Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

L 345

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

60 metai
2017 m. gruodžio 27 d.

Turinys

I *Teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

★ **2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2394 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004** [1] 1

★ **2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2395, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su pereinamojo laikotarpio nuostatomis, skirtomis poveikiui nuosavoms lėšoms dėl 9-ojo TFAS įvedimo mažinti ir didelių pozicijų tvarkos, taikomos tam tikroms viešojo sektoriaus pozicijoms, išreikštoms bet kurios valstybės narės nacionaline valiuta, taikymo poveikiui mažinti** [1] 27

★ **2017 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2396, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1316/2013 ir (ES) 2015/1017 nuostatos dėl Europos strateginių investicijų fondo veiklos laikotarpio pratęsimo ir to fondo bei Europos investavimo konsultacijų centro techninių patobulinimų** 34

DIREKTYVOS

★ **2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2397 dėl vidaus vandenų laivybos srities profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kuria panaikinamos Tarybos direktyvos 91/672/EEB ir 96/50/EB** [1] 53

[1] Tekstas svarbus EEE.

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ **2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2398, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2004/37/EB dėl darbuotojų apsaugos nuo rizikos, susijusios su kancerogenų arba mutagenų poveikiu darbe** [1] 87

★ **2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2399, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos, susijusios su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju** 96

[1] Tekstas svarbus EEE.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/2394

2017 m. gruodžio 12 d.

dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [1],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [2],

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2006/2004 [3] nustatytos suderintos taisyklės ir procedūros siekiant palengvinti nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už tarpvalstybinių vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimą. Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 21a straipsnyje numatyta to reglamento veiksmingumo ir jo veiklos mechanizmų peržiūra. Po tokios peržiūros Komisija padarė išvadą, kad Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 nepakanka, jog būtų veiksmingai sprendžiami vykdymo užtikrinimo iššūkiai bendrojoje rinkoje, įskaitant bendrosios skaitmeninės rinkos iššūkius;

(2) vienas iš 2015 m. gegužės 6 d. Komisijos komunikate „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ nustatytų strategijos prioritetų – poreikis didinti vartotojų pasitikėjimą užtikrinant spartesnį, paslankesnį ir nuoseklesnį vartotojų apsaugos taisyklių vykdymo užtikrinimą. 2015 m. spalio 28 d. Komisijos komunikate „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ pakartota, kad Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 reforma reikėtų toliau stiprinti Sąjungos vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą;

(3) neveiksmingas vykdymo užtikrinimas tarpvalstybinių pažeidimų atvejais, įskaitant pažeidimus skaitmeninėje aplinkoje, verslininkams sudaro sąlygas išvengti vykdymo užtikrinimo persikeliant į kitą Sąjungos vietą. Dėl jo taip pat iškreipiama konkurencija įstatymų besilaikantiems verslininkams, veikiantiems nacionaliniu ar tarpvalstybiniu mastu, tiek veiklą vykdantiems internetu, tiek – ne, ir atitinkamai daroma tiesioginė žala vartotojams bei kenkiama vartotojų pasitikėjimui tarpvalstybiniais sandoriais ir vidaus rinka. Todėl būtinas aukštesnio lygio suderinimas, kurį sudaro efektyvus ir veiksmingas kompetentingų už vykdymo užtikrinimą atsakingų valdžios institucijų bendradarbiavimas vykdymo užtikrinimo srityje, kad būtų nustatyti ir ištirti pažeidimai, kuriems taikomas šis reglamentas, ir būtų nurodyta juos nutraukti ar uždrausti;

---

[1] OL C 34, 2017 2 2, p. 100.

[2] 2017 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimas.

[3] 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) (OL L 364, 2004 12 9, p. 1).

(4) Reglamentu (EB) Nr. 2006/2004 sukurtas kompetentingų už vykdymo užtikrinimą atsakingų valdžios institucijų tinklas visoje Sąjungoje. Būtina užtikrinti, kad įvairios tame tinkle dalyvaujančios kompetentingos institucijos koordinuotų savo veiklą; taip pat būtinas veiksmingas kitų valdžios institucijų veiksmų koordinavimas valstybių narių lygiu. Bendros ryšių palaikymo tarnybos koordinavimo vaidmuo kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti patikėtas vienai valdžios institucijai. Ta institucija turėtų turėti pakankamus įgaliojimus ir būtinus išteklius, kad galėtų atlikti tą svarbų vaidmenį. Kiekviena valstybė narė raginama bendra ryšių palaikymo tarnyba paskirti pagal šį reglamentą vieną iš kompetentingų institucijų;

(5) vartotojai turėtų būti apsaugoti ir nuo pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, kurie jau nutraukti, tačiau kurių žalingas poveikis gali tęstis. Kompetentingos institucijos turėtų turėti būtinus minimalius įgaliojimus atlikti tyrimą ir pareikalauti, kad tokie pažeidimai būtų nutraukti arba ateityje uždrausti, siekiant, kad jie daugiau nesikartotų, ir taip būtų užtikrinta aukšto lygio vartotojų apsauga;

(6) kompetentingos institucijos turėtų turėti minimalius tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad galėtų taikyti šį reglamentą, greičiau ir veiksmingiau bendradarbiautų tarpusavyje ir atgrasytų verslininkus nuo pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, vykdymo. Tie įgaliojimai turėtų būti pakankami, kad būtų galima veiksmingai spręsti vykdymo užtikrinimo problemas elektroninės prekybos srityje ir skaitmeninėje aplinkoje bei užkirsti kelią tam, kad reikalavimų nesilaikantys verslininkai pasinaudotų spragomis vykdymo užtikrinimo sistemoje persikeldami į valstybes nares, kurių kompetentingos institucijos nėra pasirengusios kovoti su neteisėta praktika. Tie įgaliojimai turėtų įgalinti valstybes nares užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų veiksmingai keistis būtina informacija ir įrodymais siekiant visose valstybėse narėse pasiekti vienodo lygio veiksmingo vykdymo užtikrinimą;

(7) kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad visos jos jurisdikcijai priklausančios kompetentingos institucijos turėtų visus minimalius įgaliojimus, kurie yra būtini siekiant užtikrinti tinkamą šio reglamento taikymą. Tačiau valstybės narės turėtų galėti nuspręsti nesuteikti visų įgaliojimų kiekvienai kompetentingai institucijai su sąlyga, kad kiekvienu iš tų įgaliojimu galėtų būti veiksmingai ir tiek, kiek būtina, naudojamasi pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atžvilgiu. Be to, vadovaudamosi šiuo reglamentu valstybės narės taip pat turėtų galėti nuspręsti tam tikras užduotis pavesti paskirtosioms įstaigoms arba suteikti kompetentingoms institucijoms įgaliojimus konsultuotis su vartotojų organizacijomis, verslininkų asociacijomis, paskirtosiomis įstaigomis ar kitais atitinkamais subjektais dėl verslininko pasiūlytų įsipareigojimų nutraukti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, veiksmingumo. Vis dėlto valstybės narės neturėtų būti įpareigotos įtraukti paskirtųjų įstaigų į šio reglamento taikymo veiklą arba numatyti konsultacijų su vartotojų organizacijomis, verslininkų asociacijomis, paskirtosiomis įstaigomis ar kitais atitinkamais subjektais dėl pasiūlytų įsipareigojimų nutraukti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, veiksmingumo;

(8) kompetentingos institucijos turėtų galėti pradėti tyrimą ar procedūras savo iniciatyva, jeigu apie pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, jos sužino kitais būdais, o ne iš vartotojų skundų;

(9) kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta prieiga prie visų atitinkamų dokumentų, duomenų ir informacijos, susijusių su tyrimo ar suderintų vartotojų rinkų patikrinimų (toliau – vienalaikiai patikrinimai) dalyku, kad galėtų nustatyti, ar buvo padarytas arba yra daromas vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimas, visų pirma nustatyti už jį atsakingą verslininką, nepriklausomai nuo to, kas turi aptariamus dokumentus, duomenis ar informaciją, ir neatsižvelgiant į jų formą ar formatą, saugojimo laikmeną ar jų saugojimo vietą. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę tiesiogiai reikalauti, kad trečiosios šalys skaitmeninėje vertės grandinėje pateiktų visus atitinkamus įrodymus, duomenis ir informaciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB ([1]) ir pagal teisės aktus dėl asmens duomenų apsaugos;

(10) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę prašyti savo valstybės narės bet kurios valdžios institucijos, įstaigos ar tarnybos arba bet kurio fizinio asmens ar juridinio asmens, įskaitant, pavyzdžiui, mokėjimo paslaugų teikėjus, interneto paslaugų teikėjus, telekomunikacijų operatorius, domenų registrų tarnybas bei registrų tvarkytojus ir prieglobos paslaugų teikėjus, suteikti visą informaciją, būtiną siekiant nustatyti, ar buvo padarytas ar yra daromas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas;

(11) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę atlikti visus būtinus patikrinimus vietoje ir turėtų turėti įgaliojimus patekti į visas patalpas, teritorijas ar transporto priemones, kurias verslininkas, kurio atžvilgiu atliekamas patikrinimas, naudoja su savo prekyba, verslu, amatu ar profesija susijusiems tikslams;

([1]) 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

(12) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę prašyti bet kurio verslininko, kurio atžvilgiu atliekamas patikrinimas, atstovo ar jo personalo nario pateikti paaiškinimus dėl faktų, informacijos, duomenų arba dokumentų, susijusių su tikrinimo dalyku, ir turėtų galėti užfiksuoti to atstovo ar kolektyvo nario pateiktus atsakymus;

(13) kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę patikrinti, ar laikomasi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų, ir gauti pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, įrodymus, įskaitant pažeidimų, kurie padaromi prekių ar paslaugų įsigijimo metu arba po to, kai jos įsigyjamos, įrodymus. Todėl kompetentingos institucijos turėtų turėti įgaliojimus įsigyti prekes ar paslaugas vykdydamos bandomuosius pirkimus, kai būtina, vykdydamos pirkimus neatskleidžiant tapatybės, kad nustatytų pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, tokius kaip antai atsisakymų įgyvendinti vartotojų teisę atsisakyti nuotolinės prekybos sutarties atvejus, ir gautų įrodymų. Tie įgaliojimai turėtų apimti ir įgaliojimus apžiūrėti, stebėti, nagrinėti, išmontuoti arba išbandyti gaminį arba paslaugą, kurį kompetentinga institucija įsigijo, siekdama tų tikslų. Įgaliojimai įsigyti prekes ar paslaugas, kai tai yra bandomasis pirkimas, galėtų apimti kompetentingų institucijų įgaliojimus užtikrinti, kad sumokėta suma būtų grąžinta, jeigu toks grąžinimas nebūtų neproporcingas ir juo būtų laikomasi Sąjungos ir nacionalinės teisės;

(14) ypač skaitmeninėje aplinkoje kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę greitai ir veiksmingai nutraukti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir ypač tais atvejais, kai prekes ar paslaugas parduodantis verslininkas, siekdamas išvengti vykdymo užtikrinimo slepia savo tapatybę arba persikelia į kitą Sąjungos vietą arba į trečiąją valstybę. Tais atvejais, kai yra didelės žalos kolektyviniams vartotojų interesams rizika, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę patvirtinti laikinąsias priemones pagal nacionalinę teisę, be kita ko, pašalinti turinį iš elektroninės sąsajos arba nurodyti aiškiai pateikti įspėjimą vartotojams, jiems jungiantis prie elektroninės sąsajos. Laikinosiomis priemonėmis neturėtų būti viršijama to, kas būtina jų tikslui pasiekti. Be to, kompetentingos institucijos turėtų turėti įgaliojimus nurodyti aiškiai pateikti įspėjimą vartotojams, kai jie jungiasi prie elektroninės sąsajos, arba nurodyti pašalinti arba pakeisti skaitmeninį turinį, jei nėra kitų veiksmingų priemonių neteisėtai veiklai nutraukti. Tokiomis priemonėmis neturėtų būti viršijama to, kas būtina siekiant nutraukti ar uždrausti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas;

(15) siekiant šio reglamento tikslo, kartu pabrėžiant verslininkų noro veikti laikantis vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų ir ištaisyti savo pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, pasekmes svarbą, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę susitarti su verslininkais dėl įsipareigojimų, kuriuos sudaro veiksmai ir priemonės, kurių verslininkas turi imtis pažeidimo atžvilgiu, visų pirma siekiant nutraukti pažeidimą;

(16) sankcijos už vartotojų teisės pažeidimus yra svarbi vykdymo užtikrinimo sistemos dalis, nes jos daro tiesioginę įtaką viešojo vykdymo užtikrinimo daromo atgrasomojo poveikio laipsniui. Kadangi nacionaliniuose sankcijų režimuose ne visada sudaromos galimybės atsižvelgti į tai, kad pažeidimas padarytas peržengiant valstybių sienas, kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę, esančią minimalių įgaliojimų dalimi, skirti sankcijas už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas. Neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų naują sankcijų už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, režimą. Vietoj to, jos turėtų reikalauti, kad kompetentingos institucijos taikytų tokiems patiems vidaus pažeidimams taikytiną režimą, kai įmanoma, atsižvelgiant į faktinį atitinkamo pažeidimo mastą ir aprėptį. Atsižvelgiant į Komisijos vartojimo sutarčių ir rinkodaros teisės tinkamumo patikros ataskaitos išvadas gali būti laikoma būtina padidinti sankcijų už Sąjungos vartotojų teisės pažeidimus lygį;

(17) vartotojams turėtų būti suteikta teisė reikalauti žalos, kurią jie patyrė dėl pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, atlyginimo. Priklausomai nuo atvejo, kompetentingų institucijų įgaliojimas gauti iš verslininko jo iniciatyva prisiimtus papildomus įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo dėl įtariamo pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, naudai arba, kai tinkama, įgaliojimai siekti gauti iš verslininko įsipareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones, turėtų padėti panaikinti tarpvalstybinio pažeidimo vartotojams sukeltą neigiamą poveikį. Tos taisomosios priemonės galėtų apimti, *inter alia*, taisymą, pakeitimą, pirkimo kainos sumažinimus, sutarties nutraukimą arba už prekes ar paslaugas sumokėtos kainos grąžinimą, kai tinkama, neigiamoms pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, pasekmėms vartotojui sušvelninti laikantis Sąjungos teisės reikalavimų. Tuo neturėtų būti daromas poveikis vartotojo teisei siekti teisių gynimo atitinkamomis priemonėmis. Kai taikytina, kompetentingos institucijos turėtų atitinkamomis priemonėmis informuoti vartotojus, kurie, kaip tvirtina, dėl pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, yra patyrę žalą, apie tai, kaip siekti žalos atlyginimo pagal nacionalinę teisę;

(18) taikant šį reglamentą įgaliojimai turėtų būti įgyvendinami ir jais turėtų būti naudojamasi proporcingai ir tinkamai atsižvelgiant į vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimo pobūdį ir bendrą faktinę ar galimą jo žalą. Kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į visus konkretaus atvejo faktus ir aplinkybes bei pasirinkti tinkamiausias priemones, būtinas siekiant reaguoti į pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas. Tos priemonės turėtų būti proporcingos, veiksmingos ir atgrasomos;

(19) taikant šį reglamentą įgaliojimai turėtų būti įgyvendinami ir jais turėtų būti naudojamasi taip pat laikantis kitų Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų, visų pirma taikytinų procedūrinių apsaugos priemonių ir pagrindinių teisių principų. Valstybėms narėms turėtų būti palikta galimybė nustatyti nacionalinėje teisėje naudojimosi įgaliojimais sąlygas ir ribas, laikantis Sąjungos teisės. Jeigu, pavyzdžiui, siekiant patekti į fizinių ir juridinių asmenų patalpas pagal nacionalinę teisę reikalingas atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos išankstinis leidimas, įgaliojimu patekti į tokias patalpas turėtų būti naudojamasi tik gavus tokį išankstinį leidimą;

(20) valstybės narės turėtų galėti pasirinkti, ar kompetentingos institucijos tais įgaliojimais naudosis tiesiogiai pačios, kreipiantis į kitas kompetentingas institucijas ar kitas valdžios institucijas, duodamos nurodymus paskirtosioms įstaigoms ar kreipdamosi į kompetentingus teismus. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tais įgaliojimais būtų naudojamasi veiksmingai ir laiku;

(21) atsakydamos į prašymus, pateiktus per savitarpio pagalbos mechanizmą, kompetentingos institucijos prireikus turėtų pasinaudoti ir kitais nacionaliniu lygmeniu joms suteiktais įgaliojimais ar priemonėmis, įskaitant įgaliojimus pradėti baudžiamąjį persekiojimą ar baudžiamojo persekiojimo tikslu perduoti bylą atitinkamai institucijai. Itin svarbu, kad teismai ir kitos institucijos, visų pirma tos, kurios dalyvauja baudžiamajame persekiojime, turėtų reikiamas priemones ir įgaliojimus veiksmingai ir laiku bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis;

(22) reikėtų padidinti savitarpio pagalbos mechanizmo efektyvumą ir veiksmingumą. Prašoma informacija turėtų būti suteikiama per šiame reglamente nustatytus terminus, taip pat laiku turėtų būti patvirtintos reikiamos tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonės. Kompetentingos institucijos turėtų atsakyti į informacijos ir vykdymo užtikrinimo prašymus per nustatytą laikotarpį, išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip. Su savitarpio pagalbos mechanizmu susijusios kompetentingos institucijos pareigos turėtų išlikti nepakitusios, išskyrus tuos atvejus, kai tikėtina, kad ne savitarpio pagalbos mechanizmo kontekste nacionaliniu lygmeniu įgyvendinami vykdymo užtikrinimo veiksmai ir administraciniai sprendimai užtikrintų, kad Sąjungos vidaus pažeidimas būtų greitai ir veiksmingai nutrauktas arba uždraustas. Administraciniai sprendimai tuo atžvilgiu turėtų būti suprantami kaip sprendimai, kuriais įgyvendinamos priemonės, skirtos Sąjungos vidaus pažeidimui nutraukti arba uždrausti. Tais išskirtiniais atvejais kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikta teisė atsisakyti tenkinti prašymą imtis vykdymo užtikrinimo priemonių, pateiktą pagal savitarpio pagalbos mechanizmą;

(23) Komisija turėtų turėti geresnes galimybes koordinuoti ir stebėti savitarpio pagalbos mechanizmo veiklą, rengti gaires, teikti rekomendacijas ir nuomones valstybėms narėms problemų atveju. Komisija taip pat turėtų turėti geresnes galimybes padėti kompetentingoms institucijoms veiksmingai ir greitai spręsti ginčus dėl jų pareigų, kylančių iš savitarpio pagalbos mechanizmo, aiškinimo;

(24) šis reglamentas turėtų nustatyti suderintas taisykles, kuriomis plačiai paplitusių pažeidimų ir Sąjungos mastu plačiai paplitusių pažeidimų atžvilgiu būtų nustatomos tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių koordinavimo procedūros. Koordinuotais veiksmais kovojant su plačiai paplitusiais pažeidimais ir Sąjungos mastu plačiai paplitusiais pažeidimais turėtų būti užtikrinta, kad kompetentingos institucijos galėtų pasirinkti tinkamiausias ir veiksmingiausias priemones tiems pažeidimams nutraukti ir, kai tinkama, gauti iš atsakingų verslininkų įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų naudai ar siekti gauti tokius įsipareigojimus;

(25) atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų imtis koordinuotų veiksmų, t. y. koordinuoti savo tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemones siekiant veiksmingai kovoti su plačiai paplitusiu pažeidimu ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimu ir jį nutraukti arba uždrausti. Tuo tikslu kompetentingos institucijos turėtų keistis visais būtinais įrodymais ir kita informacija, taip pat turėtų būti teikiama būtina pagalba. Plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos turėtų koordinuotai imtis būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, kad tas pažeidimas būtų nutrauktas arba uždraustas;

(26) kiekvienos kompetentingos institucijos dalyvavimas koordinuotų veiksmų vykdyme, o ypač tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonėse, kurių kompetentinga institucija turi imtis, turėtų būti pakankamas, kad būtų veiksmingai reaguojama į plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą. To pažeidimo atveju kompetentingos institucijos turėtų būti įpareigotos imtis tik tų tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių, kurių reikia visiems su plačiai paplitusiu pažeidimu ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimu susijusiems visiems būtiniems įrodymams ir informacijai gauti ir plačiai paplitusiam pažeidimui ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimui nutraukti arba uždrausti. Tačiau neturėtų būti laikoma, kad to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos išteklių stygius yra pateisinama priežastis nedalyvauti koordinuotų veiksmų vykdyme;

(27) vykdant koordinuotus veiksmus dalyvaujančios plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę imtis nacionalinių tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiksmų to paties pažeidimo atveju ir to paties verslininko atžvilgiu. Tačiau tuo pačiu metu kompetentinga institucija turėtų ir toliau būti įpareigota koordinuoti savo tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiklą koordinuotų veiksmų, vykdomų su kitomis to pažeidimo atveju kompetentingomis institucijomis, kontekste, išskyrus tuos atvejus, kai tikėtina, jog ne koordinuotų veiksmų kontekste nacionaliniu lygmeniu įgyvendinami vykdymo užtikrinimo veiksmai ir administraciniai sprendimai užtikrins, kad plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas bus greitai ir veiksmingai nutrauktas arba uždraustas. Administraciniai sprendimai tuo atžvilgiu turėtų būti suprantami kaip sprendimai, kuriais įgyvendinamos priemonės, skirtos pažeidimui nutraukti arba uždrausti. Tais išimtiniais atvejais kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę atsisakyti dalyvauti koordinuotų veiksmų vykdyme;

(28) kai turima pagrįstų įtarimų dėl plačiai paplitusio pažeidimo, to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos susitarimu turėtų pradėti koordinuotus veiksmus. Siekiant nustatyti plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingas institucijas, turėtų būti atsižvelgta į visus atitinkamus to pažeidimo aspektus, ir visų pirma į verslininko įsisteigimo arba gyvenamąją vietą, verslininkų turto buvimo vietą, žalą dėl įtariamo pažeidimo patyrusių vartotojų buvimo vietą ir verslininko prekybos punktų, būtent, parduotuvių ir interneto svetainių, vietą;

(29) Komisija turėtų glaudžiau bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, kad būtų užkirstas kelias daryti didelio masto pažeidimus. Todėl Komisija turėtų informuoti kompetentingas institucijas jei ji įtaria pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas. Jei pavyzdžiui, stebint kompetentingų institucijų pateiktus įspėjimus, Komisijai kyla pagrįstas įtarimas, kad buvo padarytas Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, ji per to įtariamo pažeidimo atveju kompetentingas institucijas ir bendras ryšių palaikymo tarnybas, turėtų apie tai pranešti valstybėms narėms pranešime nurodydama motyvus, pagrindžiančius galimus koordinuotus veiksmus. Atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų atlikti atitinkamus tyrimus remdamosi savo turima arba joms lengvai prieinama informacija. Apie savo tyrimų rezultatus jos turėtų pranešti kitoms to pažeidimo atveju kompetentingoms institucijoms, atitinkamoms bendroms ryšių palaikymo tarnyboms ir Komisijai. Kai atitinkamos kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad tokie tyrimai atskleidžia, jog galbūt yra daromas pažeidimas, jos turėtų pradėti vykdyti koordinuotus veiksmus imdamosi šiame reglamente nustatytų priemonių. Koordinuotus veiksmus, kuriais kovojama su Sąjungos mastu plačiai paplitusiu pažeidimu, visada turėtų koordinuoti Komisija. Jei akivaizdu, kad konkreti valstybė narė yra susijusi su tuo pažeidimu, ji turėtų dalyvauti koordinuotų veiksmų vykdyme, kad padėtų surinkti visus su pažeidimu susijusius būtinus įrodymus ir informaciją ir tą pažeidimą nutraukti arba uždrausti. Kalbant apie vykdymo užtikrinimo priemones, taikant šį reglamentą neturėtų būti daromas poveikis baudžiamiesiems procesams ir teismo procesams valstybėse narėse. Turėtų būti laikomasi principo ne bis *in idem*. Tačiau jei tas pats verslininkas pakartoja tuos pačius veiksmus ar neveikimą, sudariusius pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, į kurį jau buvo reaguota taikant vykdymo užtikrinimo procesą, dėl kurio tas pažeidimas buvo nutrauktas arba uždraustas, tas pažeidimas turėtų būti laikomas nauju pažeidimu ir kompetentingos institucijos turėtų į jį reaguoti;

(30) atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų imtis būtinų tyrimo priemonių, kad būtų nustatyti plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo detalės, ir visų pirma verslininko tapatybė, jo atlikti veiksmai arba neveikimas ir pažeidimo poveikis. Kompetentingos institucijos turėtų imtis vykdymo užtikrinimo priemonių, remdamosi tyrimo rezultatais. Jei tinkama, plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo tyrimo ir vertinimo rezultatai turėtų būti pateikti su koordinuotų veiksmų vykdymu susijusių valstybių narių kompetentingų institucijų sutartoje bendrojoje pozicijoje ir turėtų būti skirti už tą pažeidimą atsakingam verslininkui. Bendroji pozicija neturėtų būti laikoma privalomu kompetentingų institucijų sprendimu. Tačiau ja adresatui turėtų būti suteikiama galimybė būti išklausytam į bendrąją poziciją įtrauktais klausimais;

(31) kalbant apie plačiai paplitusius pažeidimus ar Sąjungos mastu plačiai paplitusius pažeidimus, turėtų būti užtikrintos verslininkų teisės į gynybą. Tam visų pirma reikia suteikti verslininkui teisę proceso metu būti išklausytam valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, vartojamų oficialiais tikslais valstybėje narėje, kurioje verslininkas yra įsisteigęs arba kurioje yra jo gyvenamoji vieta, ir tą kalbą vartoti. Taip pat labai svarbu užtikrinti, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos apsaugos;

(32) atitinkamos kompetentingos institucijos savo jurisdikcijos ribose turėtų imtis būtinų tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių. Tačiau plačiai paplitusių pažeidimų ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimų poveikis neapsiriboja viena valstybe nare. Todėl reikalingas kompetentingų institucijų bendradarbiavimas siekiant reaguoti į tuos pažeidimus ir juos nutraukti arba uždrausti;

(33) kompetentingos institucijos ir Komisija turėtų prisidėti veiksmingai nustatant pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, keisdamosi informacija: tai turėtų būti daroma siunčiant įspėjimus, jeigu yra pagrindo įtarti apie tokius pažeidimus. Komisija turėtų koordinuoti keitimąsi informacija;

(34) vartotojų organizacijos atlieka esminį vaidmenį informuojant vartotojus apie jų teises, juos šviečiant ir ginant jų interesus, taip pat ginčų sprendimo atvejais. Kad šis reglamentas būtų veiksmingiau taikomas, vartotojai turėtų būti skatinami bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis;

(35) vartotojų organizacijoms ir, kai tinkama, verslininkų asociacijoms turėtų būti leidžiama pranešti kompetentingoms institucijoms apie įtariamus pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir keistis su jomis informacija, būtina siekiant nustatyti, ištirti ir nutraukti pažeidimus, pateikti savo nuomonę apie tyrimus ar pažeidimus ir pranešti kompetentingoms institucijoms apie piktnaudžiavimą vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktais;

(36) siekiant užtikrinti tinkamą šio reglamento įgyvendinimą valstybės narės turėtų suteikti paskirtosioms įstaigoms, Europos vartotojų centrams, vartotojų organizacijoms ir asociacijoms bei, kai tinkama, verslininkų asociacijoms, turintiems būtinų ekspertinių žinių, teisę siųsti išorės įspėjimus atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir suteikti turimą būtiną informaciją. Valstybės narės gali turėti atitinkamų priežasčių nesuteikti tokiems subjektams teisės imtis tokių veiksmų. Šiame kontekste, kai valstybė narė nusprendžia vienam iš tų subjektų nesuteikti teisės siųsti išorės įspėjimų, ji turėtų pateikti tai pagrindžiantį paaiškinimą;

(37) vienalaikiai patikrinimai yra dar viena vykdymo užtikrinimo veiksmų koordinavimo forma, kuri pasirodė esanti veiksminga kovos su vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimais priemonė, ir ateityje turėtų būti toliau taikoma ir stiprinama tiek internetiniame, tiek neinternetiniame sektoriuose. Vienalaikiai patikrinimai visų pirma turėtų būti vykdomi, kai dėl rinkos tendencijų, vartotojų skundų ar kitų ženklų yra pagrindo manyti, kad galėjo būti padaryti arba yra daromi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimai;

(38) su vartotojų skundais susiję duomenys gali padėti Sąjungos ir nacionalinio lygmens politikos formuotojams įvertinti vartotojų rinkų veikimą ir nustatyti pažeidimus. Turėtų būti skatinamas keitimasis tokiais duomenimis Sąjungos lygmeniu;

(39) labai svarbu, kad tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslams pasiekti, valstybės narės informuotų viena kitą ir Komisiją apie savo veiklą vartotojų interesų apsaugos srityje, įskaitant apie paramą vartotojų atstovų veiklai, apie paramą įstaigų, kurios yra atsakingos už neteisminį vartotojų ginčų sprendimą, veiklai ir apie paramą vartotojų teisei kreiptis į teismą. Bendradarbiaudamos su Komisija valstybės narės turėtų turėti galimybę vykdyti bendrą veiklą, susijusią su keitimusi informacija apie vartotojų politiką pirmiau nurodytose srityse;

(40) esami vykdymo užtikrinimo iššūkiai peržengia Sąjungos sienas, o Sąjungos vartotojų interesai turi būti ginami nuo trečiosiose valstybėse įsisteigusių nesąžiningų verslininkų. Todėl reikėtų derėtis dėl tarptautinių susitarimų su trečiosiomis valstybėmis dėl savitarpio pagalbos vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo srityje. Į tuos tarptautinius susitarimus turėtų būti įtrauktas šio reglamento dalykas ir dėl jų turėtų būti deramasi Sąjungos lygmeniu, kad būtų užtikrinta optimali Sąjungos vartotojų apsauga ir sklandus bendradarbiavimas su trečiosiomis valstybėmis;

(41) informacijai, kuria keičiasi kompetentingos institucijos, turėtų būti taikomos griežtos konfidencialumo ir profesinės bei komercinės paslapties taisyklės siekiant užtikrinti, kad tyrimams nekiltų pavojus arba kad nebūtų nesąžiningai kenkiama verslininkų reputacijai. Kompetentingos institucijos turėtų nuspręsti atskleisti tokią informaciją tik jei tai tikslinga ir būtina, laikantis proporcingumo principo, atsižvelgiant į viešąjį interesą, kaip antai viešasis saugumas, vartotojų apsauga, visuomenės sveikata, aplinkos apsauga ar tinkamas nusikalstamų veikų tyrimų vykdymas, atsižvelgdamos į kiekvieną konkretų atvejį;

(42) siekiant padidinti bendradarbiavimo tinklo skaidrumą ir vartotojų bei plačiosios visuomenės informuotumą, Komisija kas dvejus metus turėtų parengti informacijos, statistinių duomenų ir pokyčių vartotojų teisės aktų vykdymo užtikrinimo srityje apžvalgą, o joje pateikti duomenys turėtų būti surinkti laikantis šiame reglamente numatytos vykdymo užtikrinimo bendradarbiavimo sistemos, ir viešai paskelbti tą apžvalgą;

(43) turėtų būti efektyviai ir veiksmingai kovojama su plačiai paplitusiais pažeidimais. Šiuo tikslu turėtų būti įdiegta kas dvejus metus vykdomo keitimosi informacija apie vykdymo užtikrinimo prioritetus sistema;

(44) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti elektroninės duomenų bazės veikimo praktines priemones ir veikimo taisykles. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([1]);

(45) šiuo reglamentu nedaromas poveikis sektorinėms Sąjungos taisyklėms, kuriomis numatomas sektorių reguliavimo institucijų bendradarbiavimas, ar taikomoms sektorinėms Sąjungos taisyklėms dėl žalos vartotojams, kuri buvo padaryta dėl tų taisyklių pažeidimų, atlyginimo. Šiuo reglamentu taip pat nedaromas poveikis kitoms bendradarbiavimo sistemoms ir tinklams, kuriuos nustato sektoriniai Sąjungos teisės aktai. Šiuo reglamentu skatinamas dar glaudesnis vartotojų apsaugos tinklo ir reguliavimo įstaigų bei institucijų tinklų, įsteigtų sektoriniais Sąjungos teisės aktais, bendradarbiavimas ir veiklos koordinavimas. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse ir baudžiamose bylose susijusių priemonių taikymui valstybėse narėse;

(46) šiuo reglamentu nedaromas poveikis teisei prašyti individualios ar kolektyvinės kompensacijos, kuriai taikoma nacionalinės teisė, ir juo nenumatomas tų reikalavimų vykdymo užtikrinimas;

(47) taikant šį reglamentą turėtų būti taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ([2]), Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 ([3]) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 ([4]);

(48) šiuo reglamentu nedaromas poveikis taikomoms Sąjungos taisyklėms dėl nacionalinių reguliavimo įstaigų įgaliojimų, nustatytų sektoriniais Sąjungos teisės aktais. Jei tinkama ir įmanoma, siekdamos nutraukti arba uždrausti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir padėti kompetentingoms institucijoms tą padaryti, tos įstaigos turėtų naudotis įgaliojimais, kurie joms suteikti pagal Sąjungos teisę ir nacionalinę teisę;

(49) šiuo reglamentu nedaromas poveikis kompetentingų institucijų ir Europos bankininkystės institucijos vaidmeniui ir įgaliojimams saugant kolektyvinius ekonominius vartotojų interesus, susijusius su mokėjimo sąskaitų tvarkymo paslaugomis ir kredito sutartimis dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/17/ES ([5]) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/92/ES ([6]);

(50) atsižvelgiant į esamus bendradarbiavimo mechanizmus pagal Direktyvą 2014/17/ES ir Direktyvą 2014/92/ES, savitarpio pagalbos mechanizmas neturėtų būti taikomas tų direktyvų Sąjungos vidaus pažeidimams;

([1]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

([2]) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

([3]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

([4]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

([5]) 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34).

([6]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214).

(51) šiuo reglamentu nedaromas poveikis Tarybos reglamentui Nr. 1 ([1]);

(52) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie visų pirma pripažįstami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir kurie yra valstybių narių konstitucinėse tradicijose. Todėl šis reglamentas turėtų būti aiškinamas ir taikomas laikantis tų teisių ir principų, įskaitant teises ir principus, susijusius su saviraiškos laisve ir žiniasklaidos laisve bei pliuralizmu. Naudodamosi šiuo reglamentu nustatytais minimaliais įgaliojimais, kompetentingos institucijos turėtų rasti tinkamą pusiausvyrą tarp pagrindinėmis teisėmis saugomų interesų, kaip antai aukšto lygio vartotojų apsaugos, laisvės užsiimti verslu ir informacijos laisvės;

(53) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes jos veikdamos vienos negali užtikrinti bendradarbiavimo ir koordinavimo, o dėl siūlomo veiksmo teritorinio ir asmeninio masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(54) todėl Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

ĮVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, pagal kurias kompetentingos institucijos, jų valstybių narių paskirtos atsakingomis už vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiauja ir derina veiksmus tarpusavyje ir su Komisija, siekdamos užtikrinti tų teisės aktų laikymąsi ir sklandų vidaus rinkos veikimą bei stiprinti vartotojų ekonominių interesų apsaugą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas Sąjungos vidaus pažeidimams, plačiai paplitusiems pažeidimams ir Sąjungos mastu plačiai paplitusiems pažeidimams, net jei šie pažeidimai buvo nutraukti dar nepradėjus vykdymo užtikrinimo veiksmų ar jų neužbaigus.

2. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Sąjungos taisyklėms dėl tarptautinės privatinės teisės, visų pirma susijusioms su teismų jurisdikcija ir taikytina teise.

3. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis priemonių, susijusių su teisminio bendradarbiavimo civilinėse ir baudžiamosiose bylose taikymui valstybėse narėse, visų pirma Europos teisminio tinklo veikimui.

4. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis jokių papildomų valstybių narių įsipareigojimų dėl savitarpio pagalbos saugant vartotojų kolektyvinius ekonominius interesus, įskaitant baudžiamosiose bylose, kylančių iš kitų teisės aktų, įskaitant dvišalius ar daugiašalius susitarimus, vykdymui.

5. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2009/22/EB ([2]).

6. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis galimybei imtis kitų viešojo ar privataus vykdymo užtikrinimo veiksmų laikantis nacionalinė teisės.

7. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis atitinkamoms Sąjungos teisės aktų nuostatoms, taikomoms asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis.

8. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis nacionalinei teisei, taikomai žalos vartotojams, kuri buvo padaryta dėl vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimų, atlyginimui.

9. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis kompetentingų institucijų teisei atlikti tyrimus ir imtis vykdymo užtikrinimo veiksmų daugiau nei vieno verslininkų atžvilgiu už panašius pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas.

([1]) Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958 10 6, p. 385).

([2]) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL L 110, 2009 5 1, p. 30).

10. Šio reglamento III skyrius netaikomas direktyvų 2014/17/ES ir 2014/92/ES Sąjungos vidaus pažeidimams.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktai – reglamentai ir į valstybių narių vidaus teisės sistemą perkeltos direktyvos, išvardyti šio reglamento priede;

2) Sąjungos vidaus pažeidimas – vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktams prieštaraujantis veiksmas ar neveikimas, kuriuo buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų, gyvenančių kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje:

   a) pradėtas ar įvykdytas veiksmas ar neveikimas;

   b) įsisteigęs už tą veiksmą ar neveikimą atsakingas verslininkas, arba

   c) yra įrodymų arba verslininko turto, susijusių su veiksmais ar neveikimu, kolektyviniams interesams;

3) plačiai paplitęs pažeidimas:

   a) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktams prieštaraujantis veiksmas ar neveikimas, kuriuo buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų, gyvenančių bent dviejose kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje:

      i) pradėtas ar įvykdytas veiksmas ar neveikimas;

      ii) įsisteigęs už tą veiksmą ar neveikimą atsakingas verslininkas, arba

      iii) yra įrodymų arba verslininko turto, susijusių su veiksmais ar neveikimu kolektyviniams interesams, arba

   b) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktams prieštaraujantys veiksmai ar neveikimas, kuriais buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų kolektyviniams interesams, kurie turi bendrų bruožų, įskaitant tą pačią neteisėtą veiką, to paties intereso pažeidimą ir vykimą vienu metu, juos vykdant tam pačiam verslininkui, bent trijose valstybėse narėse;

4) Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas – plačiai paplitęs pažeidimas, kuriuo buvo padaryta žala, yra daroma žala arba gali būti padaryta žala vartotojų kolektyviniams interesams bent dvi trečiąsias visų valstybių narių sudarančiose valstybėse narėse, kuriose gyvena bent du trečdaliai visų Sąjungos gyventojų;

5) pažeidimai, kuriems taikomas šis reglamentas – Sąjungos vidaus pažeidimai, plačiai paplitę pažeidimai ir Sąjungos mastu plačiai paplitę pažeidimai;

6) kompetentinga institucija – nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygmeniu įsteigta valdžios institucija, valstybės narės paskirta atsakinga už vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimą;

7) bendra ryšių palaikymo tarnyba – valdžios institucija, valstybės narės, paskirta atsakinga už šio reglamento taikymo toje valstybėje narėje koordinavimą;

8) paskirtoji įstaiga – įstaiga, turinti teisėtą interesą, kad būtų nutraukti arba uždrausti vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimai, kurią paskyrė valstybė narė ir kuriai kompetentinga institucija nurodė rinkti būtiną informaciją ir imtis pagal nacionalinę teisę tai įstaigai numatytų būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, kad pažeidimai būtų nutraukti arba uždrausti, ir kuri veikia tos kompetentingos institucijos vardu;

9) institucija pareiškėja – savitarpio pagalbos prašymą pateikusi kompetentinga institucija;

10) institucija, į kurią kreipiamasi – savitarpio pagalbos prašymą gavusi kompetentinga institucija;

11) verslininkas – kiekvienas valstybės ar privačiai valdomas fizinis arba juridinis asmuo, kuris veikia pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekdamas tikslų, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija, įskaitant kiekvieną kitą asmenį, veikiantį prekiautojo vardu arba jo naudai;

12) vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo prekyba, verslu, amatu ar profesija;

13) vartotojo skundas – pagrįstais įrodymais paremtas pareiškimas, kad prekiautojas įvykdė, vykdo ar gali įvykdyti vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimą;

14) žala vartotojų kolektyviniams interesams – reali ar galima žala tam tikro skaičiaus vartotojų interesams dėl Sąjungos vidaus pažeidimų, plačiai paplitusių pažeidimų ar Sąjungos mastu plačiai paplitusių pažeidimų;

15) elektroninė sąsaja – programinė įranga, įskaitant interneto svetainę, svetainės dalį ar taikomąją programą, valdomą verslininko ar jo vardu, skirta suteikti vartotojams prieigą prie verslininko prekių ar paslaugų;

16) vienalaikiai patikrinimai (angl. *sweeps*) – suderinti vartotojų rinkų patikrinimai vienu metu atliekant koordinuojamus kontrolės veiksmus, kuriais siekiama patikrinti ar laikomasi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų arba nustatyti tų aktų pažeidimus.

4 straipsnis

Pranešimas apie senaties terminus

Kiekviena bendra ryšių palaikymo tarnyba praneša Komisijai apie jos valstybėje narėje galiojančius senaties terminus, taikomus vykdymo užtikrinimo priemonėms, nurodytoms 9 straipsnio 4 dalyje. Komisija parengia senaties terminų, apie kuriuos pranešta, santrauką ir sudaro kompetentingoms institucijoms galimybes su ja susipažinti.

II SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR JŲ ĮGALIOJIMAI

5 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir bendros ryšių palaikymo tarnybos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau kompetentingų institucijų ir bendrą ryšių palaikymo tarnybą, atsakingas už šio reglamento taikymą.

2. Kompetentingos institucijos vykdo savo pareigas pagal šį reglamentą taip, lyg veiktų savo valstybės narės vartotojų vardu ir savo iniciatyva.

3. Kiekvienoje valstybėje narėje bendra ryšių palaikymo tarnyba yra atsakinga už kompetentingų institucijų, kitų valdžios institucijų, nurodytų 6 straipsnyje, ir, jei taikoma, paskirtųjų įstaigų vykdomos tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiklos koordinavimą pažeidimų, kuriems taikomas šis reglamentas, atžvilgiu.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir bendros ryšių palaikymo tarnybos turėtų šiam reglamentui taikyti būtinų išteklių, įskaitant pakankamus biudžeto ir kitus išteklius, ekspertus, procedūras ir kitas priemones.

5. Kai valstybių narių teritorijose yra daugiau nei viena kompetentinga institucija, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos tų kompetentingų institucijų pareigos būtų aiškiai apibrėžtos ir, kad jos glaudžiai bendradarbiautų tam, kad galėtų tas pareigas atlikti veiksmingai.

6 straipsnis

Bendradarbiavimas taikant šį reglamentą valstybėse narėse

1. Siekiant tinkamai taikyti šį reglamentą, kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos kompetentingos institucijos, kitos valdžios institucijos ir, jei taikoma, paskirtosios įstaigos veiksmingai tarpusavyje bendradarbiautų.

2. Kompetentingos institucijos prašymu 1 dalyje nurodytos kitos valdžios institucijos imasi visų būtinų pagal nacionalinę teisę numatytų priemonių, kad pažeidimai, kuriems taikomas šis reglamentas, būtų nutraukti arba uždrausti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos kitos valdžios institucijos turėtų veiksmingam bendradarbiavimui su kompetentingomis institucijomis, taikant šį reglamentą, būtinas priemones ir įgaliojimus. Tos kitos valdžios institucijos kompetentingoms institucijoms reguliariai praneša apie priemones, kurių buvo imtasi taikant šį reglamentą.

7 straipsnis

Paskirtųjų įstaigų vaidmuo

1. Kai tinkama, kompetentinga institucija (toliau – nurodymus duodanti institucija) gali laikantis savo nacionalinės teisės nurodyti paskirtajai įstaigai surinkti būtiną informaciją, susijusią su pažeidimu, kuriam taikomas šis reglamentas, arba imtis būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, kurių ji gali imtis vadovaudamasi nacionaline teise, kad tas pažeidimas būtų nutrauktas arba uždraustas. Nurodymus duodanti institucija duoda nurodymus paskirtajai įstaigai tik jeigu, pasikonsultavusi su institucija pareiškėja arba kitomis pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atveju kompetentingomis institucijomis, tiek institucija pareiškėja, tiek institucija, į kurią kreipiamasi, arba visos atitinkamos kompetentingos institucijos sutinka, jog yra tikėtina, kad paskirtoji įstaiga gaus būtiną informaciją arba pažeidimas bus nutrauktas ar uždraustas bent taip pat veiksmingai ir efektyviai, kaip tai būtų padaryta, jei būtų veikusi nurodymus duodanti institucija.

2. Jei, institucijos pareiškėjos ar kitų pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atveju kompetentingų institucijų nuomone, 1 dalyje nustatytos sąlygos nėra įvykdytos, jos apie tai raštu nedelsdamos informuoja nurodymus duodančią instituciją, pagrįsdamos savo nuomonę. Jei nurodymus duodanti institucija nesutinka su ta nuomone, ji gali perduoti klausimą svarstyti Komisijai, kuri nedelsdama priima tuo klausimu nuomonę.

3. Nurodymus duodanti institucija ir toliau privalo rinkti būtiną informaciją arba imtis būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių, jeigu:

a) paskirtajai įstaigai nepavyksta gauti būtinos informacijos arba nedelsiant nutraukti ar uždrausti pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, arba

b) pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atveju kompetentingos institucijos, nesutinka, kad paskirtajai įstaigai galėtų būti duoti nurodymai pagal 1 dalį.

4. Nurodymus duodanti institucija imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias informacijos, kuriai taikomos 33 straipsnyje nustatytos konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklės, atskleidimui.

8 straipsnis

Informacija ir sąrašai

1. Kiekviena valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai toliau nurodytą informaciją ir visus jos pakeitimus:

a) kompetentingų institucijų, bendros ryšių palaikymo tarnybos, paskirtųjų įstaigų ir subjektų, siunčiančių išorės įspėjimus pagal 27 straipsnio 1 dalį, duomenis ir kontaktinę informaciją; ir

b) informaciją apie kompetentingų institucijų veiklos organizavimą, įgaliojimus ir pareigas.

2. Komisija tvarko ir atnaujina savo interneto svetainėje viešai skelbiamą kompetentingų institucijų, bendrų ryšių palaikymo tarnybų, paskirtųjų įstaigų ir subjektų, siunčiančių išorės įspėjimus pagal 27 straipsnio 1 ar 2 dalis, sąrašą.

9 straipsnis

Minimalūs kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Kiekviena kompetentinga institucija turi minimalius šio straipsnio 3, 4, 6 ir 7 dalyse nustatytus tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kurie būtini šio reglamento taikymui, ir jais naudojasi laikydamasi 10 straipsnio.

2. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės gali nuspręsti nesuteikti visų įgaliojimų kiekvienai kompetentingai institucijai, su sąlyga, kad kiekvienu įgaliojimu gali būti naudojamasi veiksmingai ir tiek, kiek būtina bet kurio pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, atžvilgiu laikantis 10 straipsnio.

3. Kompetentingos institucijos turi bent šiuos tyrimo įgaliojimus:

a) įgaliojimus susipažinti su bet kokios formos ar formato visais atitinkamais dokumentais, duomenimis ar informacija, susijusiais su pažeidimais, kuriems taikomas šis reglamentas, neatsižvelgiant į jų saugojimo laikmeną ar jų saugojimo vietą;

b) įgaliojimus reikalauti, kad valdžios institucija, įstaiga ar agentūra jų valstybėje narėje arba fizinis asmuo ar juridinis asmuo pateiktų visą bet kokios formos ar formato atitinkamą informaciją, duomenis arba dokumentus, neatsižvelgiant į jų saugojimo laikmeną ar jų saugojimo vietą, siekiant nustatyti, ar padarytas ar daromas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas, ir siekiant nustatyti tokio pažeidimo detales, be kita ko, atsekti finansų ir duomenų judėjimą, nustatyti su finansų ir duomenų judėjimu susijusių asmenų tapatybę ir nustatyti duomenis apie bankų sąskaitas ir interneto svetainių nuosavybę;

c) įgaliojimus atlikti būtinus patikrinimus vietoje, įskaitant teisę patekti į bet kokias patalpas, teritoriją ar transporto priemones, kurias verslininkas, kurio atžvilgiu atliekamas tyrimas, naudoja siekdamas tikslų, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu ar profesija, arba paprašyti, kad tą atliktų kitos valdžios institucijos, siekiant išnagrinėti, konfiskuoti, paimti ar gauti bet kokioje saugojimo laikmenoje laikomos informacijos, duomenų ar dokumentų kopijas; įgaliojimus konfiskuoti bet kokią informaciją, duomenis ar dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokiu mastu, kiek tai būtina patikrinimui atlikti; įgaliojimus prašyti atitinkamo verslininko, kurio atžvilgiu atliekamas tyrimas, atstovo arba darbuotojo pateikti paaiškinimus dėl faktų arba pateikti informaciją, duomenis arba dokumentus, susijusius su tikrinimo dalyku, ir užfiksuoti atsakymus;

d) įgaliojimus įsigyti prekių ar paslaugų kaip bandomųjų pirkinių, kai būtina neatskleidžiant savo tapatybės įsigyjant, siekiant aptikti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas ir gauti įrodymų, įskaitant įgaliojimus prekes ar paslaugas apžiūrėti, stebėti, nagrinėti, išmontuoti arba išbandyti.

4. Kompetentingos institucijos turi bent šiuos vykdymo užtikrinimo įgaliojimus:

a) įgaliojimus patvirtinti laikinąsias priemones, kuriomis siekiama išvengti didelės žalos vartotojų kolektyviniams interesams rizikos;

b) įgaliojimus siekti gauti iš už pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, atsakingo verslininko įsipareigojimus nutraukti tą pažeidimą, arba priimti tokius įsipareigojimus;

c) įgaliojimus gauti iš verslininko jo iniciatyva prisiimtus papildomus įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo nuo įtariamo pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, naudai, arba, kai tinkama siekti gauti iš verslininko įsipareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones;

d) kai taikytina, įgaliojimus atitinkamomis priemonėmis informuoti vartotojus, kurie, kaip tvirtina dėl pažeidimo, kuriam taikomas šis reglamentas, yra patyrę žalą, apie tai, kaip siekti žalos atlyginimo pagal nacionalinę teisę;

e) įgaliojimus raštu nurodyti, kad verslininkas nutrauktų pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas;

f) įgaliojimus nutraukti arba uždrausti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas;

g) kai nėra kitų veiksmingų priemonių pažeidimui, kuriam taikomas šis reglamentas, nutraukti arba uždrausti ir siekiant išvengti didelės žalos vartotojų kolektyviniams interesams rizikos:

   i) įgaliojimus pašalinti turinį arba apriboti prieigą prie elektroninės sąsajos, arba nurodyti aiškiai pateikti įspėjimą vartotojams jiems besijungiant prie elektroninės sąsajos;

   ii) įgaliojimus nurodyti prieglobos paslaugų teikėjui pašalinti, pasyvinti arba apriboti prieigą prie elektroninės sąsajos arba

   iii) atitinkamais atvejais, įgaliojimus nurodyti domenų registrų tarnyboms ar registrų tvarkytojams panaikinti visiškai apibrėžtą domeno vardą ir leisti atitinkamai kompetentingai institucijai jį įregistruoti,

   įskaitant įgaliojimus įgyvendinti tokias priemones paprašant trečiąsias šalis arba kitas valdžios institucijas;

h) įgaliojimus taikyti sankcijas, kaip antai vienkartines arba periodines baudas už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, taip pat už pagal šį reglamentą priimto sprendimo, nutarties, laikinosios priemonės, verslininko įsipareigojimo arba kitos priemonės nevykdymą.

Sankcijos, nurodytos h punkte, turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos laikantis vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų reikalavimų. Visų pirma turi būti deramai atsižvelgiama, kai taikoma, į aptariamo pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę.

5. Įgaliojimai skirti sankcijas už pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, kaip antai vienkartines arba periodines baudas, taikomi padarius bet kokį vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimą tais atvejais, kai jos yra numatytos atitinkamame Sąjungos teisės akte, įtrauktame į priedą. Tai nedaro poveikio nacionalinių institucijų įgaliojimams nacionalinėje teisėje nustatytomis sąlygomis skirti sankcijas, kaip antai administracines baudas arba kitas vienkartines ar periodines baudas, tais atvejais, kai Sąjungos teisės aktai, įtraukti į priedą, sankcijų nenumato.

6. Kompetentingos institucijos turi įgaliojimus savo pačių iniciatyva pradėti tyrimus ar procedūras, kad nutrauktų ar uždraustų pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas.

7. Kompetentingos institucijos gali paskelbti galutinį sprendimą, verslininko įsipareigojimus arba nutartis, priimtus pagal šį reglamentą, įskaitant paskelbti verslininko, atsakingo už pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, tapatybės duomenis.

8. Kai taikoma, kompetentingos institucijos gali konsultuotis su vartotojų organizacijomis, verslininkų asociacijomis, paskirtosiomis įstaigomis arba kitais atitinkamais subjektais dėl pasiūlytų įsipareigojimų nutraukti pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, veiksmingumo.

10 straipsnis

Naudojimasis minimaliais įgaliojimais

1. 9 straipsnyje nustatytais įgaliojimais:

a) naudojasi tiesiogiai pačios kompetentingos institucijos;

b) naudojamasi prireikus kreipiantis į kitas kompetentingas institucijas arba kitas valdžios institucijas;

c) naudojamasi, jei taikoma, duodant nurodymus paskirtosioms įstaigoms, arba

d) naudojamasi kreipiantis į kompetentingus priimti reikalingą sprendimą teismus, be kita ko, prireikus – kai prašymas priimti reikalingą sprendimą nepatenkinamas – pateikiant apeliacinį skundą.

2. 9 straipsnyje nustatytų įgaliojimų įgyvendinimas ir naudojimasis jais taikant šį reglamentą turi būti proporcingi ir vykdomi laikantis Sąjungos ir nacionalinės teisės, įskaitant taikytinas procedūrines apsaugos priemones ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos principus. Tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonės, patvirtintos taikant šį reglamentą, turi atitikti vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų pažeidimo pobūdį ir bendrą faktinę ar potencialią juo sukeliamą žalą.

III SKYRIUS

SAVITARPIO PAGALBOS MECHANIZMAS

11 straipsnis

Prašymai pateikti informaciją

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama ir bet kuriuo atveju per 30 dienų, išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip, pateikia institucijai pareiškėjai visą susijusią informaciją, būtiną norint nustatyti, ar buvo padarytas ar yra daromas Sąjungos vidaus pažeidimas, ir tą pažeidimą nutraukti.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, atlieka tinkamus ir būtinus tyrimus arba imasi visų kitų reikiamai informacijai surinkti būtinų ar tinkamų priemonių. Prireikus tie tyrimai atliekami padedant kitoms valdžios institucijoms arba paskirtosioms įstaigoms.

3. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, gali leisti institucijos pareiškėjos pareigūnams dalyvauti tyrimuose, kuriuos atlieka institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai.

12 straipsnis

Prašymai imtis vykdymo užtikrinimo priemonių

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, imasi visų būtinų ir proporcingų vykdymo užtikrinimo priemonių Sąjungos vidaus pažeidimui nutraukti arba uždrausti, naudodamasi 9 straipsnyje nustatytais įgaliojimais ir visais kitais papildomais įgaliojimais, jai suteiktais pagal nacionalinę teisę. Institucija, į kurią kreipiamasi, nustato tinkamas vykdymo užtikrinimo priemones, reikalingas, kad būtų nutrauktas arba uždraustas Sąjungos vidaus pažeidimas, ir jų imasi nedelsdama, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius po prašymo gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai ji pateikia konkrečias to termino pratęsimo priežastis. Kai tinkama, institucija, į kurią kreipiamasi, už Sąjungos vidaus pažeidimą atsakingam verslininkui taiko sankcijas, kaip antai, skiria vienkartines arba periodines baudas. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali gauti iš verslininko jo iniciatyva prisiimtus papildomus įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo nuo įtariamo Sąjungos vidaus pažeidimo, naudai arba, kai tinkama, gali siekti gauti iš verslininko įsipareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, reguliariai informuoja instituciją pareiškėją apie veiksmus ir priemones, kurių imtasi, ir apie veiksmus ir priemones, kurių ji ketina imtis. Institucija, į kurią kreipiamasi, naudodamasi 35 straipsnyje numatyta elektronine duomenų baze nedelsdama praneša institucijai pareiškėjai, kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi, ir apie tų priemonių poveikį Sąjungos vidaus pažeidimui, įskaitant šią informaciją:

a) ar buvo nustatytos laikinosios priemonės;

b) ar pažeidimas buvo nutrauktas;

c) kokios priemonės buvo patvirtintos ir ar tos priemonės buvo įgyvendintos;

d) kokios aprėpties buvo pasiūlyti įsipareigojimai imtis taisomųjų priemonių vartotojams, kurie nukentėjo dėl įtariamo pažeidimo.

13 straipsnis

Procedūra, susijusi su savitarpio pagalbos prašymais

1. Savitarpio pagalbos prašyme institucija pareiškėja pateikia informaciją, būtiną kad institucija, į kurią kreipiamasi, galėtų patenkinti tą prašymą, įskaitant visus būtinus įrodymus, kuriuos galima gauti tik institucijos pareiškėjos valstybėje narėje.

2. Institucija pareiškėja siunčia tokius savitarpio pagalbos prašymus institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės bendrai ryšių palaikymo tarnybai ir informavimo tikslais – institucijos pareiškėjos valstybės narės bendrai ryšių palaikymo tarnybai. Institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės bendra ryšių palaikymo tarnyba prašymus nedelsdama perduoda atitinkamai kompetentingai institucijai.

3. Savitarpio pagalbos prašymai ir visa su jais susijusi informacija teikiami raštu, naudojant standartines formas, ir jie siunčiami elektroniniu būdu per pagal 35 straipsnyje numatytą elektroninę duomenų bazę.

4. Atitinkamos kompetentingos institucijos susitaria dėl kalbų, kuriomis teikiami savitarpio pagalbos prašymai ir visa su jais susijusi informacija.

5. Nesusitarus dėl kalbų, savitarpio pagalbos prašymai siunčiami institucijos pareiškėjos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, o atsakymai – institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų. Tokiu atveju kiekviena kompetentinga institucija yra atsakinga už tai, kad iš kitos kompetentingos institucijos gauti prašymai, atsakymai ir kiti dokumentai būtų išversti į reikiamą kalbą.

6. Institucija, į kurią kreipiamasi, atsakymus siunčia tiesiogiai tiek institucijai pareiškėjai, tiek ir institucijos pareiškėjos bei institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybių narių bendroms ryšių palaikymo tarnyboms.

14 straipsnis

Atsisakymas patenkinti savitarpio pagalbos prašymą

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti patenkinti prašymą pateikti informaciją pagal 11 straipsnį, jeigu tenkinama viena ar daugiau iš šių sąlygų:

a) pasikonsultavus su institucija pareiškėja paaiškėja, kad institucijai pareiškėjai prašomos informacijos nereikia tam, kad ji galėtų nustatyti, ar buvo padarytas ar yra daromas Sąjungos vidaus pažeidimas, arba nustatyti, ar esama pagrįsto pagrindo įtarti, kad jis gali būti padarytas;

b) institucija pareiškėja nesutinka, kad informacijai būtų taikomos 33 straipsnyje nustatytos konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklės;

c) to paties verslininko atžvilgiu ir dėl to paties Sąjungos vidaus pažeidimo institucijos, į kurią kreipiamasi, arba institucijos pareiškėjos valstybės narės teisminėse institucijose jau inicijuotas nusikalstamų veikų tyrimas arba teismo procesas.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti tenkinti prašymą imtis vykdymo užtikrinimo priemonių pagal 12 straipsnį, jeigu, pasikonsultavus su institucija pareiškėja, tenkinama viena ar daugiau iš šių sąlygų:

a) dėl to paties Sąjungos vidaus pažeidimo ir to paties verslininko atžvilgiu institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės teisminėse institucijose jau inicijuotas nusikalstamų veikų tyrimas arba teismo procesas, arba jau yra priimtas teismo sprendimas, teisminis susitarimas ar teismo nurodymas;

b) dėl to paties Sąjungos vidaus pažeidimo ir to paties verslininko atžvilgiu institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybėje narėje jau pradėta naudotis būtinais vykdymo užtikrinimo įgaliojimais arba jau priimtas administracinis sprendimas, siekiant greitai ir veiksmingai nutraukti arba uždrausti Sąjungos vidaus pažeidimą;

c) atlikus atitinkamą tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, padarė išvadą, kad Sąjungos vidaus pažeidimas nebuvo padarytas;

d) institucija, į kurią kreipiamasi, padarė išvadą, kad institucija pareiškėja nepateikė informacijos, kuri yra būtina pagal 13 straipsnio 1 dalį;

e) institucija, į kurią kreipiamasi, priėmė verslininko pasiūlytus įsipareigojimus per nustatytą terminą nutraukti Sąjungos vidaus pažeidimą ir tas terminas dar nėra pasibaigęs.

Tačiau institucija, į kurią kreipiamasi, turi patenkinti prašymą imtis vykdymo užtikrinimo priemonių pagal 12 straipsnį, jeigu verslininkas neįvykdo priimtų įsipareigojimų per terminą, nurodytą pirmos pastraipos e punkte.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, praneša institucijai pareiškėjai ir Komisijai apie atsisakymą patenkinti savitarpio pagalbos prašymą, kartu nurodydama to atsisakymo motyvus.

4. Kilus ginčui tarp institucijos pareiškėjos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, institucija pareiškėja arba institucija, į kurią kreipiamasi, gali perduoti klausimą svarstyti Komisijai, o ši nedelsdama pateikia nuomonę šio klausimu. Jei klausimas Komisijai neperduodamas, Komisija savo nuomonę gali priimti savo iniciatyva. Norėdama pateikti tą nuomonę, Komisija gali prašyti atitinkamos informacijos ir dokumentų, kuriais pasikeitė institucija pareiškėja ir institucija, į kurią kreipiamasi.

5. Komisija prižiūri, kaip veikia savitarpio pagalbos mechanizmas, ir kaip kompetentingos institucijos laikosi procedūrų ir savitarpio pagalbos prašymų nagrinėjimo terminų. Komisija turi teisę susipažinti su savitarpio pagalbos prašymais ir informacija bei dokumentais, kuriais pasikeitė institucija pareiškėja ir institucija, į kurią kreipiamasi.

6. Kai tinkama, Komisija gali rengti gaires ir teikti konsultacijas valstybėms narėms, kad būtų užtikrintas veiksmingas ir efektyvus savitarpio pagalbos mechanizmo veikimas.

IV SKYRIUS

KOORDINUOTI TYRIMO IR VYKDYMO UŽTIKRINIMO MECHANIZMAI, TAIKOMI PLAČIAI PAPLITUSIEMS PAŽEIDIMAMS IR SĄJUNGOS MASTU PLAČIAI PAPLITUSIEMS PAŽEIDIMAMS

15 straipsnis

Valstybių narių sprendimų priėmimo procedūros

Spręsdamos šiame skyriuje reglamentuojamus klausimus atitinkamos kompetentingos institucijos veikia bendru sutarimu.

16 straipsnis

Bendrieji bendradarbiavimo principai

1. Kai pagrįstai įtariama, kad daromas plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, atitinkamos to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos ir Komisija nedelsdamos informuoja viena kitą ir bendras ryšių palaikymo tarnybas, kompetentingas to pažeidimo atveju, nusiųsdamos įspėjimus pagal 26 straipsnį.

2. Plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos suderina tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemones, kurių jos imasi, kad į tuos pažeidimus būtų reaguojama. Jos keičiasi visais būtinais įrodymais ir informacija bei nedelsdamos teikia viena kitai bei Komisijai būtiną pagalbą.

3. Atitinkamos plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų surinkti visi būtini įrodymai ir informacija bei jog būtų imtasi visų būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių siekiant nutraukti arba uždrausti tą pažeidimą.

4. Nedarant poveikio 2 daliai, šiuo reglamentu nedaroma poveikio nacionalinei tyrimo ir vykdymo užtikrinimo veiklai, kurią vykdo kompetentingos institucijos dėl to paties pažeidimo ir to paties verslininko atžvilgiu.

5. Prireikus kompetentingos institucijos gali pakviesti Komisijos pareigūnus ir kitus juos lydinčius asmenis, Komisijos įgaliotus dalyvauti vykdant koordinuotus tyrimus, vykdymo užtikrinimo veiksmus ir kitas šio skyriaus reglamentuojamas priemones.

17 straipsnis

Koordinuotų veiksmų pradėjimas ir koordinatoriaus paskyrimas

1. Kai turima pagrįstų įtarimų dėl daromo plačiai paplitusio pažeidimo, to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos pradeda suderintus veiksmus, grindžiamus tarpusavio susitarimu. Apie koordinuotų veiksmų pradėjimą nedelsiant pranešama bendroms ryšių palaikymo tarnyboms, kompetentingoms to pažeidimo atveju, ir Komisijai.

2. Plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingos institucijos paskiria vieną įtariamo plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingą instituciją koordinatoriumi. Jeigu toms kompetentingoms institucijoms dėl to paskyrimo nepavyksta susitarti, koordinatoriaus vaidmens imasi Komisija.

3. Jeigu Komisija turi pagrįstų įtarimų dėl Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo, ji nedelsdama apie tai praneša to įtariamo pažeidimo atveju kompetentingoms institucijoms ir bendroms ryšių palaikymo tarnyboms pagal 26 straipsnį. Komisija pranešime nurodo motyvus, pagrindžiančius galimus koordinuotus veiksmus. To įtariamo plačiai paplitusio Sąjungos masto pažeidimo atveju kompetentingos institucijos atlieka atitinkamus tyrimus remdamosi jų turima arba joms lengvai prieinama informacija. Per vieną mėnesį nuo Komisijos pranešimo dienos to įtariamo plačiai paplitusio Sąjungos masto pažeidimo atveju kompetentingos institucijos pagal 26 straipsnį praneša tokių tyrimų rezultatus kitoms to pažeidimo atveju kompetentingoms institucijoms, bendroms ryšių palaikymo tarnyboms ir Komisijai. Kai tokiais tyrimais nustatoma, kad gali būti daromas Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, to pažeidimo atveju kompetentingos institucijos pradeda koordinuotus veiksmus ir imasi priemonių, nustatytų 19 straipsnyje ir, kai tinkama, 20 ir 21 straipsniuose nustatytų priemonių.

4. 3 dalyje nurodytus koordinuotus veiksmus koordinuoja Komisija.

5. Kompetentinga institucija prisijungia prie koordinuotų veiksmų, jeigu vykdant tuos koordinuotus veiksmus paaiškėja, kad ta kompetentinga institucija yra plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentinga institucija.

18 straipsnis

Atsisakymo dalyvauti koordinuotuose veiksmuose priežastys

1. Kompetentinga institucija gali atsisakyti dalyvauti koordinuotuose veiksmuose dėl bet kurios iš šių priežasčių:

a) tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje jau inicijuotas baudžiamasis tyrimas arba teismo procesas, priimtas teismo sprendimas arba pasiektas teisminis susitarimas dėl to paties pažeidimo;

b) to paties verslininko atžvilgiu ir dėl to paties pažeidimo tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje jau pradėta naudotis būtinais vykdymo užtikrinimo įgaliojimais, prieš nusiunčiant 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą įspėjimą, arba priimtas administracinis sprendimas, siekiant greitai ir veiksmingai nutraukti arba uždrausti plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą;

c) atlikus atitinkamą tyrimą paaiškėja, kad faktinis arba galimas įtariamo plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo poveikis tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje yra nedidelis ir todėl nėra būtina, kad ta kompetentinga institucija patvirtintų vykdymo užtikrinimo priemones;

d) atitinkamas plačiai paplitęs pažeidimas arba Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas nebuvo padarytas tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje ir todėl nėra būtina, kad ta kompetentinga institucija patvirtintų vykdymo užtikrinimo priemones;

e) kompetentinga institucija priėmė už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingo verslininko pasiūlytus įsipareigojimus nutraukti tą pažeidimą tos kompetentingos institucijos valstybėje narėje ir tie įsipareigojimai buvo įvykdyti, ir todėl nereikia, kad ta kompetentinga institucija patvirtintų vykdymo užtikrinimo priemones.

2. Kai kompetentinga institucija atsisako dalyvauti koordinuotuose veiksmuose, ji nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo atveju kompetentingas institucijas bei bendras ryšių palaikymo tarnybas apie savo sprendimą, nurodydama savo sprendimo priežastis ir pateikdama visus būtinus patvirtinamuosius dokumentus.

19 straipsnis

Tyrimo priemonės, taikomos vykdant koordinuotus veiksmus

1. Atitinkamos su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos užtikrina, kad tyrimai ir patikrinimai būtų vykdomi veiksmingai, efektyviai ir koordinuotai. Jos siekia vykdyti tyrimus ir patikrinimus vienu metu ir, tiek, kiek leidžiama pagal nacionalinę proceso teisę, taikyti laikinąsias priemones.

2. Prireikus gali būti naudojamasi savitarpio pagalbos mechanizmu pagal III skyrių, visų pirma siekiant surinkti būtinų įrodymų ir kitos informacijos iš valstybių narių, kurios nėra su koordinuotais veiksmais susijusios valstybės narės, arba užtikrinti, kad verslininkas, kurio atžvilgiu atliekamas tyrimas ar patikrinimas, neapeitų vykdymo užtikrinimo priemonių.

3. Prireikus kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, išdėsto tyrimo rezultatus ir plačiai paplitusio pažeidimo arba, kai taikoma, Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo įvertinimą bendrojoje pozicijoje, dėl kurios jos susitaria tarpusavyje.

4. Išskyrus atvejus, kai atitinkamos kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, susitaria kitaip, koordinatorius perduoda bendrąją poziciją už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingam verslininkui. Už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingam verslininkui suteikiama galimybė būti išklausytam tais klausimais, kurie yra įtraukti į bendrąją poziciją.

5. Prireikus, nedarant poveikio 15 straipsniui ar 33 straipsnyje nustatytoms konfidencialumo ir profesinių ar komercinių paslapčių taisyklėms, kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, priima sprendimą paskelbti bendrąją poziciją arba jos dalis savo interneto svetainėse ir gali paprašyti vartotojų organizacijų, verslininkų asociacijų ir kitų susijusių subjektų pateikti savo nuomonę. Komisija paskelbia bendrąją poziciją arba jos dalis savo interneto svetainėje, gavusi atitinkamų kompetentingų institucijų pritarimą.

20 straipsnis

Įsipareigojimai vykdant koordinuotus veiksmus

1. Remdamosi 19 straipsnio 3 dalyje priimta bendrąja pozicija, kompetentingos institucijos, susijusios su koordinuotais veiksmais, gali paraginti verslininką, atsakingą už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą per nustatytą terminą pasiūlyti įsipareigojimus nutraukti tą pažeidimą. Verslininkas taip pat gali savo iniciatyva pasiūlyti įsipareigojimus nutraukti tą pažeidimą arba pasiūlyti vartotojų, nukentėjusių dėl to pažeidimo, naudai įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių.

2. Prireikus ir nedarant poveikio 33 straipsnyje nustatytoms konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklėms, su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos gali paskelbti už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingo verslininko pasiūlytus įsipareigojimus savo interneto svetainėse arba, jei tinkama, Komisija gali paskelbti to verslininko pasiūlytus įsipareigojimus savo interneto svetainėje, jeigu to paprašo atitinkamos kompetentingos institucijos. Kompetentingos institucijos ir Komisija gali paprašyti vartotojų organizacijų, verslininkų asociacijų ir kitų susijusių subjektų pateikti savo nuomonę.

3. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos įvertina pasiūlytus įsipareigojimus ir to vertinimo rezultatus praneša už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą atsakingam verslininkui, ir, kai taikoma, jei verslininkas siūlo įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių – jos apie tai informuoja vartotojus, kurie, kaip tvirtina, dėl to pažeidimo yra patyrę žalą. Kai įsipareigojimai yra proporcingi ir jų pakanka plačiai paplitusiam pažeidimui ar Sąjungos mastu plačiai paplitusiam pažeidimui nutraukti, kompetentingos institucijos tuos įsipareigojimus priima ir nustato terminą, per kurį tie įsipareigojimai turi būti įgyvendinti.

4. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos stebi, kaip įgyvendinami įsipareigojimai. Visų pirma jos užtikrina, kad atitinkamas verslininkas, atsakingas už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą, reguliariai praneštų koordinatoriui apie įsipareigojimų įgyvendinimo pažangą. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos prireikus gali paprašyti vartotojų organizacijų ir ekspertų pateikti savo nuomones, kad patikrintų, ar priemonės, kurių ėmėsi verslininkas, atitinka įsipareigojimus.

21 straipsnis

Vykdymo užtikrinimo priemonės, taikomos vykdant koordinuotus veiksmus

1. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos imasi visų būtinų vykdymo užtikrinimo priemonių verslininko, atsakingo už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą, atžvilgiu jų jurisdikcijos ribose, kad tas pažeidimas būtų nutrauktas arba uždraustas.

Prireikus jos verslininkui, atsakingam už plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą, taiko sankcijas, kaip antai vienkartines arba periodines baudas. Kompetentingos institucijos gali gauti iš verslininko jo iniciatyva prisiimtus papildomus įsipareigojimus imtis taisomųjų priemonių vartotojų, kurie nukentėjo nuo įtariamo plačiai paplitusio pažeidimo ar Sąjungos mastu plačiai paplitusio pažeidimo, naudai arba, kai tinkama, gali siekti gauti iš verslininko įsipareigojimus pasiūlyti nuo to pažeidimo nukentėjusiems vartotojams tinkamas taisomąsias priemones vartotojams.

Vykdymo užtikrinimo priemonės visų pirma tinkamos, kai:

a) būtina nedelsiant imtis vykdymo užtikrinimo veiksmų, kad pažeidimas būtų greitai ir veiksmingai nutrauktas arba uždraustas;

b) tikimybė, kad už pažeidimą atsakingam verslininkui įvykdžius savo pasiūlytus įsipareigojimus, pažeidimas bus nutrauktas, yra nedidelė;

c) už pažeidimą atsakingas verslininkas nepasiūlė įsipareigojimų prieš pasibaigiant atitinkamų kompetentingų institucijų nustatytam terminui;

d) įsipareigojimai, kuriuos už pažeidimą atsakingas verslininkas pasiūlė, yra nepakankami užtikrinti, kad pažeidimas būtų nutrauktas arba atitinkamais atvejais, jog būtų ištaisyta pažeidimu vartotojams padaryta žala, arba

e) už pažeidimą atsakingas verslininkas neįvykdė įsipareigojimų nutraukti pažeidimą arba atitinkamais atvejais ištaisyti pažeidimu vartotojams padarytą žalą per 20 straipsnio 3 dalyje nustatytą laikotarpį.

2. Vykdymo užtikrinimo priemonės pagal 1 dalį įgyvendinamos veiksmingai, efektyviai ir koordinuotai, siekiant nutraukti arba uždrausti plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą. Su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos siekia imtis vykdymo užtikrinimo priemonių vienu metu valstybėse narėse, susijusiose su tuo pažeidimu.

22 straipsnis

Koordinuotų veiksmų užbaigimas

1. Koordinuoti veiksmai užbaigiami, jeigu su koordinuotais veiksmais susijusios kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas nutrauktas arba uždraustas visose susijusiose valstybėse narėse arba, kad toks pažeidimas nebuvo padarytas.

2. Apie koordinuotų veiksmų užbaigimą koordinatorius nedelsdamas praneša Komisijai, ir, kai taikytina, su koordinuotais veiksmais susijusių valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir bendroms ryšių palaikymo tarnyboms.

23 straipsnis

Koordinatoriaus vaidmuo

1. Pagal 17 straipsnį arba 29 straipsnį paskirtas koordinatorius visų pirma:

a) užtikrina, kad visos atitinkamos kompetentingos institucijos ir Komisija būtų tinkamai ir laiku informuojamos apie tyrimo arba, kai taikytina, vykdymo užtikrinimo veiksmų pažangą ir informuojamos apie visus numatomus kitus veiksmus ir priemones, kurios turi būti patvirtintos;

b) koordinuoja tyrimo priemones, kurių pagal šį reglamentą ėmėsi atitinkamos kompetentingos institucijos, ir stebi jų vykdymą;

c) koordinuoja visų būtinų dokumentų rengimą ir atitinkamų kompetentingų institucijų ir Komisijos dalijimąsi jais;

d) palaiko ryšius su verslininku ir kitais subjektais, susijusiais su tyrimo arba, kai taikytina, vykdymo užtikrinimo priemonėmis, nebent atitinkamos kompetentingos institucijos ir koordinatorius susitaria kitaip;

e) kai taikytina, koordinuoja atitinkamų kompetentingų institucijų vykdomą vertinimą, konsultavimąsi ir stebėseną, taip pat kitas priemones, būtinas, kad būtų nagrinėjami ir vykdomi atitinkamų verslininkų pasiūlyti įsipareigojimai;

f) kai taikytina, koordinuoja vykdymo užtikrinimo priemones, kurias patvirtino atitinkamos kompetentingos institucijos;

g) koordinuoja pagal III skyrių atitinkamų kompetentingų institucijų pateiktus savitarpio pagalbos prašymus.

2. Koordinatorius negali būti laikomas atsakingu už atitinkamų kompetentingų institucijų, veiksmus ar neveikimą, kai jos naudojasi 9 straipsnyje nustatytais įgaliojimais.

3. Kai koordinuoti veiksmai yra susiję su plačiai paplitusiais pažeidimais arba Sąjungos mastu plačiai paplitusiais Sąjungos teisės aktų, nurodytų 2 straipsnio 10 dalyje, pažeidimais, koordinatorius paprašo Europos bankininkystės institucijos imtis stebėtojo vaidmens.

24 straipsnis

Kalbų vartojimo tvarka

1. Atitinkamos kompetentingos institucijos susitaria dėl kalbų, kurias kompetentingos institucijos vartos pranešimuose ir teikiant visą kitą informaciją, kuriai taikomas šis skyrius, susijusią su koordinuotais veiksmais ir vienalaikiais patikrinimais.

2. Jei atitinkamoms kompetentingoms institucijoms susitarti nepavyksta, pranešimai ir kita informacija pateikiami pranešimą ar kitą informaciją pateikiančios valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų. Tokiu atveju kiekviena atitinkama kompetentinga institucija prireikus yra atsakinga už tai, kad iš kitų kompetentingų institucijų gauti pranešimai, informacija ir kiti dokumentai būtų išversti.

25 straipsnis

Komunikavimo su verslininkais kalbų vartojimo tvarka

Šiame skyriuje nustatytų procedūrų tikslais verslininkas turi teisę komunikuoti valstybės narės, kurioje verslininkas yra įsisteigęs arba kurioje yra jo gyvenamoji vieta, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų joje vartojamų oficialiais tikslais.

V SKYRIUS

SĄJUNGOS MASTO VEIKLA

26 straipsnis

Įspėjimai

1. Kompetentinga institucija nedelsdama praneša Komisijai, kitoms kompetentingoms institucijoms ir bendroms ryšių palaikymo tarnyboms apie visus pagrįstus įtarimus, kad jos teritorijoje daromas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas, dėl kurio gali nukentėti vartotojų interesai kitose valstybėse narėje.

2. Komisija nedelsdama praneša kompetentingoms institucijoms ir atitinkamoms bendroms ryšių palaikymo tarnyboms apie visus pagrįstus įtarimus, kad padarytas pažeidimas, kuriam taikomas šis reglamentas.

3. Pranešdamos, t. y. siųsdamos įspėjimus pagal 1 ir 2 dalis kompetentinga institucija arba Komisija pateikia informaciją apie įtariamą pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, ir visų pirma šią informaciją, kai ją turi:

a) veiksmo arba neveikimo, sudarančio pažeidimą, aprašymas;

b) išsami informacija apie su pažeidimu susijusį produktą arba paslaugą;

c) su pažeidimu susijusių arba galimai susijusių valstybių narių pavadinimai;

d) už pažeidimą atsakingo (-ų) arba, kaip įtariama, atsakingo (-ų) verslininko (-ų) tapatybė;

e) teisinis galimų veiksmų pagrindas pagal nacionalinę teisę ir atitinkamas priede išvardytų Sąjungos teisės aktų nuostatas;

f) teismo proceso, vykdymo užtikrinimo priemonių ar kitų priemonių, kurių imtasi dėl pažeidimo, aprašymas ir jų taikymo datos ir trukmė bei jų statusas;

g) teismo procesą inicijuojančių ir kitas priemones taikančių kompetentingų institucijų duomenys.

4. Siųsdama įspėjimą kompetentinga institucija gali paprašyti kompetentingų institucijų bei atitinkamų bendrų ryšių palaikymo tarnybų kitose valstybėse narėse ir Komisijos, o Komisija gali paprašyti kompetentingų institucijų bei atitinkamų bendrų ryšių palaikymo tarnybų kitose valstybėse narėse patikrinti, ar, remiantis atitinkamų kompetentingų institucijų arba atitinkamai Komisijos turima arba joms lengvai prieinama informacija, tų kitų valstybių narių teritorijose daroma panašių įtariamų pažeidimų, arba ar tose valstybėse narėse dėl tokių pažeidimų jau buvo imtasi kokių nors vykdymo užtikrinimo priemonių. Tos kitų valstybių narių kompetentingos institucijos ir Komisija nedelsdamos pateikia atsakymą dėl prašymo.

27 straipsnis

Išorės įspėjimai

1. Kiekviena valstybė narė, išskyrus atvejus, kai taip elgtis nebūtų pagrįsta, suteikia teisę paskirtosioms įstaigoms, Europos vartotojų centrams, vartotojų organizacijoms ir asociacijoms ir, atitinkamais atvejais, verslininkų asociacijoms, turintiems būtinų ekspertinių žinių, siųsti įspėjimus atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir pateikti jų turimą informaciją, išdėstytą 26 straipsnio 3 dalyje (toliau – išorės įspėjimas). Kiekviena valstybė narė nedelsdama pateikia Komisijai tų subjektų sąrašą ir praneša apie jo pakeitimus.

2. Pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, Komisija suteikia asociacijoms, kurios Sąjungos lygmeniu atstovauja vartotojų interesams ir, atitinkamais atvejais, verslininkų interesams, teisę siųsti išorės įspėjimą.

3. Reaguodamos į išorės įspėjimą kompetentingos institucijos neprivalo inicijuoti procedūros arba imtis kokių nors kitų veiksmų. Išorės įspėjimus siunčiantys subjektai užtikrina, kad būtų pateikta teisinga, naujausia ir tiksli informacija, ir nedelsdami pataiso arba prireikus atšaukia praneštą informaciją.

28 straipsnis

Keitimasis kita pažeidimams nustatyti svarbia informacija

Tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslui pasiekti, kompetentingos institucijos per 35 straipsnyje nurodytą elektroninę duomenų bazę nedelsdamos praneša Komisijai ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie visas priemones, kurių jos ėmėsi reaguodamos į pažeidimą, kuriam taikomas šis reglamentas, savo jurisdikcijos ribose, jeigu jos įtaria, kad dėl to pažeidimo gali nukentėti vartotojų interesai kitose valstybėse narėse.

29 straipsnis

Vienalaikiai patikrinimai

1. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti atlikti vienalaikius patikrinimus, kad patikrintų, kaip laikomasi vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų arba nustatytų jų pažeidimus. Išskyrus atvejus, kai dalyvaujančios kompetentingos institucijos susitaria kitaip, vienalaikius patikrinimus koordinuoja Komisija.

2. Vykdydamos vienalaikius patikrinimus dalyvaujančios kompetentingos institucijos gali naudotis 9 straipsnio 3 dalyje nustatytais tyrimo įgaliojimais ir visais kitais joms pagal nacionalinę teisę suteiktais įgaliojimais.

3. Kompetentingos institucijos gali pakviesti paskirtąsias įstaigas, Komisijos pareigūnus ir kitus juos lydinčius Komisijos įgaliotus asmenis dalyvauti vienalaikiuose patikrinimuose.

30 straipsnis

Kitos veiklos, kuria prisidedama prie tyrimo ir vykdymo užtikrinimo, koordinavimas

1. Tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslui pasiekti, valstybės narės informuoja vienos kitas ir Komisiją apie savo veiklą šiose srityse:

a) pareigūnų, dalyvaujančių taikant šį reglamentą, mokymas;

b) duomenų apie vartotojų skundus rinkimas, klasifikavimas ir keitimasis jais;

c) pareigūnų tinklų pagal konkrečius sektorius kūrimas;

d) informacijos ir komunikacijos priemonių kūrimas, ir

e) kai taikoma, standartų, metodikos ir gairių, susijusių su šio reglamento taikymu, rengimas.

2. Tiek, kiek tai būtina šio reglamento tikslui pasiekti, valstybės narės gali koordinuoti ir kartu organizuoti veiklą 1 dalyje nurodytose srityse.

31 straipsnis

Kompetentingų institucijų pareigūnų mainai

1. Siekdamos pagerinti bendradarbiavimą kompetentingos institucijos gali dalyvauti pareigūnų iš kitų valstybių narių mainų programose. Kompetentingos institucijos imasi būtinų priemonių, kad pareigūnai iš kitų valstybių narių galėtų veiksmingai dalyvauti kompetentingos institucijos veikloje. Tuo tikslu tiems pareigūnams leidžiama vykdyti jiems priimančiosios kompetentingos institucijos pavestas pareigas pagal tos valstybės narės teisės aktus.

2. Mainų metu pareigūnui taikoma tokia pati civilinė ir baudžiamoji atsakomybė kaip ir priimančiosios kompetentingos institucijos pareigūnams. Pareigūnai iš kitų valstybių narių laikosi profesinių standartų ir atitinkamų priimančiosios kompetentingos institucijos nustatytų vidaus elgesio taisyklių. Tomis elgesio taisyklėmis visų pirma užtikrinama asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis, proceso sąžiningumas ir tinkamas 33 straipsnyje nustatytų konfidencialumo ir profesinių bei komercinių paslapčių taisyklių laikymasis.

32 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Tiek, kiek būtina šio reglamento tikslui pasiekti, Sąjunga, siekdama apsaugoti vartotojų interesus, bendradarbiauja su trečiosiomis valstybėmis ir kompetentingomis tarptautinėmis organizacijomis srityse, kurios patenka į šio reglamento taikymo sritį. Sąjunga ir atitinkamos trečiosios valstybės gali sudaryti susitarimus dėl bendradarbiavimo tvarkos, įskaitant savitarpio pagalbos susitarimų sudarymą, keitimąsi konfidencialia informacija ir darbuotojų mainų programas.

2. Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudaryti susitarimai dėl bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos siekiant apsaugoti ir sustiprinti vartotojų interesus turi atitikti atitinkamas duomenų apsaugos taisykles, taikomas asmens duomenų perdavimui trečiosioms valstybėms.

3. Kai kompetentinga institucija iš trečiosios valstybės institucijos gauna informaciją, kuri gali būti aktuali kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, ji pateikia tą informaciją toms kompetentingoms institucijoms tiek, kiek tai leidžiama tą daryti pagal dvišalius pagalbos susitarimus su ta trečiąja valstybe ir laikantis Sąjungos teisės dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis.

4. Kompetentinga institucija taip pat gali suteikti pagal šį reglamentą perduodamą informaciją trečiosios valstybės institucijai pagal dvišalį pagalbos susitarimą su ta trečiąja valstybe su sąlyga, kad gautas kompetentingos institucijos, kuri pirmoji perdavė informaciją, pritarimas ir jei laikomasi Sąjungos teisės dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

Informacijos naudojimas bei atskleidimas ir profesinė bei komercinė paslaptis

1. Taikant šį reglamentą kompetentingų institucijų ir Komisijos surinkta informacija arba kompetentingoms institucijoms ir Komisijai perduota informacija naudojama tik vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų laikymosi užtikrinimo tikslais.

2. 1 dalyje nurodyta informacija laikoma konfidencialia ir naudojama bei atskleidžiama tik tinkamai atsižvelgus į fizinio asmens ar juridinio asmens komercinius interesus, įskaitant komercines paslaptis ir intelektinę nuosavybę.

3. Vis dėlto, kompetentingos institucijos, iš anksto pasikonsultavusios su informaciją perdavusia kompetentinga institucija, gali atskleisti tokią informaciją, kuri būtina siekiant:

a) įrodyti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas arba

b) nutraukti arba uždrausti pažeidimus, kuriems taikomas šis reglamentas.

34 straipsnis

Įrodymų ir tyrimų išvadų naudojimas

Kompetentingos institucijos gali bet kokią perduotą informaciją, dokumentus, išvadas, pareiškimus, patvirtintas tikras dokumentų kopijas arba tyrimų duomenis naudoti kaip įrodymus taip pat, kaip ir panašius dokumentus, gautus savo valstybėje narėje, neatsižvelgiant į jų saugojimo laikmeną.

35 straipsnis

Elektroninė duomenų bazė

1. Komisija sukuria ir prižiūri elektroninę duomenų bazę, skirtą visiems šiuo reglamentu numatytiems kompetentingų institucijų, bendrų ryšių palaikymo tarnybų ir Komisijos ryšiams palaikyti. Visa per elektroninę duomenų bazę siunčiama informacija saugoma ir tvarkoma toje elektroninėje duomenų bazėje. Kompetentingos institucijos, bendros ryšių palaikymo tarnybos ir Komisija turi tiesioginę prieigą prie tos duomenų bazės.

2. Informacija, kurią pateikia subjektai, siunčiantys išorės įspėjimą pagal 27 straipsnio 1 ar 2 dalis, saugoma ir tvarkoma elektroninėje duomenų bazėje. Tačiau tie subjektai neturi prieigos prie tos duomenų bazės.

3. Kai kompetentinga institucija, paskirtoji įstaiga arba subjektas, teikiantis išorės įspėjimą pagal 27 straipsnio 1 ar 2 dalis, nustato, kad pagal 26 arba 27 straipsnį jos (jo) išsiųstas įspėjimas apie pažeidimą vėliau pasirodė esantis nepagrįstas, ji (jis) tą įspėjimą atsiima. Komisija nedelsdama pašalina iš duomenų bazės atitinkamą informaciją ir informuoja šalis apie tokio pašalinimo priežastis.

Duomenys apie pažeidimą elektroninėje duomenų bazėje saugomi ne ilgiau nei būtina tais tikslais, dėl kurių jie buvo surinkti ir tvarkomi; tačiau jie saugomi ne ilgiau nei penkerius metus nuo tos dienos, kurią:

a) pagal 12 straipsnio 2 dalį institucija, į kurią kreipiamasi, praneša Komisijai, kad Sąjungos vidaus pažeidimas nutrauktas;

b) koordinatorius pagal 22 straipsnio 1 dalį praneša apie koordinuotų veiksmų užbaigimą arba

c) visais kitais atvejais – informacija įtraukiama į duomenų bazę.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos elektroninės duomenų bazės veikimo praktinės priemonės ir veikimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 38 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

36 straipsnis

Atsisakymas atlyginti išlaidas

1. Valstybės narės netenkina jokių prašymų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą.

2. Nepaisant 1 dalies, prašymų dėl vykdymo užtikrinimo priemonių pagal 12 straipsnį atveju institucijos pareiškėjos valstybė narė išlieka atsakinga institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybei narei už bet kokias išlaidas ir bet kokius nuostolius, patirtus panaudojus priemones, kurias teismas atmetė ir pripažino nepagrįstomis, atsižvelgdamas į aptariamo pažeidimo esmę.

37 straipsnis

Vykdymo užtikrinimo prioritetai

1. Ne vėliau kaip 2020 m. sausio 17 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės tarpusavyje ir su Komisija keičiasi informacija apie savo vykdymo užtikrinimo prioritetus, susijusius su šio reglamento taikymu.

Pateikiama, be kita ko, tokia informacija:

a) informacija apie rinkos tendencijas, kurios galėtų paveikti vartotojų interesus atitinkamoje valstybėje narėje ir kitose valstybėse narėse;

b) pagal šį reglamentą per paskutinius dvejus metus atliktų veiksmų, visų pirma tyrimo ir vykdymo užtikrinimo priemonių, susijusių su plačiai paplitusiais pažeidimais, apžvalga;

c) statistiniai duomenys, kuriais pasikeista naudojantis įspėjimais, nurodytais 26 straipsnyje;

d) vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo preliminarios prioritetinės sritys ateinantiems dvejiems metams atitinkamoje valstybėje narėje ir

e) siūlomos vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo Sąjungos lygmeniu prioritetinės sritys ateinantiems dvejiems metams.

2. Nedarant poveikio 33 straipsniui, Komisija kas dvejus metus parengia 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytos informacijos apžvalgą ir paskelbia ją viešai. Komisija apie tai informuoja Europos Parlamentą.

3. Tais atvejais, kai per dvejus metus nuo paskutinės informacijos apie valstybių narių vykdymo užtikrinimo prioritetus pateikimo iš esmės pakinta aplinkybės arba rinkos sąlygos, valstybės narės atnaujina savo vykdymo užtikrinimo prioritetus ir atitinkamai informuoja kitas valstybei nares ir Komisiją.

4. Komisija apibendrina pagal šio straipsnio 1 dalį valstybių narių pateiktus vykdymo užtikrinimo prioritetus ir kasmet teikia ataskaitas 38 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui, kad būtų lengviau nustatyti veiksmų prioritetus pagal šį reglamentą. Komisija keičiasi su valstybėmis narėmis geriausia praktika ir lyginamąja analize, visų pirma atsižvelgdama į gebėjimų stiprinimo veiklos plėtojimą.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

38 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

39 straipsnis

Pranešimai

Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų ir į šio reglamento taikymo sritį patenkančiais klausimais sudarytų susitarimų tekstus, išskyrus susitarimus dėl pavienių atvejų.

40 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Ne vėliau kaip 2023 m. sausio 17 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą.

2. Toje ataskaitoje pateikiamas šio reglamento taikymo įvertinimas, įskaitant vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų vykdymo užtikrinimo pagal šį reglamentą veiksmingumo įvertinimą, visų pirma kiek tai susiję su 9 straipsnyje nustatytais kompetentingų institucijų įgaliojimais, kartu su visų pirma analize, kaip keitėsi verslininkų vykdomas vartotojų interesų apsaugos Sąjungos teisės aktų laikymasis pagrindinėse vartotojų rinkose, kuriose vykdoma tarpvalstybinė prekyba.

Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

41 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 panaikinamas nuo 2020 m. sausio 17 d.

42 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Jis taikomas nuo 2020 m. sausio 17 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PRIEDAS

3 straipsnio 1 punkte nurodytos direktyvos ir reglamentai

1. 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993 4 21, p. 29).

2. 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas (OL L 80, 1998 3 18, p. 27).

3. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL L 171, 1999 7 7, p. 12).

4. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

5. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67): 86–100 straipsniai.

6. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37): 13 straipsnis.

7. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, 2002 10 9, p. 16).

8. 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004 2 17, p. 1).

9. 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

10. 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2006 dėl neįgalių asmenų ir ribotos judėsenos asmenų teisių keliaujant oru (OL L 204, 2006 7 26, p. 1).

11. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos (OL L 376, 2006 12 27, p. 21): 1 straipsnis, 2 straipsnio c punktas ir 4–8 straipsniai.

12. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36): 20 straipsnis.

13. 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų (OL L 315, 2007 12 3, p. 14).

14. 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

15. 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (OL L 293, 2008 10 31, p. 3): 22, 23 ir 24 straipsniai.

16. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais (OL L 33, 2009 2 3, p. 10).

17. 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1): 9, 10, 11 ir 19–26 straipsniai.

18. 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 334, 2010 12 17, p. 1).

19. 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 181/2011 dėl miesto ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 55, 2011 2 28, p. 1).

20. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

21. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB, (Direktyva dėl vartotojų AGS) (OL L 165, 2013 6 18, p. 63): 13 straipsnis.

22. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (Reglamentas dėl vartotojų EGS) (OL L 165, 2013 6 18, p. 1): 14 straipsnis.

23. 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34): 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23 straipsniai, 10 skyrius ir I bei II priedai.

24. 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214): 3–18 straipsniai ir 20 straipsnio 2 dalis.

25. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB (OL L 326, 2015 12 11, p. 1).

26. 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1128 dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliamumo vidaus rinkoje (OL L 168, 2017 6 30, p. 1).

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/2395

2017 m. gruodžio 12 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su pereinamojo laikotarpio nuostatomis, skirtomis poveikiui nuosavoms lėšoms dėl 9-ojo TFAS įvedimo mažinti ir didelių pozicijų tvarkos, taikomos tam tikroms viešojo sektoriaus pozicijoms, išreikštoms bet kurios valstybės narės nacionaline valiuta, taikymo poveikiui mažinti

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) 2014 m. liepos 24 d. Tarptautinių apskaitos standartų valdyba paskelbė 9-ąjį tarptautinį finansinės atskaitomybės standartą (toliau – TFAS) „Finansinės priemonės“ (toliau – 9-asis TFAS). 9-uoju TFAS siekiama tobulinti finansinės atskaitomybės apie finansines priemones pateikimą finansinėse ataskaitose sprendžiant problemas, kilusias toje srityje per finansų krizę. Visų pirma 9-uoju TFAS reaguojama į G–20 raginimą pereiti prie labiau į ateitį orientuoto tikėtinų finansinio turto kredito nuostolių pripažinimo modelio. Tikėtinų finansinio turto kredito nuostolių pripažinimo atžvilgiu šis standartas pakeičia 39-ąjį tarptautinį apskaitos standartą;

(2) Komisija priėmė 9-ąjį TFAS Komisijos reglamentu (ES) 2016/2067 ([4]). Pagal tą reglamentą kredito įstaigos ir investicinės įmonės (toliau – įstaigos), kurios naudoja TFAS savo finansinėms ataskaitoms rengti, turi taikyti 9-ąjį TFAS nuo pirmų savo finansinių metų, prasidedančių 2018 m. sausio 1 d. arba po šios datos, pradžios;

(3) dėl 9-ojo TFAS taikymo gali staiga smarkiai padidėti atidėjiniai tikėtiniems kredito nuostoliams ir todėl staiga sumažėti įstaigų bendras 1 lygio nuosavas kapitalas. Kol Bazelio bankų priežiūros komitetas šiuo metu svarsto atidėjiniams tikėtiniems kredito nuostoliams ilgesnį laikotarpį taikytiną reguliavimo tvarką, į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ([5]) turėtų būti įtrauktos pereinamojo laikotarpio nuostatos siekiant sumažinti tą galimą didelį neigiamą poveikį bendram 1 lygio nuosavam kapitalui, atsirandantį dėl tikėtinų kredito nuostolių apskaitymo;

(4) Europos Parlamentas savo 2016 m. spalio 6 d. rezoliucijoje dėl tarptautinio finansinės atskaitomybės standarto – 9-ojo TFAS ([6]) paragino nustatyti laipsniško įvedimo tvarką, kuria būtų sumažintas 9-ojo TFAS naujo vertės sumažėjimo modelio poveikis;

([1]) 2017 m. lapkričio 8 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([2]) OL C 209, 2017 6 30, p. 36.
([3]) 2017 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gruodžio 7 d. Tarybos sprendimas.
([4]) 2016 m. lapkričio 22 d. Komisijos reglamentas (ES) 2016/2067, kuriuo dėl 9-ojo tarptautinio finansinės atskaitomybės standarto iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1126/2008, priimantis tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 (OL L 323, 2016 11 29, p. 1).
([5]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).
([6]) Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

(5) kai įstaigos laikotarpio pradžios balanse tą dieną, kai ji pirmą kartą taiko 9-ąjį TFAS, matomas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sumažėjimas palyginti su laikotarpio pabaigos balansu prieš tai einančią dieną, atsiradęs dėl padidėjusių atidėjinių tikėtiniems kredito nuostoliams, įskaitant atidėjinį nuostoliams, skirtą tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams atsižvelgiant į dėl kredito rizikos sumažėjusios vertės finansinį turtą, kaip apibrėžta 9-ojo TFAS A priede, kaip nustatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1126/2008 ([1]) priede (toliau – priedas dėl 9-ojo TFAS), įstaigai turėtų būti leidžiama pereinamuoju laikotarpiu į savo bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą įtraukti tam tikrą padidėjusių atidėjinių tikėtiniems kredito nuostoliams dalį. To pereinamojo laikotarpio trukmė turėtų būti ne ilgesnė kaip penkeri metai ir jis turėtų prasidėti 2018 m. Atidėjinių tikėtiniems kredito nuostoliams dalis, kuri gali būti įtraukta į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, ilgainiui turėtų sumažėti iki nulio, kad dieną, einančią iškart po pereinamojo laikotarpio pabaigos, būtų užtikrintas visiškas 9-ojo TFAS įgyvendinimas. Atidėjinių tikėtiniems kredito nuostoliams poveikis bendram 1 lygio nuosavam kapitalui neturėtų būti visiškai pašalintas pereinamuoju laikotarpiu;

(6) įstaigos turėtų nuspręsti, ar taikyti tas pereinamojo laikotarpio nuostatas, ir atitinkamai informuoti kompetentingą instituciją. Pereinamuoju laikotarpiu įstaiga turėti galimybę vieną kartą pakeisti savo pradinį sprendimą su sąlyga, kad gautas išankstinis kompetentingos institucijos leidimas; kompetentinga institucija turėtų užtikrinti, kad tokio sprendimo motyvas būtų ne reglamentavimo arbitražas;

(7) kadangi po dienos, kurią įstaiga pirmą kartą taiko 9-ąjį TFAS, apskaičiuoti atidėjiniai tikėtiniems kredito nuostoliams dėl blogėjančios makroekonominės perspektyvos gali netikėtai padidėti, įstaigoms tokiais atvejais turėtų būti suteikta papildomų lengvatų;

(8) turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos, kurios nusprendžia pasinaudoti pereinamojo laikotarpio nuostatomis, turėtų pakoreguoti reguliuojamojo kapitalo straipsnių, kuriems atidėjiniai tikėtiniems kredito nuostoliams daro tiesioginį poveikį, apskaičiavimą siekiant užtikrinti, kad jos negautų nepriimtinos kapitalo lengvatos. Pavyzdžiui, specifiniai kredito rizikos koregavimai, kuriais pagal standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą sumažinama pozicijos vertė, turėtų būti sumažinti taikant koeficientą, kurio poveikis yra pozicijos vertės didėjimas. Taip būtų užtikrinama, kad įstaiga nepasinaudotų ir jos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo padidėjimu pritaikius pereinamojo laikotarpio nuostatas, ir sumažinta pozicijos verte;

(9) įstaigos, kurios nusprendžia pasinaudoti šiame reglamente nustatytomis 9-ojo TFAS pereinamojo laikotarpio nuostatomis, turėtų viešai atskleisti savo nuosavas lėšas, kapitalo pakankamumo koeficientus ir sverto koeficientą, apskaičiuotus tiek taikant tas nuostatas, tiek jų netaikant, kad visuomenė galėtų įvertinti tų nuostatų poveikį;

(10) taip pat tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl didelės pozicijos ribos, taikomos tam tikroms valstybių narių viešojo sektoriaus skolos pozicijoms, išreikštoms bet kurios valstybės narės nacionaline valiuta, netaikymo. Pereinamojo laikotarpio trukmė turėtų būti treji metai, skaičiuojant nuo 2018 m. sausio 1 d., tokio tipo pozicijoms, kurios susidarė 2017 m. gruodžio 12 d. arba po šios datos, o tokio tipo pozicijoms, susidariusioms anksčiau nei ta data, turėtų būti taikomas tęstinumo principas ir joms toliau galėtų būti taikoma didelės pozicijos išimtis;

(11) siekiant sudaryti galimybę šiuo reglamentu numatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas taikyti nuo 2018 m. sausio 1 d., šis reglamentas turėtų įsigalioti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

(12) todėl Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

([1]) 2008 m. lapkričio 3 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1126/2008, priimantis tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 (OL L 320, 2008 11 29, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 iš dalies keičiamas taip:

1. įterpiamas šis straipsnis:

„473a straipsnis

9-jo TFAS įvedimas

1. Nukrypstant nuo 50 straipsnio, iki šio straipsnio 6 dalyje nurodyto pereinamojo laikotarpio pabaigos šios įstaigos gali į savo bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą įtraukti pagal šią dalį apskaičiuotą sumą:

a) įstaigos, kurios savo finansines ataskaitas rengia laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų, priimtų laikantis Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos;

b) įstaigos, kurios pagal šio reglamento 24 straipsnio 2 dalį turto ir nebalansinių straipsnių vertę ir nuosavas lėšas nustato laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų, priimtų laikantis Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos;

c) įstaigos, kurios turto ir nebalansinių straipsnių vertę nustato laikydamosi apskaitos standartų pagal Direktyvą 86/635/EEB, ir taikydamos tokį pat tikėtinų kredito nuostolių modelį, kaip ir modelis, taikomas pagal tarptautinius apskaitos standartus, priimtus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

Pirmoje pastraipoje nurodyta suma apskaičiuojama kaip toliau nurodytų elementų sudėtinė suma:

a) pozicijų, vertinamų pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, atveju – suma (AB_{SA}), apskaičiuota pagal šią formulę:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

čia:

$A_{2,SA}$ = suma, apskaičiuota pagal 2 dalį;

$A_{4,SA}$ = suma, apskaičiuota pagal 4 dalį, remiantis sumomis, apskaičiuotomis pagal 3 dalį;

f = taikytinas koeficientas, nustatytas 6 dalyje;

t = bendro 1 lygio nuosavo kapitalo padidėjimas, atsirandantis dėl sumų $A_{2,SA}$ ir $A_{4,SA}$ atskaitymo iš mokėtinų mokesčių.

b) pozicijų, vertinamų pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, atveju – suma (AB_{IRB}), apskaičiuota pagal šią formulę:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

čia:

$A_{2,IRB}$ = pagal 2 dalį apskaičiuota suma, pakoreguota pagal 5 dalies a punktą;

$A_{4,IRB}$ = suma, apskaičiuota pagal 4 dalį, remiantis pagal 3 dalį apskaičiuotomis sumomis, pakoreguotomis pagal 5 dalies b ir c punktus;

f = taikytinas koeficientas, nustatytas 6 dalyje;

t = bendro 1 lygio nuosavo kapitalo padidėjimas, atsirandantis dėl sumų $A_{2,IRB}$ ir $A_{4,IRB}$ atskaitymo iš mokėtinų mokesčių.

2. Įstaigos sumas $A_{2,SA}$ ir $A_{2,IRB}$, nurodytas atitinkamai 1 dalies antros pastraipos a ir b punktuose, apskaičiuoja imdamos didesnę iš šios dalies a ir b punktuose nurodytų sumų atskirai pozicijoms, vertinamoms pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, ir pozicijoms, vertinamoms pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių:

a) nulis;

b) suma, apskaičiuota pagal i punktą, sumažinta suma, apskaičiuota pagal ii punktą:

i) tikėtinų 12 mėnesių kredito nuostolių, apibrėžtų pagal 9-ojo TFAS 5.5.5 dalį, kaip nustatyta Komisijos reglamento (ES) Nr. 1126/2008 priede (toliau – priedas dėl 9-ojo TFAS), ir atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams, nustatytiems pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.3 dalį, sudėtinė suma 2018 m. sausio 1 d. arba 9-ojo TFAS taikymo pradžios datą;

ii) vertės sumažėjimo nuostolių toliau išvardyto turto atžvilgiu – finansinio turto, klasifikuojamo kaip paskolos ir gautinos sumos, iki termino laikomų investicijų ir galimo parduoti finansinio turto, kaip apibrėžta 39-ojo TAS 9 punkte, išskyrus nuosavo kapitalo priemones ir kolektyvinio investavimo subjektų investicinius vienetus arba akcijas, apibrėžtų pagal 39-ojo TAS 63, 64, 65, 67, 68 ir 70 punktus, kaip nustatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1126/2008 priede, bendra suma 2017 m. gruodžio 31 d. arba dieną, einančią prieš 9-ojo TFAS taikymo pradžios datą.

3. Įstaigos pozicijoms, vertinamoms pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, ir pozicijoms, vertinamoms pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, atskirai apskaičiuoja sumą, kuria šios dalies a punkte nurodyta suma viršija šios dalies b punkte nurodytą sumą:

a) tikėtinų 12 mėnesių kredito nuostolių, nustatytų pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.5 dalį, ir atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams, nustatytiems pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.3 dalį, sudėtinė suma, neįskaitant atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams atsižvelgiant į dėl kredito rizikos sumažėjusios vertės finansinį turtą, kaip apibrėžta priedo dėl 9-ojo TFAS A priede, ataskaitinę dieną;

b) tikėtinų 12 mėnesių kredito nuostolių, nustatytų pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.5 dalį, ir atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams, nustatytiems pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.3 dalį, sudėtinė suma, neįskaitant atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams atsižvelgiant į dėl kredito rizikos sumažėjusios vertės finansinį turtą, kaip apibrėžta priedo dėl 9-ojo TFAS A priede, 2018 m. sausio 1 d. arba 9-ojo TFAS taikymo pradžios datą.

4. Pozicijų, vertinamų pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, atveju, kai 3 dalies a punkte nurodyta suma viršija 3 dalies b punkte nurodytą sumą, įstaigos laiko, kad $A_{4,SA}$ yra lygi tų sumų skirtumui, kitu atveju jos laiko, kad $A_{4,SA}$ yra lygi nuliui.

Pozicijų, vertinamų pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, atveju, kai 3 dalies a punkte nurodyta suma, pritaikius 5 dalies b punktą, viršija tų pozicijų sumą, kaip nurodyta 3 dalies b punkte, pritaikius 5 dalies c punktą, įstaigos laiko, kad $A_{4,IRB}$ yra lygi tų sumų skirtumui, kitu atveju jos laiko, kad $A_{4,IRB}$ yra lygi nuliui.

5. Pozicijų, vertinamų pagal riziką pagal Trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, atveju įstaigos taiko 2–4 dalis tokia tvarka:

a) norėdamos apskaičiuoti $A_{2,IRB}$, įstaigos iš kiekvienos pagal šio straipsnio 2 dalies b punkto i ir ii papunkčius apskaičiuotos sumos atima tikėtinų nuostolių, apskaičiuotų pagal 158 straipsnio 5, 6 ir 10 dalis, sudėtinę sumą 2017 m. gruodžio 31 d. arba dieną, einančią prieš 9-ojo TFAS taikymo pradžios datą. Jeigu apskaičiuojant šio

straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje nurodytą sumą gaunamas neigiamas skaičius, įstaiga laiko, kad tos sumos vertė yra lygi nuliui. Jeigu apskaičiuojant šio straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje nurodytą sumą gaunamas neigiamas skaičius, įstaiga laiko, kad tos sumos vertė yra lygi nuliui;

b) įstaigos pagal šio straipsnio 3 dalies a punktą apskaičiuotą sumą pakeičia tikėtinų 12 mėnesių kredito nuostolių, nustatytų pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.5 dalį, ir atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams, nustatytiems pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.3 dalį, sudėtine suma, neįskaitant atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams atsižvelgiant į dėl kredito rizikos sumažėjusios vertės finansinį turtą, kaip apibrėžta priedo dėl 9-ojo TFAS A priede, atėmus susijusių tų pačių pozicijų tikėtinų nuostolių, apskaičiuotų pagal 158 straipsnio 5, 6 ir 10 dalis, sudėtinę sumą, ataskaitinę dieną. Jeigu apskaičiuojant gaunamas neigiamas skaičius, įstaiga laiko, kad šio straipsnio 3 dalies a punkte nurodytos sumos vertė yra lygi nuliui;

c) įstaigos pagal šio straipsnio 3 dalies b punktą apskaičiuotą sumą pakeičia tikėtinų 12 mėnesių kredito nuostolių, nustatytų pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.5 dalį, ir atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams, nustatytiems pagal priedo dėl 9-ojo TFAS 5.5.3 dalį, sudėtine suma, neįskaitant atidėjinio nuostoliams, skirto tikėtiniems galiojimo laikotarpio kredito nuostoliams atsižvelgiant į dėl kredito rizikos sumažėjusios vertės finansinį turtą, kaip apibrėžta priedo dėl 9-ojo TFAS A priede, 2018 m. sausio 1 d. arba 9-ojo TFAS taikymo pradžios datą, atėmus susijusių tų pačių pozicijų tikėtinų nuostolių, apskaičiuotų pagal 158 straipsnio 5, 6 ir 10 dalis, sudėtinę sumą. Jeigu apskaičiuojant gaunamas neigiamas skaičius, įstaiga laiko, kad šio straipsnio 3 dalies b punkte nurodytos sumos vertė yra lygi nuliui.

6. Atitinkamai 1 dalies antros pastraipos a ir b punktuose nurodytoms sumoms AB_{SA} ir AB_{IRB} apskaičiuoti įstaigos taiko šiuos koeficientus:

a) nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. – 0,95;

b) nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d. – 0,85;

c) nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. – 0,7;

d) nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. – 0,5;

e) nuo 2022 m. sausio 1 d. iki 2022 m. gruodžio 31 d. – 0,25.

Įstaigos, kurių finansiniai metai prasideda po 2018 m. sausio 1 d., bet anksčiau nei 2019 m. sausio 1 d., patikslina pirmos pastraipos a–e punktuose nurodytas datas, kad jos atitiktų tų įstaigų finansinius metus, informuoja savo kompetentingą instituciją apie patikslintas datas ir jas viešai atskleidžia.

Įstaigos, kurios 1 dalyje nurodytus apskaitos standartus pradeda taikyti 2019 m. sausio 1 d. arba po šios datos, atitinkamus koeficientus pagal pirmos pastraipos b–e punktus taiko pradedant koeficientu, atitinkančiu metus, kuriais tie apskaitos standartai taikomi pirmą kartą.

7. Jeigu įstaiga į savo bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą įtraukia tam tikrą sumą pagal šio straipsnio 1 dalį, ji perskaičiuoja visas pagal šį reglamentą ir Direktyvą 2013/36/ES reikalaujamas sumas, kurias apskaičiuojant naudojami bet kurie iš toliau išvardytų straipsnių, neatsižvelgdama į poveikį, kurį atidėjiniai tikėtiniems kredito nuostoliams, kuriuos ji įtraukė į savo bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, daro šiems straipsniams:

a) atidėtųjų mokesčių turto suma, atskaitoma iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pagal 36 straipsnio 1 dalies c punktą arba įvertinama pagal riziką laikantis 48 straipsnio 4 dalies;

b) pozicijos vertė, nustatyta pagal 111 straipsnio 1 dalį, kai specifiniai kredito rizikos koregavimai, kuriais pozicijos vertė sumažinama, dauginami iš šio padidinimo daugiklio (sf):

$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$

čia:

AB_{SA} = pagal 1 dalies antros pastraipos a punktą apskaičiuota suma;

RA_{SA} = bendra specifinių kredito rizikos koregavimų suma;

c) 2 lygio straipsnių suma, apskaičiuota pagal 62 straipsnio d punktą.

8. Per šio straipsnio 6 dalyje nurodytą laikotarpį įstaigos, kurios nusprendė taikyti šiame straipsnyje nustatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas, atskleidžia ne tik informaciją, reikalaujamą pagal Aštuntą dalį, bet ir nuosavų lėšų sumas, bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą ir 1 lygio kapitalą, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą, 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficientą, bendrą kapitalo pakankamumo koeficientą ir sverto koeficientą, kurie susidarytų, jeigu jos šio straipsnio netaikytų.

9. Įstaiga nusprendžia, ar taikyti šiame straipsnyje išdėstytas nuostatas pereinamuoju laikotarpiu, ir informuoja kompetentingą instituciją apie savo sprendimą ne vėliau kaip 2018 m. vasario 1 d. Jeigu įstaiga yra gavusi išankstinį kompetentingos institucijos leidimą, pereinamuoju laikotarpiu ji gali vieną kartą pakeisti savo pirminį sprendimą. Pagal šią pastraipą priimtus sprendimus įstaigos atskleidžia viešai.

Šiame straipsnyje išdėstytas pereinamojo laikotarpio nuostatas taikyti nusprendusi įstaiga gali nuspręsti netaikyti 4 dalies – tokiu atveju ji informuoja kompetentingą instituciją apie savo sprendimą ne vėliau kaip 2018 m. vasario 1 d. Tokiu atveju ta įstaiga laiko, kad 1 dalyje nurodyta A_4 vertė lygi nuliui. Jeigu įstaiga yra gavusi išankstinį kompetentingos institucijos leidimą, pereinamuoju laikotarpiu ji gali vieną kartą pakeisti savo pirminį sprendimą. Pagal šią pastraipą priimtus sprendimus įstaigos atskleidžia viešai.

10. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį ne vėliau kaip 2018 m. birželio 30 d. EBI paskelbia gaires dėl šiame straipsnyje išdėstytų reikalavimų dėl informacijos atskleidimo.“;

2. 493 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„4. Nukrypdamos nuo 395 straipsnio 1 dalies, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms turėti bet kurias iš šio straipsnio 5 dalyje numatytų pozicijų, kurios atitinka šio straipsnio 6 dalyje nustatytas sąlygas, neviršijant šių ribų:

a) 100 % įstaigos 1 lygio kapitalo iki 2018 m. gruodžio 31 d.;

b) 75 % įstaigos 1 lygio kapitalo iki 2019 m. gruodžio 31 d.;

c) 50 % įstaigos 1 lygio kapitalo iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodytos ribos taikomos pozicijų vertėms, apskaičiuotoms atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo pagal 399–403 straipsnius poveikį.

5. 4 dalyje nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos taikomos šioms pozicijoms:

a) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai valstybių narių centrinei valdžiai, centriniams bankams arba viešojo sektoriaus subjektams;

b) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai, aiškiai garantuoti valstybių narių centrinės valdžios, centrinių bankų arba viešojo sektoriaus subjektų;

c) kitoms valstybių narių centrinės valdžios, centrinių bankų ar viešojo sektoriaus subjektų pozicijoms arba jų garantijomis užtikrintoms pozicijoms;

d) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai valstybių narių regioninės ar vietos valdžios institucijoms, kurie vertinami kaip centrinės valdžios pozicijos pagal 115 straipsnio 2 dalį;

e) kitoms valstybių narių regioninės ar vietos valdžios institucijų pozicijoms arba jų garantijomis užtikrintoms pozicijoms, kurios vertinamos kaip centrinės valdžios pozicijos pagal 115 straipsnio 2 dalį.

Taikant pirmos pastraipos a, b ir c punktus šio straipsnio 4 dalyje nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos taikomos tik tiems turto straipsniams ir kitoms viešojo sektoriaus subjektų pozicijoms arba jų garantijomis užtikrintoms pozicijoms, kurios vertinamos kaip centrinės valdžios, regioninės valdžios ar vietos valdžios pozicijos pagal 116 straipsnio 4 dalį. Jeigu turto straipsniai ir kitos viešojo sektoriaus subjektų pozicijos arba jų garantijomis užtikrintos pozicijos yra vertinamos kaip regioninės valdžios ar vietos valdžios pozicijos pagal 116 straipsnio 4 dalį, šio straipsnio 4 dalyje nustatytos pereinamo laikotarpio nuostatos taikomos tik tais atvejais, kai tos regioninės valdžios ar vietos valdžios pozicijos vertinamos kaip centrinės valdžios pozicijos pagal 115 straipsnio 2 dalį.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos taikomos tik tuo atveju, kai šio straipsnio 5 dalyje nurodyta pozicija atitinka visas šias sąlygas:

a) pozicijai būtų priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal 2017 m. gruodžio 31 d. galiojusią 495 straipsnio 2 dalies redakciją;

b) pozicija susidarė 2017 m. gruodžio 12 d. arba po šios datos.

7. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytai pozicijai, kuri susidarė anksčiau nei 2017 m. gruodžio 12 d. ir kuriai 2017 m. gruodžio 31 d. buvo priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal 495 straipsnio 2 dalį, 395 straipsnio 1 dalis netaikoma.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2018 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2017/2396

2017 m. gruodžio 13 d.

kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1316/2013 ir (ES) 2015/1017 nuostatos dėl Europos strateginių investicijų fondo veiklos laikotarpio pratęsimo ir to fondo bei Europos investavimo konsultacijų centro techninių patobulinimų

EUROPOS PALAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 172 ir 173 straipsnius, 175 straipsnio trečią pastraipą ir 182 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) nuo to laiko, kai 2014 m. lapkričio 26 d. buvo pristatytas Komisijos komunikatas „Investicijų planas Europai“ (toliau – Investicijų planas), pagerėjo investicijų įsisavinimo sąlygos ir grįžta pasitikėjimas Europos ekonomika ir jos augimu. Sąjungos ekonomika jau ketvirtus metus nuosaikiai atsigauna: 2015 m. bendrojo vidaus produkto augimas siekė 2 %, tačiau nedarbo lygis vis dar viršija prieš krizę buvusį lygį. Priėmus Investicijų planą pradėtos dėti visapusiškos pastangos jau duoda konkrečių rezultatų, nepaisant to, kad dar neįmanoma įvertinti viso Europos strateginių investicijų fondo (ESIF) poveikio ekonomikos augimui, kadangi didesnių investicinių projektų makroekonominis poveikis negali būti matomas iš karto. 2017 m. laipsniškai buvo investuojama vis daugiau, nors tempas tebėra vangus ir nesiekia buvusio lygio;

(2) tas teigiamas investavimo pagreitis turėtų būti išlaikytas ir turėtų toliau būti dedamos pastangos sugrąžinti ilgalaikių tvarių investicijų tendenciją tokiu būdu, kad ji pasiektų realiąją ekonomiką. Investicijų plano mechanizmai veikia ir turėtų būti sustiprinti, kad privačiojo sektoriaus investicijos į Europos ateičiai svarbius sektorius, taip pat į tuos sektorius, kuriuose tebėra rinkos nepakankamumo arba neoptimalios investavimo aplinkos problemų, toliau būtų telkiamos tokiu būdu, kad būtų užtikrintas esminis makroekonominis poveikis ir prisidėta prie darbo vietų kūrimo;

(3) 2016 m. birželio 1 d. Komisija paskelbė komunikatą „Europa vėl investuoja. Investicijų plano Europai rezultatų apžvalga ir tolesni veiksmai“, kuriame išdėstė pasiektus Investicijų plano įgyvendinimo rezultatus ir numatomus tolesnius veiksmus, be kita ko, ESIF veiklos pratęsimą, kad ši veikla būtų vykdoma ilgiau nei iš pradžių numatytą trejų metų laikotarpį, mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) linijos veiklos masto išplėtimą taikant galiojančią sistemą ir Europos investavimo konsultacijų centrą (EIKC) tobulinimą;

(4) 2016 m. lapkričio 11 d. Europos Audito Rūmai priėmė nuomonę dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio reglamentus (ES) Nr. 1316/2013 ir (ES) 2015/1017, pasiūlymo ir dėl kartu teikiamo Komisijos vertinimo, vadovaujantis Reglamento (ES) 2015/1017 18 straipsnio 2 dalimi – ESIF: pirmalaikis pasiūlymas dėl pratęsimo ir didinimo;

([1]) OL C 75, 2017 3 10, p. 57.
([2]) OL C 185, 2017 6 9, p. 62.
([3]) 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimas.

(5) Europos investicijų banko (EIB) grupės įgyvendinamas ir bendrai finansuojamas ESIF kiekybiniu požiūriu veikia tinkamai, kad būtų pasiektas tikslas iki 2018 m. vidurio sutelkti bent 315 000 000 000 EUR papildomų investicijų į realiąją ekonomiką. Rinkos atsakas ir įsisavinimas buvo ypač greiti pagal MVĮ liniją; šioje srityje ESIF veiklos rezultatai gerokai pranoksta lūkesčius, be kita ko, dėl to, kad nuo pat pradžių pasinaudota esamomis Europos investicijų fondo (EIF) priemonėmis ir įgaliojimais (InnovFin MVĮ garantijų priemonė, Įmonių konkurencingumo ir MVĮ programos (COSME) paskolų garantijų priemonė (LGF) ir EIB rizikos kapitalo išteklių (RCR) įgaliojimas) paspartinti pradinius veiksmus. Todėl 2016 m. liepos mėn. MVĮ linijos veiklos mastas išplėstas skiriant 500 000 000 EUR, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2015/1017 ([1]) nustatytų galiojančių rodiklių. Atsižvelgiant į neįprastai didelę MVĮ finansavimo ESIF lėšomis paklausą rinkoje, didesnė finansavimo dalis turėtų būti skirta MVĮ. Šiuo atžvilgiu 40 % padidinto ESIF pajėgumo prisiimti riziką turėtų būti skirta MVĮ galimybėms gauti finansavimą padidinti;

(6) 2016 m. birželio 28 d. Europos Vadovų Taryba padarė išvadą, kad Investicijų planas, visų pirma ESIF, jau davė konkrečių rezultatų ir buvo viena iš pagrindinių priemonių siekiant padėti sutelkti privačiojo sektoriaus investicijas kartu pažangiai pasinaudojant ribotais biudžeto ištekliais. Europos Vadovų Taryba pažymėjo, kad Komisija ketina netrukus pateikti pasiūlymų dėl ESIF ateities, kuriuos turėtų kuo skubiau išnagrinėti Europos Parlamentas ir Taryba;

(7) ESIF buvo įsteigtas pradiniam trejų metų laikotarpiui siekiant sutelkti bent 315 000 000 000 EUR investicijų, tokiu būdu padedant siekti ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo skatinimo tikslo. Tačiau noras pasiekti šį pagrindinį tikslą neturėtų būti viršesnis už atrenkamų projektų papildomumą. Todėl Sąjunga yra įsipareigojusi ne tik pratęsti ESIF investavimo laikotarpį ir padidinti jo finansinį pajėgumą, bet ir skirti didesnį dėmesį papildomumui. Veiklos laikotarpio pratęsimas apima dabartinės daugiametės finansinės programos laikotarpį, todėl iki 2020 m. turėtų būti padaryta bent 500 000 000 000 EUR investicijų. Kad būtų dar labiau patobulintas ESIF pajėgumas ir pasiektas tikslas – padvigubintos investicijos, valstybės narės taip pat turėtų prisidėti tam teikdamos prioritetą;

(8) ESIF ir jo įgyvendinimo potencialas negali būti visapusiškai realizuotas, jei nebus įgyvendinama veikla, kuria siekiama stiprinti bendrąją rinką, sukurti verslui palankią aplinką ir įgyvendinti socialiniu požiūriu subalansuotas ir tvarias struktūrines reformas. Be to, norint užtikrinti, kad ESIF veikla būtų sėkminga, ypač svarbūs tinkamos struktūros projektai, įtraukti į valstybių narių lygmeniu sudaromus investicijų ir vystymosi planus;

(9) dėl laikotarpio po 2020 m. Komisija ketina pateikti reikiamų pasiūlymų, kuriais būtų užtikrintos tvaraus lygmens tolesnės strateginės investicijos. Visi pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų turėtų būti grindžiami Komisijos ataskaitos ir nepriklausomo vertinimo, įskaitant tolesnio investicijų rėmimo sistemos taikymo naudingumo makroekonominį vertinimą, išvadomis. Toje ataskaitoje ir nepriklausomame vertinime taip pat, kiek taikytina, turėtų būti išnagrinėtas Reglamento (ES) 2015/1017 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, taikymas visą pratęstą ESIF įgyvendinimo laikotarpį;

(10) šiuo reglamentu pratęsus ESIF veiklos laikotarpį turėtų būti sprendžiamos likusios rinkos nepakankamumo ir neoptimalios investavimo aplinkos problemos, taip pat toliau telkiamas privačiojo sektoriaus finansavimas, užtikrinant didesnį papildomumą, investicijoms, kurios labai svarbios Europos darbo vietų, be kita ko, skirtų jaunimui, kūrimui, ekonomikos augimui ir konkurencingumui ateityje. Tokios investicijos apima investicijas energetikos, aplinkos, klimato politikos, socialinio ir žmogiškojo kapitalo ir susijusios infrastruktūros, sveikatos priežiūros, mokslinių tyrimų ir inovacijų, tarpvalstybinio ir darniojo transporto, taip pat skaitmeninės transformacijos srityse. Visų pirma reikėtų stiprinti ESIF lėšomis remiamų operacijų indėlį užtikrinant Sąjungos plataus užmojo tikslų,

([1]) 2015 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/1017 dėl Europos strateginių investicijų fondo, Europos investavimo konsultacijų centro ir Europos investicinių projektų portalo, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1291/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 nuostatos dėl Europos strateginių investicijų fondo (OL L 169, 2015 7 1, p. 1).

nustatytų 21-oje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijoje (COP 21), ir Sąjungos įsipareigojimo 80–95 % sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį įgyvendinimą. Siekdamas stiprinti klimato politikos aspektą pagal ESIF, EIB turėtų remtis savo, kaip vieno iš didžiausių kovos su klimato kaita finansavimo teikėjų pasaulyje, patirtimi ir taikyti savo tarptautiniu mastu sutartą naujausią metodiką, kad būtų galima patikimai nustatyti klimato politikos projektų sudedamąsias dalis arba sąnaudų dalis. Projektai neturėtų būti dirbtinai sudaromi taip, kad atitiktų MVĮ ir mažų vidutinės kapitalizacijos įmonių apibrėžtis.

Taip pat turėtų būti dažniau remiami energetikos tinklų jungčių prioritetiniai projektai ir energijos vartojimo efektyvumo projektai. Be to, teikiant ESIF paramą greitkeliams reikėtų remti tik privačiojo ir (arba) viešojo sektoriaus investicijas į transporto sektorių sanglaudos šalyse, mažiau išsivysčiusiuose regionuose arba tarpvalstybinius transporto projektus, arba skirti paramą tuo atveju, jei būtina modernizuoti, prižiūrėti arba patobulinti kelių eismo saugumo priemones, plėtoti intelektinių transporto sistemų (ITS) įrenginius, užtikrinti esamų transeuropinio transporto tinklo greitkelių vientisumą ir standartus, visų pirma įrengti saugias transporto priemonių stovėjimo aikšteles, alternatyvių švarių degalų degalines ir elektromobilių įkrovimo sistemas, arba padėti iki 2030 m. sukurti transeuropinį transporto tinklą, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentais (ES) Nr. 1316/2013 ([1]) ir (ES) Nr. 1315/2013 ([2]). Skaitmeniniame sektoriuje, įgyvendinant Sąjungos plataus užmojo skaitmeninės ekonomikos politiką, turėtų būti nustatyti nauji skaitmeninės infrastruktūros tikslai siekiant užtikrinti, būtų panaikinta skaitmeninė takoskyra, o Sąjunga taptų pasauline naujo vadinamojo daiktų interneto, blokų grandinės technologijų, kibernetinio ir tinklų saugumo amžiaus pradininke. Siekiant aiškumo reikėtų aiškiai nurodyti, kad projektuose žemės ūkio, miškininkystės, žvejybos ir akvakultūros ir kitų platesnės bioekonomikos elementų srityse (nors jie jau atitinka paramos skyrimo reikalavimus) yra nustatyti bendrieji tikslai, kuriems gali būti skiriama ESIF parama;

(11) kultūros ir kūrybos sektoriai atlieka labai svarbų vaidmenį reindustrializuojant Europą, yra ekonomikos augimo varomoji jėga ir teikia strateginių galimybių paskatinti inovacijų diegimą kituose pramonės sektoriuose, pavyzdžiui, turizmo, mažmeninės prekybos ir skaitmeninių technologijų sektoriuose. Kartu su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1295/2013 ([3]) sukurta programa „Kūrybiška Europa“ ir pagal tą reglamentą sukurta kultūros ir kūrybos sektorių garantijų priemone ESIF turėtų padėti pašalinti kapitalo trūkumą tuose sektoriuose teikiant papildomą paramą, kuri turėtų papildyti paramą pagal programą „Kūrybiška Europa“ ir kultūros ir kūrybos sektorių garantijų priemonę, kad būtų galima finansuoti didesnį šių didelės rizikos projektų skaičių;

(12) ESIF taip pat turėtų remti operacijas, kuriose dalyvauja Sąjungoje ir už jos ribų esantys subjektai, jei jomis skatinamos investicijos Sąjungoje, visų pirma jei jos apima tarpvalstybinius aspektus. EIKC turėtų teikti iniciatyvią paramą, skirtą tokioms operacijoms propaguoti ir skatinti;

(13) atrenkant projektus turėtų būti stiprinama viena iš pagrindinių ESIF savybių – papildomumas. Visų pirma ESIF paramos skyrimo reikalavimus turėtų atitikti tik tos operacijos, kuriomis aiškiai sprendžiamos nustatytos rinkos nepakankamumo arba neoptimalios investavimo aplinkos problemos. Operacijos, susijusios fizine infrastruktūra, vykdomos pagal infrastruktūros ir inovacijų liniją, siejančios dvi ar daugiau valstybių narių, įskaitant e. infrastruktūrą, ypač plačiajuosčio ryšio infrastruktūrą, taip pat paslaugas, būtinas tokios infrastruktūros kūrimui, diegimui, priežiūrai ar veikimui, turėtų būti laikomos aiškiais papildomumo rodikliais, atsižvelgiant į tai, kad jos yra iš esmės sudėtingos ir suteikia Sąjungai didelės pridėtinės vertės;

(14) ESIF paprastai turėtų orientuotis į projektus, kurių rizikos profilis yra didesnis nei projektų, remiamų vykdant įprastas EIB operacijas, o ESIF Investicijų komitetas (toliau – Investicijų komitetas), vertindamas papildomumą, turėtų atkreipti dėmesį į investicijoms trukdančią riziką, pavyzdžiui, į su konkrečia šalimi, sektoriumi ar regionu susijusią riziką, ir riziką, susijusią su inovacijomis, ypač nepatvirtintų ekonomikos augimo, tvarumo ir našumo didinimo technologijų srityje;

([1]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo sukuriama Europos infrastruktūros tinklų priemonė ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 bei panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010 (OL L 348, 2013 12 20, p. 129).

([2]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1315/2013 dėl Sąjungos transeuropinio transporto tinklo plėtros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 661/2010/ES (OL L 348, 2013 12 20, p. 1).

([3]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1295/2013, kuriuo sukuriama programa „Kūrybiška Europa“ (2014–2020 m.) ir panaikinami sprendimai Nr. 1718/2006/EB, Nr. 1855/2006/EB ir Nr. 1041/2009/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 221).

(15) siekiant užtikrinti platesnę ESIF geografinę aprėptį ir padidinti ESIF intervencinių veiksmų veiksmingumą turėtų būti skatinamos sujungimo ir (arba) derinimo operacijos, kuriomis derinamos negrąžintinų rūšių parama ir (arba) finansinės priemonės iš Sąjungos biudžeto, pavyzdžiui, Europos struktūriniai ir investicijų fondai ar parama ir (arba) priemonės, kuriomis galima naudotis pagal Europos infrastruktūros tinklų priemonę (EITP), įsteigtą Reglamentu (ES) Nr. 1316/2013, ir programą „Horizontas 2020“ – bendrąją mokslinių tyrimų ir novacijų programą, įsteigtą Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1291/2013 ([1]), ir finansavimas EIB grupės lėšomis, įskaitant finansavimą EIB lėšomis iš ESIF, taip pat kitų investuotojų teikiamas finansavimas. Sujungimu ir (arba) derinimu siekiama padidinti Sąjungos išlaidų pridėtinę vertę pritraukiant papildomų išteklių iš privačių investuotojų ir užtikrinti, kad remiami veiksmai taptų ekonomiškai ir finansiškai perspektyvūs. Tuo tikslu, pateikiant Komisijos pasiūlymą dėl šio reglamento, tuo pačiu metu siekiant palengvinti derinimą su ESIF iš EITP finansinėms priemonėms skirtų asignavimų į EITP dotacijų dalį buvo perkeltas 1 000 000 000 EUR asignavimų. Tuo tikslu 2017 m. vasario mėn. sėkmingai pradėtas kvietimas teikti paraiškas dėl derinimo. Dar 145 000 000 EUR bus perkelta į kitas atitinkamas priemones, visų pirma skirtas energijos vartojimo efektyvumui. Reikalingi tolesni veiksmai siekiant užtikrinti, kad būtų paprasta jungti Sąjungos lėšas ir ESIF paramą. Komisija jau paskelbė konkrečias rekomendacijas šia tema, tačiau reikėtų toliau plėtoti požiūrį dėl Sąjungos lėšų ir ESIF jungimo, siekiant padidinti investicijas naudojantis svertu, kurį užtikrintų Sąjungos lėšų ir ESIF jungimas, atsižvelgiant į galimus teisės aktų pokyčius. Siekiant užtikrinti ekonominį efektyvumą ir tinkamą svertą, toks finansų jungimas iš esmės neturėtų viršyti 90 % visų projekto sąnaudų mažiausiai išsivysčiusiuose regionuose ir 80 % visuose kituose regionuose;

(16) siekiant suintensyvinti ESIF naudojimą mažiau išsivysčiusiuose regionuose ir pereinamojo laikotarpio regionuose, turėtų būti išplėsta bendrųjų tikslų, kuriems gali būti skiriama ESIF parama, aprėptis. Projektus ir toliau turėtų nagrinėti Investicijų komitetas ir jiems turėtų būti taikomi tokie patys ES garantijos, įsteigtos Reglamentu (ES) 2015/1017 (toliau – ES garantija), naudojimo tinkamumo kriterijai, įskaitant papildomumo principą. Atsižvelgiant į tai, kad neturėtų būti apribojimų, susijusių su projektų, kuriems gali būti skiriama ESIF parama, dydžiu, neturėtų būti atgrasoma nuo paraiškų dėl ESIF finansavimo smulkiems projektams teikimo. Be to, būtini tolesni veiksmai, kuriais būtų didinama techninė parama ir skatinama naudotis ESIF mažiau išsivysčiusiuose regionuose ir pereinamojo laikotarpio regionuose;

(17) investavimo platformos yra labai svarbi priemonė siekiant spręsti rinkos nepakankamumo problemą, ypač finansuojant daugialypius, regioninius ar sektorių projektus, įskaitant energijos vartojimo efektyvumo projektus ir tarpvalstybinius projektus. Taip pat svarbu skatinti partnerystes su nacionaliniais skatinamojo finansavimo bankais ar įstaigomis, be kita ko, siekiant įsteigti investavimo platformas. Bendradarbiavimas su finansų tarpininkais taip pat gali atlikti svarbų vaidmenį šiuo klausimu. Tomis aplinkybėmis EIB smulkių paprojekčių vertinimą, atranką ir stebėseną, kai tikslinga, turėtų patikėti finansų tarpininkams arba patvirtintiems reikalavimus atitinkantiems subjektams;

(18) jei smulkių projektų vertinimas, atranka ir stebėsena patikimi finansų tarpininkams arba patvirtintiems reikalavimus atitinkantiems subjektams, Investicijų komitetui neturėtų būti palikta teisė pritarti ES garantijos naudojimui paprojekčiams vykdant tokias EIB finansavimo ir investavimo operacijas, kai ESIF įnašas į tokius smulkius paprojekčius yra mažesnis nei nustatyta riba. Kai tikslinga, ESIF Valdančioji taryba (toliau – Valdančioji taryba) turėtų teikti rekomendacijas dėl procedūros, kurią Investicijų komitetas turėtų taikyti vertindamas tą ribą viršijančius paprojekčius;

(19) kad ESIF galėtų remti investicijas, visu investavimo laikotarpiu Sąjunga turėtų ES garantiją, kuri jokiu metu neturėtų viršyti 26 000 000 000 EUR; iš šios sumos daugiausia 16 000 000 000 EUR turėtų būti suteikta anksčiau nei 2018 m. liepos 6 d.;

(20) tikimasi, kad ES garantiją derinant su 7 500 000 000 EUR suma, kurią turi suteikti EIB, ESIF parama turėtų pritraukti 100 000 000 000 EUR papildomų EIB ir EIF investicijų. Tikimasi, kad dėl šios ESIF remiamos 100 000 000 000 EUR sumos iki 2020 m. pabaigos bus pritraukta bent 500 000 000 000 EUR papildomų investicijų į realiąją ekonomiką;

([1]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriama bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 104).

(21) siekiant iš dalies finansuoti papildomoms investicijoms vykdyti skirtą Sąjungos bendrojo biudžeto įnašą į ES garantijos fondą, turėtų būti atliktas perkėlimas iš turimo EITP paketo, numatyto Reglamente (ES) Nr. 1316/2013, taip pat iš EITP skolos priemonės įplaukų ir grąžinamų sumų ir iš 2020 m. Europos energetikos, klimato kaitos ir infrastruktūros fondo (fondas „Marguerite“). Darant perkėlimus iš įplaukų ir grąžinamų sumų reikia taikyti nuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ([1]) 140 straipsnio 6 dalies antros ir trečios pastraipų nukrypti leidžiančią nuostatą, kad tas lėšas būtų leista naudoti pagal kitą priemonę;

(22) remiantis patirtimi, įgyta vykdant ESIF remiamas investicijas, garantijų fondo tikslinė suma turėtų sudaryti 35 % visų ES garantijos įsipareigojimų, taip užtikrinant tinkamą apsaugos lygį;

(23) atsižvelgiant į neįprastai didelę MVĮ finansavimo ESIF lėšomis paklausą rinkoje, kuri, kaip tikimasi, nemažės, turėtų būti išplėsta ESIF MVĮ linija. Ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama socialinėms įmonėms ir socialinėms paslaugoms, be kita ko, parengiant ir įdiegiant socialinių įmonių ir socialinių paslaugų sektoriaus poreikius ir specifiką atitinkančias naujas priemones;

(24) EIB ir EIF turėtų užtikrinti, kad galutiniai paramos gavėjai, įskaitant MVĮ, žinotų apie esamą ESIF paramą, kad būtų didinamas ES garantijos matomumas. Susitarimuose, kuriais numatoma ESIF parama, turėtų būti akivaizdžiai pateikta aiški nuoroda į ESIF;

(25) siekdamas padidinti ESIF operacijų skaidrumą, Investicijų komitetas savo viešai skelbiamuose ir prieinamuose sprendimuose turėtų paaiškinti priežastis, dėl kurių, jo manymu, operacijai turėtų būti suteikta ES garantija, ypač daug dėmesio skirdamas papildomumo kriterijaus laikymuisi. Kai tik pasirašoma sutartis dėl operacijos, kuriai bus suteikta ES garantija, turėtų būti paskelbiama rezultatų suvestinė. Paskelbtoje suvestinėje neturėtų būti neskelbtinos komercinės informacijos;

(26) rezultatų suvestinė turėtų būti naudojama griežtai laikantis šio reglamento, Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/1558 ([2]) ir jo priedo, kaip nepriklausoma ir skaidri vertinimo priemonė, kuria Investicijų komitetas naudojasi siekdamas užtikrinti, kad ES garantija pirmiausia būtų teikiama toms operacijoms, kurių rezultatai geresni ir pridėtinė vertė didesnė. EIB turėtų *ex ante* apskaičiuoti balus ir rodiklius, o pasibaigus projektui patikrinti rezultatus;

(27) siekiant užtikrinti geresnį projektų vertinimą, Valdančioji taryba turėtų ESIF strateginėse gairėse nustatyti kiekvieno rezultatų suvestinės ramsčio minimalų balų skaičių;

(28) atitinkama Sąjungos politika dėl mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų yra nustatyta Sąjungos teisės aktuose ir Tarybos išvadose, visų pirma 2016 m. lapkričio 8 d. išvadų priede, bei visose vėlesnėse atnaujintose redakcijose;

(29) EIB investavimo ir finansavimo operacijų išsamus patikrinimas pagal šį reglamentą turėtų apimti nuodugnų taikytinų Sąjungos teisės aktų ir sutartų tarptautinių ir Sąjungos kovos su pinigų plovimu, terorizmo finansavimu, mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių vengimu standartų laikymosi patikrinimą. Be to, teikdamas ataskaitas dėl ESIF, EIB turėtų pateikti informaciją pagal šalis apie tai, ar ESIF operacijos atitinka EIB ir EIF politiką dėl nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų, taip pat tarpininkų, su kuriais EIB ir EIF bendradarbiauja, sąrašą;

(30) tikslinga pateikti tam tikrus techninius paaiškinimus, susijusius su susitarimo dėl ESIF valdymo, ES garantijos teikimo ir priemonių, kurias apima susitarimas, įskaitant valiutos kurso rizikos padengimą tam tikrose situacijose, turiniu. Susitarimas su EIB dėl ESIF valdymo ir ES garantijos teikimo turėtų būti pritaikytas pagal šį reglamentą;

([1]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

([2]) 2015 m. liepos 22 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/1558, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/1017 papildomas rezultatų suvestine ES garantijai taikyti (OL L 244, 2015 9 19, p. 20).

(31) nepaisant EIKC tikslo remtis esamomis EIB ir Komisijos konsultavimo tarnybomis, kad jis galėtų veikti kaip bendras techninių konsultacijų projektų finansavimo Sąjungoje klausimais centras, EIKC turėtų būti patobulintas ir, vykdydamas savo veiklą, jis taip pat daugiausia dėmesio turėtų skirti aktyviam dalyvavimui užtikrinant sektorinės ir geografinės ESIF aprėpties įvairinimą, EIB bei nacionalinių skatinamojo finansavimo bankų arba įstaigų jiems inicijuojant ir plėtojant operacijas rėmimui, visų pirma mažiau išsivysčiusiuose regionuose ir pereinamojo laikotarpio regionuose, taip pat, kai reikia, pagalbai sisteminant ESIF paramos paklausą. EIKC turėtų stengtis sudaryti bent vieną bendradarbiavimo susitarimą su kiekvienos valstybės narės nacionaliniu skatinamojo finansavimo banku arba įstaiga. Valstybėse narėse, kuriose nėra nacionalinių skatinamojo finansavimo bankų arba įstaigų, EIKC turėtų, kai tikslinga ir atitinkamai valstybei narei paprašius, teikti iniciatyvią konsultavimo dėl tokio banko arba įstaigos steigimo paramą. EIKC ypač daug dėmesio turėtų skirti projektų, kuriuose dalyvauja dvi ar daugiau valstybių narių, ir projektų, kuriais padedama siekti COP 21 tikslų, rengimo paramai. Jis taip pat turėtų aktyviai padėti steigti investavimo platformas ir konsultuoti kitų Sąjungos finansavimo šaltinių derinimo su ESIF klausimais. Prireikus, atsižvelgiant į esamas paramos sistemas, turėtų būti užtikrinama EIKC veikla vietos lygmeniu, kad EIKC galėtų teikti realią, iniciatyvią, prie poreikių pritaikytą pagalbą vietoje;

(32) Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras yra grindžiamas išsamia valstybių narių biudžeto, makroekonominių ir struktūrinių reformų planų analize, o jį įgyvendinant joms pateikiamos konkrečioms šalims skirtos rekomendacijos. Tuo pagrindu EIB turėtų informuoti Komisiją apie vykdant investavimo operacijas, kurioms taikomas šis reglamentas, nustatytas investavimo valstybėse narėse kliūtis ir trukdžius. Komisijos prašoma atsižvelgti į tas ir kitas išvadas jai vykdant veiksmus Investicijų plano trečiojo ramsčio srityje;

(33) norint išspręsti rinkos nepakankamumo problemas ir pašalinti rinkos spragas, skatinti skirti pakankamai papildomų investicijų ir užtikrinti geografinę ir regioninę ESIF remiamų operacijų pusiausvyrą, reikia taikyti integruotą ir supaprastintą požiūrį į tikslą skatinti ekonomikos augimą, darbo vietų kūrimą ir investicijas. ESIF finansavimo išlaidomis turėtų būti prisidedama prie tų tikslų įgyvendinimo;

(34) kad būtų skatinama siekti Reglamente (ES) 2015/1017 nustatytų investavimo tikslų, kai tikslinga, turėtų būti skatinamas derinimas su esamomis lėšomis, siekiant suteikti pakankamų lengvatų ESIF operacijų finansavimo sąlygų, įskaitant išlaidas, srityje;

(35) tais atvejais, kai dėl sudėtingų finansų rinkos sąlygų būtų neįmanoma įgyvendinti perspektyvaus projekto arba prireikus sudaryti palankesnes sąlygas investavimo platformų steigimui arba projektų finansavimui sektoriuose ar srityse, kuriuose susidaręs didelis rinkos nepakankamumas ar neoptimali investicijų aplinka, EIB ir Komisija turėtų įgyvendinti pakeitimus, visų pirma susijusius su atlygiu už ES garantiją, siekiant padėti sumažinti dėl EIB finansavimo ESIF lėšomis paramos gavėjo patiriamas operacijos finansavimo išlaidas, kad būtų sudarytos palankios sąlygos įgyvendinti projektą. Panašių veiksmų turėtų būti imtasi prireikus užtikrinti, kad ESIF remtų smulkius projektus. Jei naudojantis vietos ar regionų tarpininkų pagalba galima sumažinti smulkių projektų finansavimo ESIF lėšomis išlaidas, reikėtų svarstyti galimybę pasinaudoti ir tokia pagalba;

(36) atsižvelgiant į poreikį užtikrinti ESIF finansinį tvarumą, pastangos, kuriomis siekiama sumažinti ESIF operacijų finansavimo išlaidas sudėtingų finansų rinkos sąlygų laikotarpiais arba sudaryti palankesnes sąlygas investavimo platformų steigimui arba projektų finansavimui sektoriuose ar srityse, kuriuose susidarė didelis rinkos nepakankamumas ar neoptimali investicijų aplinka, turėtų būti derinamos su kitais esamais EIB grupės naudojamais Sąjungos finansiniais ištekliais ir priemonėmis;

(37) todėl reglamentai (ES) Nr. 1316/2013 ir (ES) 2015/1017 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) 2015/1017 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio 4 punkto b papunktis pakeičiamas taip:

„b) tarpvalstybines, daugiašales, regionines arba makroregionines platformas, sutelkiančias tam tikroje geografinėje vietovėje vykdomais projektais besidominčius partnerius iš keleto valstybių narių, regionų arba trečiųjų valstybių;“.

2) 4 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas iš dalies keičiamas taip:

i) ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) finansinio įnašo, kurį EIB turi teikti per ESIF ir kuris turi būti ne mažesnis nei 7 500 000 000 EUR garantijomis arba grynaisiais pinigais, sumos ir sąlygų;“;

ii) iv papunktis pakeičiamas taip:

„iv) operacijų, kurios remiamos ES garantija, kainų nustatymo, kuris turi atitikti EIB kainų nustatymo politiką;“;

iii) papildoma šiuo punktu:

„v) procedūrų, kuriomis, nedarant poveikio prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtam protokolui Nr. 5 dėl Europos investicijų banko statuto ir jame nustatytoms prerogatyvoms, siekiama padėti sumažinti dėl EIB finansavimo ESIF lėšomis paramos gavėjo patiriamas operacijos finansavimo išlaidas, visų pirma prireikus moduliuojant atlygio už ES garantiją tvarką, ypač tokiais atvejais, kai dėl sudėtingų finansų rinkos sąlygų būtų neįmanoma įgyvendinti perspektyvaus projekto arba prireikus sudaryti palankesnes sąlygas investavimo platformų steigimui arba projektų finansavimui sektoriuose ar srityse, kuriuose susidarė didelis rinkos nepakankamumas ar neoptimali investicijų aplinka, tokiu mastu, kad toks moduliavimas nedarytų didelio poveikio būtinam garantijų fondo atidėjinių finansavimui;“;

b) b punkto iii papunktis pakeičiamas taip:

„iii) nuostatą, kad Valdančioji taryba turi priimti sprendimus laikydamasi 7 straipsnio 3 dalyje nustatytos procedūros;“;

c) c punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) išsamias ES garantijos suteikimo taisykles, laikantis 11 straipsnio, įskaitant jos aprėpties tvarką, jos apibrėžtą taikymą specialių rūšių priemonių portfeliams ir atitinkamus įvykius, dėl kurių gali būti reikalaujama mokėti pagal ES garantiją;“;

3) 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šiame reglamente papildomumas – ESIF parama operacijoms, kuriomis sprendžiamos rinkos nepakankamumo arba neoptimalios investavimo aplinkos problemos ir kurių laikotarpiu, per kurį galima pasinaudoti ES garantija, EIB ar EIF nebūtų galėję įvykdyti arba jų nebūtų buvę galima įvykdyti pagal esamas Sąjungos finansines priemones, arba to nebūtų buvę galima atlikti tokiu pat mastu be ESIF teikiamos paramos. Projektais, kuriems teikiama ESIF parama, remiami 9 straipsnio 2 dalyje nustatyti bendrieji tikslai ir siekiama kurti darbo vietas ir skatinti tvarų ekonomikos augimą, jų rizikos profilis įprastu atveju yra didesnis nei projektų, kurie remiami vykdant įprastas EIB operacijas. ESIF portfelio rizikos profilis bendrai yra didesnis nei investicijų, kurias prieš šio reglamento įsigaliojimą rėmė EIB vykdydamas savo įprastą investicijų politiką, portfelio rizikos profilis.

Siekiant geriau spręsti rinkos nepakankamumo arba neoptimalios investavimo aplinkos problemas, visų pirma sudaryti palankesnes sąlygas nedidelio masto projektams naudoti investavimo platformas, taip užtikrinant papildomumą ir išvengiant dalyvių koncentracijos toje pačioje rinkoje, ESIF remiama EIB ypatinga veikla (pageidautina ir jeigu tinkamai pagrįsta) turi:

a) pasižymėti subordinacijos savybėmis, o kitų investuotojų atžvilgiu turi būti priskiriama prie žemesnės pozicijos;

b) būti įtraukta į rizikos pasidalijimo priemones;

c) turėti tarpvalstybinio pobūdžio ypatybių;

d) būti susijusi su specifine rizika arba

e) pasižymėti kitais aspektais, kaip išsamiau apibūdinta II priedo 3 skyriaus d punkte.

Nedarant poveikio reikalavimui atitikti pirmoje pastraipoje nustatytą papildomumo apibrėžtį, papildomumą aiškiai rodo šie elementai:

— projektams būdinga rizika, atitinkanti EIB ypatingą veiklą, kaip apibrėžta EIB statuto 16 straipsnyje, ypač jeigu tiems projektams būdinga su konkrečia šalimi, sektoriumi ar regionu susijusi rizika, visų pirma patiriama mažiau išsivysčiusiuose regionuose ir pereinamojo laikotarpio regionuose, ir (arba) tiems projektams būdinga rizika, susijusi su inovacijomis, ypač nepatvirtintų ekonomikos augimo, tvarumo ir našumo didinimo technologijų srityje;

— projektais siekiama sukurti fizinę infrastruktūrą, įskaitant e. infrastruktūrą, susiejančią dvi ar daugiau valstybių narių, arba išplėsti tokios infrastruktūros ar su tokia infrastruktūra susijusių paslaugų naudojimą iš vienos valstybės narės į vieną ar daugiau valstybių narių;“;

4) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies įžanginė frazė pakeičiama taip:

„ESIF susitarime numatoma, kad ESIF turi remti projektus, kuriais sprendžiamos rinkos nepakankamumo arba neoptimalios investavimo aplinkos problemos ir kurie:“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Netaikomi jokie projektų, kuriems gali būti skiriama ESIF parama vykdant operacijas, kurias per finansinius tarpininkus vykdo EIB arba EIF, dydžio apribojimai. Siekiant užtikrinti, kad ESIF parama apimtų ir smulkius projektus, EIB ir EIF prireikus kiek galima išplečia bendradarbiavimą su nacionaliniais skatinamojo finansavimo bankais arba įstaigomis ir remia suteikiamas galimybes, be kita ko, sudarydami palankesnes sąlygas investavimo platformų steigimui.“;

5) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Visos įstaigos ir organai, susiję su ESIF valdymo struktūromis, siekia užtikrinti lyčių pusiausvyrą atitinkamuose ESIF valdymo organuose.“;

b) 3 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„3. Valdančiąją tarybą sudaro penki nariai: tris skiria Komisija, vieną – EIB ir vieną ekspertą, kaip balsavimo teisės neturintį narį – Europos Parlamentas. Tas ekspertas nesiekia gauti nurodymų iš Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ar agentūrų, kurios nors valstybės narės Vyriausybės ar kitų viešųjų ar privačiųjų įstaigų ir jų nurodymais nesivadovauja, o veiklą vykdo visiškai nepriklausomai. Ekspertas savo pareigas vykdo nešališkai ir ESIF interesais.

Valdančioji taryba vieną iš savo balsavimo teisę turinčių narių išrenka pirmininku, kurio kadencija trunka trejus metus ir gali būti vieną kartą atnaujinta. Valdančioji taryba aptaria ir kuo labiau atsižvelgia į visų narių pozicijas. Jei nariai negali susitarti dėl bendros pozicijos, Valdančioji taryba savo sprendimus priima balsavimo teisę turinčių jos narių vieningu balsavimu. Valdančiosios tarybos posėdžių protokoluose išsamiai išdėstomos visų narių pozicijos.

Išsamūs Valdančiosios tarybos posėdžių protokolai skelbiami viešai iš karto po to, kai Valdančioji taryba juos patvirtina. Apie protokolų paskelbiamą nedelsiant pranešama Europos Parlamentui.“;

c) 5 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Vykdomajam direktoriui padeda vykdomojo direktoriaus pavaduotojas. Vykdomasis direktorius ir vykdomojo direktoriaus pavaduotojas dalyvauja Valdančiosios tarybos posėdžiuose kaip stebėtojai. Vykdomasis direktorius kas ketvirtį Valdančiajai tarybai teikia ESIF veiklos ataskaitą.“;

d) 8 dalies trečia pastraipa iš dalies keičiama taip:

i) e punktas pakeičiamas taip:

„e) klimato politika, aplinkos apsauga ir valdymas;“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„l) tvarus žemės ūkis, miškininkystė, žvejyba, akvakultūra ir kiti platesnės bioekonomikos srities elementai.“;

e) 10 dalies antrasis sakinys pakeičiamas taip:

„Kiekvienas Investicijų komiteto narys nedelsdamas perduoda Valdančiajai tarybai, vykdomajam direktoriui ir vykdomojo direktoriaus pavaduotojui visą informaciją, kurios reikia nuolat tikrinant, ar nėra interesų konfliktų.“;

f) 11 dalis papildoma šiuo sakiniu:

„Vykdomasis direktorius yra atsakingas už Valdančiosios tarybos informavimą apie visus pažeidimus, apie kuriuos sužino, ir jam tenka atsakomybė pasiūlyti ir vykdyti tolesnę veiklą, susijusią su atitinkamų veiksmų įgyvendinimu. Vykdomasis direktorius vykdo rūpestingumo pareigą galimų Investicijų komiteto narių interesų konfliktų atžvilgiu.“;

g) 12 dalis iš dalies keičiama taip:

i) antros pastraipos antras sakinys pakeičiamas taip:

„Sprendimai, kuriais pritariama ES garantijos naudojimui, turi būti viešai skelbiami ir prieinami ir juose, be kita ko, pateikiamas sprendimo pagrindimas, daugiausia dėmesio skiriant papildomumo kriterijaus atitikčiai. Juose taip pat nurodomas visuotinis įvertinimas, atliktas remiantis 14 dalyje nurodyta rezultatų suvestine. Paskelbtame sprendime neturi būti neskelbtinos komercinės informacijos. Priimdamas sprendimą Investicijų komitetas remiasi EIB pateiktais dokumentais.

Rezultatų suvestinė, kuri yra Investicijų komiteto priemonė, pagal kurią ES garantija pirmiausia teikiama daugiau balų gavusioms ir didesnės pridėtinės vertės operacijoms, skelbiama viešai po to, kai pasirašomas projektas. Paskelbtame sprendime neturi būti neskelbtinos komercinės informacijos.

Investicijų komiteto sprendimų dalis, kuriose yra neskelbtinos komercinės informacijos, EIB pateikia Europos Parlamentui pastarajam paprašius ir laikantis griežtų konfidencialumo reikalavimų.“;

ii) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„EIB du kartus per metus Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai pateikia visų Investicijų komiteto sprendimų sąrašą ir su visais tais sprendimais susijusias rezultatų suvestines. Jie pateikiami laikantis griežtų konfidencialumo reikalavimų.“;

h) 14 dalis pakeičiama taip:

„14. Komisijai pagal 23 straipsnio 1–3 ir 5 dalis suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant rezultatų suvestinę, kurią turi naudoti Investicijų komitetas, kad būtų užtikrintas nepriklausomas ir skaidrus ES garantijos galimo arba faktinio naudojimo vertinimas. Tokie deleguotieji aktai rengiami glaudžiai bendradarbiaujant su EIB.

Valdančioji taryba ESIF strateginėse gairėse kiekvienam rezultatų suvestinės ramsčiui nustato minimalų balų skaičių, kad būtų užtikrintas geresnis projektų vertinimas.

Valdančioji taryba, EIB paprašius, gali leisti Investicijų komitetui išnagrinėti projektą, kurio balas bet kuriame iš ramsčių yra žemesnis nei minimalus balas, jei rezultatų suvestinėje esančiame visuotiniame įvertinime padaryta išvada, kad vykdant su tuo projektu susijusią operaciją bus sprendžiama didelio rinkos nepakankamumo problema arba užtikrinamas didelis papildomumas.“;

6) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė dalis pakeičiama taip:

„2. ES garantija suteikiama EIB finansavimo ir investavimo operacijoms, kurias patvirtino Investicijų komitetas, arba EIF skiriamam finansavimui ar garantijoms, kad EIB galėtų vykdyti finansavimo ir investavimo operacijas pagal 11 straipsnio 3 dalį.

Kai tikslinga, EIB smulkių paprojekčių vertinimą, atranką ir stebėseną patiki finansų tarpininkams arba patvirtintiems reikalavimus atitinkantiems subjektams, visų pirma investavimo platformoms ir nacionaliniams skatinamojo finansavimo bankams ar įstaigoms, kad būtų užtikrintos didesnės ir geresnės galimybės gauti finansavimą smulkiems projektams. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 5 dalies trečią pastraipą, Investicijų komitetui nepaliekama teisė pritarti ES garantijos naudojimui paprojekčiams, kurie yra patikėti finansų tarpininkams arba patvirtintiems reikalavimus atitinkantiems subjektams, kai ESIF įnašas į tokius paprojekčius yra mažesnis nei 3 000 000 EUR. Prireikus, Valdančioji taryba teikia rekomendacijas dėl procedūros, kurios laikydamasis Investicijų komitetas sprendžia dėl ES garantijos naudojimo paprojekčiams, kuriems ESIF teikiamas įnašas yra lygus arba viršija 3 000 000 EUR.

Tokios operacijos atitinka Sąjungos politiką ir jomis padedama siekti bet kurio iš šių bendrųjų tikslų:“;

ii) c punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„iv) geležinkelių infrastruktūros, kitus geležinkelių projektus ir jūrų uostų projektus;“;

iii) e punkte įterpiami šie papunkčiai:

„ia) blokų grandinės technologija;

ib) daiktų internetu;

ic) kibernetiniu saugumu ir tinklų apsaugos infrastruktūra;“;

iv) g punktas iš dalies keičiamas taip:

— ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) kultūros ir kūrybos sektoriais, kuriuose turi būti leidžiami konkrečiam sektoriui skirti finansavimo mechanizmai, užtikrinant sąveiką su programa „Kūrybiška Europa“, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1295/2013 (*), ir kultūros ir kūrybos sektorių garantijų priemone, įsteigta remiantis tuo reglamentu, siekiant teikti paskirtį atitinkančias paskolas tiems sektoriams.

(*) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1295/2013, kuriuo sukuriama programa „Kūrybiška Europa“ (2014–2020 m.) ir panaikinami sprendimai Nr. 1718/2006/EB, Nr. 1855/2006/EB ir Nr. 1041/2009/EB (OL L 347, 2013 12 20, p. 221).“;

— v papunktis pakeičiamas taip:

„v) socialine infrastruktūra, socialinėmis paslaugomis, socialine ir solidarumo ekonomika;“;

v) papildoma šiais punktais:

„h) tvarus žemės ūkis, miškininkystė, žvejyba, akvakultūra ir kiti platesnės bioekonomikos srities elementai;

i) mažiau išsivysčiusių regionų ir pereinamojo laikotarpio regionų, atitinkamai nurodytų Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2014/99/ES (*) I ir II prieduose, atveju – EIB paramos teikimo reikalavimus atitinkantys kiti pramonės sektoriai ir paslaugos, laikantis šio reglamento reikalavimų.

(*) 2014 m. vasario 18 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/99/ES, kuriuo nustatomas regionų, atitinkančių finansavimo iš Europos regioninės plėtros fondo ir Europos socialinio fondo reikalavimus, ir valstybių narių, atitinkančių finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimus, 2014–2020 m. sąrašas (OL L 50, 2014 2 20, p. 22).“;

vi) papildoma šia pastraipa:

„Pripažindamas ESIF paklausa grindžiamą pobūdį, EIB siekia, kad bent 40 % ESIF finansavimo pagal infrastruktūros ir inovacijų liniją būtų skiriama projektų sudėtinėms dalims, kuriomis prisidedama prie klimato politikos, atitinkančios 21-oje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijoje (COP 21) priimtus įsipareigojimus. Į tą skaičiavimą neįtraukiamas ESIF finansavimas, skirtas MVĮ ir mažoms vidutinės kapitalizacijos įmonėms. Siekdamas nustatyti su tais klimato politikos veiksmais susijusias projekto sudedamąsias dalis arba išlaidų pasidalijimą, EIB taiko savo tarptautiniu mastu sutartą metodiką. Prireikus Valdančioji taryba pateikia išsamias tokio nustatymo gaires.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Investavimo laikotarpis, kuriuo finansavimo ir investavimo operacijoms, kurioms taikomas šis reglamentas, remti gali būti teikiama ES garantija, trunka iki:

a) 2020 m. gruodžio 31 d. – EIB operacijoms, dėl kurių EIB ir paramos gavėjas arba finansų tarpininkas pasirašo sutartį ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d.;

b) 2020 m. gruodžio 31 d. – EIF operacijoms, dėl kurių EIF ir finansų tarpininkas pasirašo sutartį ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d.“;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. EIB prireikus ir tiek, kiek įmanoma, bendradarbiauja su nacionaliniais skatinamojo finansavimo bankais ar įstaigomis ir investavimo platformomis.“;

d) 5 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Investicijų komitetas gali nuspręsti pasilikti teisę tvirtinti naujus projektus, kuriuos pasiūlė finansų tarpininkai arba patvirtinti reikalavimus atitinkantys subjektai.“;

7) 10 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) EIB paskolos, garantijos, priešpriešinės garantijos, kapitalo rinkos priemonės, bet kokios kitos formos finansavimo ar kredito vertės didinimo priemonės, įskaitant subordinuotąją skolą, investicijos į nuosavą kapitalą ar kvazinuosavą kapitalą, įskaitant nacionalinių skatinamojo finansavimo bankų ar įstaigų, investavimo platformų ar fondų naudai;“;

8) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. ES garantijos suma bet kuriuo metu negali viršyti 26 000 000 000 EUR, iš kurių dalis gali būti skirta EIB finansavimui arba garantijoms, kurie teikiami EIF pagal 3 dalį. Agreguoti grynieji mokėjimai iš Sąjungos bendrojo biudžeto pagal ES garantiją negali viršyti 26 000 000 000 EUR, o anksčiau nei 2018 m. liepos 6 d. negali viršyti 16 000 000 000 EUR.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jeigu EIB teikia finansavimą ar garantijas EIF, kad galėtų vykdyti EIB finansavimo ir investavimo operacijas, ES garantija suteikiama kaip visapusiška garantija tokiam finansavimui ar garantijoms, neviršijant pradinės 6 500 000 000 EUR sumos, su sąlyga, kad bent 4 000 000 000 EUR finansavimo ar garantijų sumą EIB palaipsniui teikia be padengimo ES garantija. Nedarant poveikio 1 dalies taikymui, Valdančioji taryba gali, kai tikslinga, pakoreguoti 6 500 000 000 EUR ribą ir ją padidinti ne daugiau kaip iki 9 000 000 000 EUR neįpareigodama EIB mokėti sumų, viršijančių 4 000 000 000 EUR.“;

c) 6 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) 10 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų skolos priemonių atveju:

i) pagrindinę sumą ir visas laikantis finansavimo operacijų sąlygų iki įsipareigojimų neįvykdymo momento EIB naudai mokėtinas, bet nesumokėtas palūkanas ir sumas; subordinuotosios skolos atveju įsipareigojimų neįvykdymo įvykiu laikomas atidėjimas, sumažinimas arba reikalaujamas investavimo nutraukimas;

ii) nuostolius, susidarančius dėl valiutų, išskyrus euro, kursų svyravimų rinkose, kuriose ilgalaikio apsidraudimo galimybės yra ribotos;

b) 10 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų investicijų į nuosavą kapitalą arba kvazinuosavą kapitalą atveju – investuotas sumas ir su jomis susijusias finansavimo sąnaudas bei nuostolius, susidarančius dėl valiutų, išskyrus euro, kursų svyravimų;“;

9) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. 2 dalyje nurodytos garantijų fondui skiriamos lėšos naudojamos tam, kad būtų pasiektas tinkamas jo dydis (tikslinė suma), atitinkantis visus ES garantijos įsipareigojimus. Tikslinė suma sudaro 35 % visų ES garantijos įsipareigojimų.“;

b) 7–10 dalys pakeičiamos taip:

„7. Nuo 2018 m. liepos 1 d., jeigu dėl reikalavimų mokėti pagal ES garantiją garantijų fondo dydis sumažėja iki mažiau kaip 50 % tikslinės sumos arba, atsižvelgiant į Komisijos rizikos įvertinimą, per metus galėtų sumažėti žemiau to dydžio, Komisija pateikia ataskaitą apie išimtines priemones, kurių galėtų prireikti fondui papildyti.

8. Pareikalavus mokėti pagal ES garantiją, šio straipsnio 2 dalies b ir d punktuose numatytos garantijų fondui skiriamos lėšos, viršijančios tikslinę sumą, naudojamos 9 straipsnyje numatytu investavimo laikotarpiu ES garantijos sumai atkurti iki jos viso dydžio.

9. 2 dalies c punkte numatytos garantijų fondui skiriamos lėšos naudojamos ES garantijos sumai atkurti iki jos viso dydžio.

10. Tuo atveju, kai ES garantija visiškai atkuriama iki 26 000 000 000 EUR sumos, bet koks garantijų fondo perviršis, palyginti su tiksline suma, sumokamas į Sąjungos bendrąjį biudžetą kaip vidaus asignuotosios pajamos pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 21 straipsnio 4 dalį visoms biudžeto eilutėms, kurios galėjo būti panaudotos kaip lėšų perkėlimo į garantijų fondą šaltinis.“;

10) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos antras sakinys pakeičiamas taip:

„Tokia parama apima tikslinės paramos, susijusios su techninės pagalbos naudojimu projektų struktūros formavimui, novatoriškų finansinių priemonių naudojimu, viešojo ir privačiojo sektorių partneryščių naudojimu ir informavimu atitinkamais atvejais apie atitinkamus aspektus, susijusius su Sąjungos teise, teikimą atsižvelgiant į valstybių narių, kurių finansų rinkos yra mažiau išsivysčiusios, ypatumus ir poreikius ir į įvairių sektorių padėtį.“;

ii) antra pastraipa papildoma šiuo sakiniu:

„Centras taip pat remia klimato politikos ir žiedinės ekonomikos projektų arba jų sudedamųjų dalių rengimą, visų pirma atsižvelgiant į COP 21, skaitmeninio sektoriaus projektų rengimą, taip pat 5 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos antroje įtraukoje nurodytų projektų rengimą.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) vietos žinių panaudojimą, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas ESIF paramai visoje Sąjungoje, ir, kai įmanoma, aktyvią pagalbą siekiant ESIF sektorių ir geografinės aprėpties įvairinimo tikslo, nurodyto II priedo 8 skirsnyje, remiant EIB ir nacionalinius skatinamojo finansavimo bankus ar įstaigas, kad jie inicijuotų ir plėtotų operacijas, visų pirma mažiau išsivysčiusiuose regionuose ir pereinamojo laikotarpio regionuose, ir prireikus padedant susisteminti ESIF paramos paklausą;“;

ii) e punktas pakeičiamas taip:

„e) iniciatyvią konsultacinę paramą investavimo platformų steigimo klausimais, prireikus, vykdant veiklą vietos lygmeniu, ypač kai steigiamos tarpvalstybinės ir makroregioninės investavimo platformos, susijusios su keliomis valstybėmis narėmis ir (arba) regionais;“;

iii) papildoma šiais punktais:

„f) galimybių pritraukti smulkius projektus ir juos finansuoti, be kita ko, per investavimo platformas, išnaudojimą;

g) konsultacijas kitų Sąjungos finansavimo šaltinių, pavyzdžiui, Europos struktūrinių ir investicijų fondų, programos „Horizontas 2020“ ir Europos infrastruktūros tinklų priemonės, įsteigtos Reglamentu (ES) Nr. 1316/2013, derinimo su ESIF klausimais, siekiant išspręsti praktines problemas, susijusias su naudojimusi tokiais finansavimo šaltinių deriniais;

h) iniciatyvios paramos, siekiant raginti ir skatinti vykdyti 8 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytas operacijas, teikimą.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kad pasiektų 1 dalyje nurodytą tikslą ir palengvintų konsultavimo paramos teikimą vietos lygmeniu, EIKC siekia naudotis EIB, Komisijos, nacionalinių skatinamojo finansavimo bankų ar įstaigų ir Europos struktūrinių ir investicijų fondų valdymo institucijų kompetencija.“;

d) įterpiama ši dalis:

„5a. EIB finansavimo prašantiems projektų, įskaitant visų pirma nedidelio masto projektus, vykdytojams EIB siūlo projektus pateikti EIKC, kad, kai tikslinga, būtų galima geriau parengti jų projektus ir (arba) įvertinti galimybę sujungti projektus pasitelkiant investavimo platformas. Jis taip pat informuoja projektų vykdytojus, kuriems atsisakyta suteikti EIB finansavimą arba kuriems, nepaisant galimo EIB finansavimo, trūksta lėšų, apie galimybę įtraukti jų projektus į sąrašą Europos investicinių projektų portale.“;

e) 6 dalies antrasis sakinys pakeičiamas taip:

„EIKC ir nacionalinio skatinamojo finansavimo banko ar įstaigos arba tarptautinės finansų institucijos ar įstaigos, arba valdymo institucijos, įskaitant tas, kurios veikia kaip nacionaliniai patariamieji organai, turinčios žinių, reikalingų EIKC tikslais, bendradarbiavimas gali būti vykdomas kaip sutartinė partnerystė. EIKC stengiasi sudaryti bent vieną bendradarbiavimo susitarimą su kiekvienos valstybės narės nacionaliniu skatinamojo finansavimo banku ar įstaiga. Valstybėse narėse, kuriose nėra nacionalinių skatinamojo finansavimo bankų ar įstaigų, EIKC, kai tikslinga ir atitinkamai valstybei narei paprašius, teikia iniciatyvią konsultavimo dėl tokio banko ar įstaigos steigimo paramą.“;

f) įterpiama ši dalis:

„6a. Siekiant užtikrinti plačią geografinę konsultacinių paslaugų aprėptį visoje Sąjungoje ir sėkmingai panaudoti vietos žinias apie ESIF, prireikus, atsižvelgiant į esamas paramos programas, užtikrinama EIKC veikla vietos lygmeniu, kad būtų teikiama konkreti, iniciatyvi, prie poreikių pritaikyta pagalba vietoje. EIKC buveinės steigiamos pirmiausia tose valstybėse narėse ar regionuose, kurie susiduria su sunkumais plėtodami ESIF finansuojamus projektus. EIKC padeda perduoti žinias regioniniam ir vietos lygmenims siekiant stiprinti regioninius ir vietos pajėgumus ir kaupti ekspertines žinias.“;

g) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Iš Sąjungos bendrojo biudžeto per metus skiriama orientacinė suma yra 20 000 000 EUR; iš jos padengiamos EIKC operacijų iki 2020 m. gruodžio 31 d. sąnaudos, susijusios su 2 dalyje nurodytomis paslaugomis, jeigu tos sąnaudos nepadengiamos iš sumos, likusios iš 4 dalyje nurodytų mokesčių.“;

11) 16 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. EIB, kai tinkama, bendradarbiaudamas su EIF, kas šešis mėnesius Komisijai teikia ataskaitą dėl EIB finansavimo ir investavimo operacijų, kurioms taikomas šis reglamentas. Ataskaitoje įvertinama atitiktis ES garantijos naudojimo reikalavimams ir pagrindiniams veiklos rodikliams, nurodytiems 4 straipsnio 2 dalies f punkto iv papunktyje. Ataskaitoje taip pat pateikiami kiekvienos EIB finansavimo ir investavimo operacijos statistiniai, finansiniai ir apskaitos duomenys ir tie patys agreguoti duomenys. Ataskaitoje taip pat vieną kartą per metus pateikiama informacija apie investavimo kliūtis, su kuriomis susiduria EIB vykdydamas investavimo operacijas, kurioms taikomas šis reglamentas.“;

12) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Europos Parlamento ar Tarybos prašymu Valdančiosios tarybos pirmininkas ir vykdomasis direktorius prašančiajai institucijai pateikia ESIF veiklos rezultatų ataskaitą, be kita ko, Europos Parlamentui pateikus tokį prašymą, dalyvaudami klausyme Europos Parlamente. Be to, Europos Parlamento ar Tarybos prašymu vykdomasis direktorius prašančiajai institucijai pateikia Investicijų komiteto veiklos ataskaitą.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valdančiosios tarybos pirmininkas ir vykdomasis direktorius žodžiu arba raštu atsako į Europos Parlamento arba Tarybos ESIF pateiktus klausimus bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkias savaites nuo jų gavimo dienos. Be to, vykdomasis direktorius žodžiu arba raštu atsako į Europos Parlamento arba Tarybos klausimus dėl Investicijų komiteto veiklos.“;

13) 18 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Prieš pateikdama naują su būsima 2021 m. pradedama vykdyti daugiamete finansine programa susijusį pasiūlymą ir investavimo laikotarpio pabaigoje Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje pateikiamas nepriklausomas šio reglamento taikymo vertinimas, kurią sudaro:

a) ESIF veikimo, ES garantijos naudojimo ir EIKC veikimo vertinimas;

b) įvertinimas, ar ESIF gerai naudoja Sąjungos bendrojo biudžeto išteklius, sutelkia pakankamai privataus kapitalo ir pritraukia privačiojo sektoriaus investicijų;

c) įvertinimas, ar makroekonominiu požiūriu yra naudinga toliau taikyti investicijų rėmimo sistemą;

d) investavimo laikotarpio pabaigoje 4 straipsnio 2 dalies a punkto v papunktyje nurodytos procedūros taikymo vertinimas.“;

b) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Atsižvelgdama į pirmą ataskaitą, kurioje pateikiamas 6 dalyje nurodytas nepriklausomas vertinimas, Komisija prireikus pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto ir tinkamo finansavimo pagal daugiametę finansinę programą, pradedamą vykdyti 2021 m.“;

c) 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Į šio straipsnio 6 dalyje nurodytas ataskaitas įtraukiamas 7 straipsnio 14 dalyje ir II priede nurodytos rezultatų suvestinės naudojimo vertinimas, visų pirma kiekvieno ramsčio ir atitinkamo jo atliekamo vaidmens vertinimo procese tinkamumo analizė. Prie ataskaitos, jei taikytina ir tinkamai pagrįsta jos išvadomis, pridedamas pasiūlymas dėl 7 straipsnio 14 dalyje nurodyto deleguotojo akto peržiūros.“;

14) 19 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„EIB ir EIF informuoja arba įpareigoja finansų tarpininkus informuoti galutinius paramos gavėjus, įskaitant MVĮ, apie ESIF paramą, užtikrindami, kad ta informacija būtų matoma, ypač MVĮ atveju, atitinkamame su ESIF paramos teikimu susijusiame susitarime, taip didinant visuomenės informuotumą ir gerinant matomumą.“;

15) 20 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies tikslu Audito Rūmai, pateikę prašymą ir laikydamiesi SESV 287 straipsnio 3 dalies, gauna visapusišką prieigą prie visų dokumentų ar informacijos, kurių reikia jų užduočiai atlikti.“;

16) 22 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Vykdydami savo finansavimo ir investavimo operacijas, kurioms taikomas šis reglamentas, EIB ir EIF laikosi taikytinų Sąjungos teisės aktų ir sutartų tarptautinių ir Sąjungos standartų, taigi neremia projektų pagal šį reglamentą, kuriais prisidedama prie pinigų plovimo, terorizmo finansavimo, mokesčių vengimo, mokestinio sukčiavimo ar mokesčių slėpimo.

Be to, EIB ir EIF nepradeda vykdyti naujų operacijų ar operacijų neatnaujina su subjektais, registruotais arba įsisteigusiais šalyse ar teritorijose, kurios yra įtrauktos į pagal atitinkamą Sąjungos politiką dėl nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sudarytą sąrašą arba kurios, kaip nustatyta pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 (*) 9 straipsnio 2 dalį, yra didelės rizikos trečiosios valstybės, arba kurios faktiškai nesilaiko su skaidrumu ir keitimusi informacija susijusių Sąjungos ar tarptautiniu mastu sutartų mokesčių standartų.

EIB ir EIF, sudarydami susitarimus su finansų tarpininkais, perkelia šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus į atitinkamus susitarimus ir paprašo finansų tarpininkų teikti ataskaitas dėl jų laikymosi.

EIB ir EIF peržiūri savo politiką dėl nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų vėliausiai po to, kai patvirtinamas Sąjungos mokesčių tikslais nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašas.

Po to kasmet EIB ir EIF Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl savo politikos dėl nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų įgyvendinimo, susijusio su ESIF finansavimo ir investavimo operacijomis, įskaitant informaciją pagal šalis ir tarpininkų, su kuriais jie bendradarbiauja, sąrašą.

_____

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“;

17) 23 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmas ir antras sakiniai pakeičiami taip:

„7 straipsnio 13 ir 14 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2015 m. liepos 4 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki to penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą.“;

18) II priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 1316/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 2014–2020 m. finansinis paketas EITP įgyvendinimui yra 30 192 259 000 EUR galiojančiomis kainomis. Ta suma paskirstoma taip:

a) transporto sektoriui: 24 050 582 000 EUR, iš kurių 11 305 500 000 EUR pervedama iš Sanglaudos fondo ir turi būti panaudoti pagal šį reglamentą tik valstybėse narėse, atitinkančiose finansavimo iš Sanglaudos fondo reikalavimus;

b) telekomunikacijų sektoriui: 1 066 602 000 EUR;

c) energetikos sektoriui: 5 075 075 000 EUR.

Tomis sumomis nedaroma poveikio Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 (*) numatytam lankstumo priemonės taikymui.

_____

(*) 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma daugiametė finansinė programa 2014–2020 m. (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).“;

2) 14 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„5. Nukrypstant nuo Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 140 straipsnio 6 dalies antros ir trečios pastraipų, pajamos ir grąžinamos sumos, gaunamos iš pagal šį reglamentą nustatytų finansinių priemonių ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 680/2007 nustatytų finansinių priemonių, kurios sujungtos su pagal šį reglamentą nustatytomis finansinėmis priemonėmis pagal šio straipsnio 3 dalį, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/1017 (*) įsteigto Europos strateginių investicijų fondo atveju sudaro vidaus asignuotąsias pajamas, kaip apibrėžta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 21 straipsnio 4 dalyje, iki maksimalios 125 000 000 EUR sumos.

6. Nukrypstant nuo Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 140 straipsnio 6 dalies antros ir trečios pastraipų, pajamos ir grąžinamos sumos, gaunamos iš pagal Reglamentą (EB) Nr. 680/2007 nustatyto 2020 m. Europos energetikos, klimato kaitos ir infrastruktūros fondo (fondas „Marguerite“), Reglamentu (ES) 2015/1017 įsteigto Europos strateginių investicijų fondo atveju sudaro vidaus asignuotąsias pajamas, kaip apibrėžta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 21 straipsnio 4 dalyje, iki maksimalios 25 000 000 EUR sumos.

(*) 2015 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/1017 dėl Europos strateginių investicijų fondo, Europos investavimo konsultacijų centro ir Europos investicinių projektų portalo, kuriuo iš dalies keičiamos reglamentų (ES) Nr. 1291/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 nuostatos dėl Europos strateginių investicijų fondo (OL L 169, 2015 7 1, p. 1).“

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 13 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PRIEDAS

Reglamento (ES) 2015/1017 II priedas iš dalies keičiamas taip:

1) 2 skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) b punktas papildomas šiomis pastraipomis:

„ESIF parama greitkeliams teikiama tik privačiojo sektoriaus ir (arba) viešosioms investicijoms, susijusioms su:

— transportu sanglaudos šalyse, mažiau išsivysčiusiuose regionuose arba tarpvalstybiniais transporto projektais;

— kelių eismo saugumo priemonių modernizavimu, priežiūra arba tobulinimu, intelektinių transporto sistemų (ITS) įrenginių plėtojimu arba esamų transeuropinio transporto tinklo greitkelių vientisumo ir standartų užtikrinimu, visų pirma įrengiant saugias transporto priemonių stovėjimo aikšteles, alternatyvių švarių degalų degalines ir elektromobilių įkrovimo sistemas;

— pagalba siekiant iki 2030 m. sukurti transeuropinį transporto tinklą.

Taip pat aiškiai numatoma galimybė ESIF paramą skirti esamai transporto infrastruktūrai prižiūrėti ir modernizuoti.“;

b) c punkto antras sakinys pakeičiamas taip:

„Atsižvelgiant į tai, tikimasi, kad EIB teiks finansavimą iš ESIF, kad būtų pasiektas bendras tikslas – mažiausiai 500 000 000 000 EUR viešųjų ar privačių investicijų, įskaitant finansavimą, sutelktą iš EIF vykdant ESIF operacijas, susijusias su 10 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytomis priemonėmis, nacionalinių skatinamojo finansavimo bankų ar įstaigų, ir suteikiant daugiau galimybių gauti finansavimą subjektams, kuriuose dirba ne daugiau kaip 3 000 darbuotojų.“;

2) 3 skirsnis papildomas šiuo punktu:

„d) jei operacija pasižymi viena ar daugiau iš toliau išvardytų savybių, ji paprastai būtų priskiriama EIB ypatingai veiklai:

— subordinacija kitų skolintojų atžvilgiu, įskaitant nacionalinius skatinamojo finansavimo bankus arba institucijas ir privačius skolintojus;

— dalyvavimas rizikos pasidalijimo priemonėse, kai dėl pozicijos EIB kyla didelė rizika;

— specifinės rizikos pozicija, pavyzdžiui, su konkrečia šalimi, sektoriumi ar regionu susijusios rizikos, ypač patiriamos mažiau išsivysčiusiuose regionuose ir pereinamojo laikotarpio regionuose, ir (arba) rizikos, susijusios su inovacijomis, ypač nepatvirtintų augimą, tvarumą ir našumą didinančių technologijų srityje;

— nuosavo kapitalo tipo savybės, pavyzdžiui, su rezultatais susieti mokėjimai, arba

— kiti identifikuojami aspektai, dėl kurių susidaro didesnės rizikos pozicija pagal EIB kredito rizikos gaires, pavyzdžiui, sandorio šalies rizika, ribotos garantijos ir tik projekto turto naudojimas skolai grąžinti;“;

3) 5 skirsnis papildomas šiuo sakiniu:

„Rezultatų suvestinė paskelbiama viešai, kai tik pasirašoma sutartis dėl operacijos, kuriai taikoma ES garantija, išskyrus neskelbtiną komercinę informaciją.“;

4) 6 skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) b punktas iš dalies keičiamas taip:

i) pirmoje įtraukoje pirmas ir antras sakiniai pakeičiami taip:

„Vykdydamas skolos tipo operacijas EIB arba EIF atlieka standartinį rizikos vertinimą, kuris apima įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės ir susigrąžinimo normos apskaičiavimą. Remdamasis šiais rodikliais, EIB arba EIF kiekybiškai įvertina kiekvienos operacijos riziką.“;

ii) antros įtraukos pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Kiekviena paskolos tipo operacija priskiriama tam tikrai rizikos klasei (sandorio paskolos klasifikacija) pagal EIB arba EIF paskolų klasifikavimo sistemą.“;

iii) trečioje įtraukoje pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Projektai turi būti ekonomiškai ir techniškai perspektyvūs, o EIB finansavimas organizuojamas laikantis patikimos bankininkystės principų ir aukšto lygio rizikos valdymo principų, nustatytų EIB arba EIF vidaus gairėse.“;

iv) ketvirta įtrauka pakeičiama taip:

„Skolos tipo produktų kaina nustatoma pagal 4 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktį.“;

b) c punktas iš dalies keičiamas taip:

i) pirmos įtraukos antras sakinys pakeičiamas taip:

„Sprendimas, kad operacija kelia nuosavo kapitalo tipo riziką (arba jos nekelia), nepriklausomai nuo jos teisinės formos ir nomenklatūros, grindžiamas EIB arba EIF standartiniu vertinimu.“;

ii) antros įtraukos pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„EIB nuosavo kapitalo tipo operacijos vykdomos laikantis EIB arba EIF vidaus taisyklių ir procedūrų.“

iii) trečia įtrauka pakeičiama taip:

„Nuosavo kapitalo tipo investicijų kaina nustatoma pagal 4 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktį.“;

5) 7 skirsnio c punkte išbraukiamas žodis „pradiniam“;

6) 8 skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pirmos pastraipos antrame sakinyje išbraukiamas žodis „pradiniam“;

b) a punkto pirmos pastraipos pirmame sakinyje išbraukiamas žodis „pradinio“;

c) b punkto pirmame sakinyje išbraukiamas žodis „pradiniam“.

Komisijos pareiškimas dėl Europos infrastruktūros tinklų priemonės biudžeto padidėjimo 225 mln. EUR

Europos Parlamentui ir Tarybai pasiekus politinį susitarimą dėl ESIF 2.0 finansavimo, iš EITP finansinių priemonių biudžeto turėtų būti perskirta 275 mln. EUR suma – tai 225 mln. EUR mažiau, nei siūlė Komisija.

Komisija patvirtina, kad finansinis programavimas bus peržiūrėtas siekiant atsižvelgti į atitinkamą EITP biudžeto padidėjimą 225 mln. EUR.

Vykdydama 2019–2020 m. metines biudžeto procedūras, Komisija pateiks atitinkamų pasiūlymų, kad būtų užtikrintas optimalus šios sumos paskirstymas EITP biudžete.

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2017/2397

2017 m. gruodžio 12 d.

dėl vidaus vandenų laivybos srities profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kuria panaikinamos Tarybos direktyvos 91/672/EEB ir 96/50/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 91 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [1],

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros [2],

kadangi:

(1) Tarybos direktyvos 91/672/EEB [3] ir 96/50/EB [4] – tai pirmieji etapai siekiant suderinti ir pripažinti vidaus vandenų laivybos sektoriaus įgulos narių profesines kvalifikacijas;

(2) reikalavimai Reino upe plaukiojantiems įgulos nariams nepatenka į direktyvų 91/672/EEB ir 96/50/EB taikymo sritį ir juos nustato Centrinė laivybos Reinu komisija (CCNR), remdamasi Laivybos Reinu darbuotojų nuostatais;

(3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB [5] taikoma su vidaus vandenų keliais susijusioms profesijoms, išskyrus laivavedžius. Tačiau Direktyva 2005/36/EB nustatytas abipusis diplomų ir pažymėjimų pripažinimas nėra visiškai pritaikytas vidaus vandenų kelių sektoriaus profesijų atstovų reguliariai ir dažnai vykdomai tarpvalstybinei veiklai, kuri visų pirma vykdoma su kitos valstybės narės vidaus vandenų keliais susisiekiančiuose vidaus vandenų keliuose;

(4) 2014 m. Komisijos atliktame vertinimo tyrime pabrėžta, jog vidaus vandenų kelių sektoriaus įgulos narių judumui trukdo tai, kad į direktyvų 91/672/EEB ir 96/50/EB taikymo sritį patenka tik laivavedžiai ir kad pagal tas direktyvas išduoti laivavedžių pažymėjimai savaime nepripažįstami, kai plaukiojama Reinu;

(5) siekiant palengvinti judumą, užtikrinti saugią navigaciją ir žmonių gyvybės ir aplinkos apsaugą, labai svarbu, kad denio įgulos nariai ir ypač už avarinės situacijos keleiviniuose laivuose valdymą atsakingi asmenys ir suskystintų gamtinių dujų bunkeriavime dalyvaujantys asmenys turėtų jų kvalifikaciją įrodančius pažymėjimus. Kad būtų veiksmingai užtikrinamas reikalavimų vykdymas, tie asmenys tokius pažymėjimus turėtų turėti su savimi vykdydami savo pareigas. Tie principai taikomi ir jaunuoliams, kurių saugą ir sveikatą darbe svarbu apsaugoti pagal Tarybos direktyvą 94/33/EB [6];

---

[1] OL C 389, 2016 10 21, p. 93.

[2] 2017 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimas.

[3] 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/672/EEB dėl vidaus vandenų keliais krovinius ir keleivius vežančių laivų kapitonams išduotų nacionalinių pažymėjimų abipusio pripažinimo (OL L 373, 1991 12 31, p. 29).

[4] 1996 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 96/50/EB dėl nacionalinių laivų kapitonų pažymėjimų, leidžiančių vežti krovinius ir keleivius Bendrijos vidaus vandenų keliais, įgijimo sąlygų suderinimo (OL L 235, 1996 9 17, p. 31).

[5] 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

[6] 1994 m. birželio 22 d. Tarybos direktyva 94/33/EB dėl dirbančio jaunimo apsaugos (OL L 216, 1994 8 20, p. 12).

(6) laivyba sporto ar pramoginiais tikslais, nesavaeigių keltų eksploatavimas ir karinių pajėgų bei pagalbos tarnybų laivyba yra veikla, kuriai nereikalaujama panašių kvalifikacijų kaip prekybinei ir keleivinei laivybai. Todėl tą veiklą vykdantiems asmenims ši direktyva neturėtų būti taikoma;

(7) laivavedžiai, plaukiantys aplinkybėmis, dėl kurių kyla ypač didelis pavojus saugai, visų pirma tais atvejais, kai plaukiama didelėmis vilkstinėmis, suskystintomis gamtinėmis dujomis varomais laivais, esant ribotam matomumui arba jūrų laivybai tinkančiais vidaus vandenų keliais ar vandens keliais, kuriuose kyla specifinė laivybos rizika, – turėtų turėti specialius leidimus. Turėtų būti reikalaujama, kad norėdami gauti tokį leidimą laivavedžiai įrodytų, kad turi konkrečią papildomą kompetenciją;

(8) siekiant užtikrinti saugią laivybą, valstybės narės, laikydamosi suderintų kriterijų, turėtų nustatyti jūrų laivybai tinkančius vidaus vandenų kelius. Su laivyba tais vandens keliais susiję kompetencijos reikalavimai turėtų būti nustatyti Sąjungos lygmeniu. Kai to reikia saugiai laivybai užtikrinti ir prireikus bendradarbiaujant su atitinkama Europos upių komisija, valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę taikydamos suderintus kriterijus ir tvarką pagal šią direktyvą nustatyti vandens kelius, kuriuose kyla specifinė laivybos rizika, tačiau neturėtų būti be reikalo ribojamas laivavedžių judumas. Tokiais atvejais susiję kompetencijos reikalavimai turėtų būti nustatyti valstybės narės lygmeniu;

(9) siekiant didinti asmenų, dalyvaujančių eksploatuojant laivus, judumą visoje Sąjungoje ir atsižvelgiant į tai, kad visi pagal šią direktyvą išduodami kvalifikacijos pažymėjimai, tarnybos įrašų knygelės ir laivo žurnalai pagal suderintus kriterijus turėtų atitikti reikalaujamus minimaliuosius standartus, valstybės narės turėtų pripažinti pagal šią direktyvą pažymėjimais patvirtintas profesines kvalifikacijas. Todėl tokias kvalifikacijas įgiję asmenys turėtų turėti galimybę pagal savo profesiją dirbti visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose;

(10) atsižvelgdamos į tai, kad tarpvalstybinė veikla tam tikrais nacionaliniais vidaus vandenų keliais nevykdoma, ir siekdamos sumažinti išlaidas valstybės narės turėtų turėti galimybę nereikalauti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus turėti nacionaliniuose vidaus vandenų keliuose, nesusisiekiančiuose su kitos valstybės narės laivybai tinkamu vidaus vandenų keliu. Tačiau Sąjungos pažymėjimai turėtų leisti vykdyti laivybos veiklą tuose nesusisiekiančiuose vandens keliuose;

(11) Direktyva 2005/36/EB tebetaikoma denio įgulos nariams, kuriems netaikoma prievolė turėti pagal šią direktyvą išduotą Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, ir taip pat tebetaikoma vidaus vandenų kelių srities kvalifikacijoms, kurioms netaikoma ši direktyva;

(12) tais atvejais, kai valstybės narės leidžia taikyti prievolės su savimi turėti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą išimtis, jos turėtų pripažinti asmenų, plaukiojančių jų nacionaliniais vidaus vandenų keliais, nesusisiekiančiais su kitos valstybės narės, kurioje taikoma išimtis, laivybai tinkančiu tinklu, Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus. Tos valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad tų vidaus vandenų kelių atžvilgiu, gavus įgulos nario prašymą, su plaukiojimo laiku ir atliktomis kelionėmis susiję duomenys būtų įtraukiami į asmenų, turinčių Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, tarnybos įrašų knygeles. Be to, tos valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių ir nustatyti nuobaudas, kad užkirstų kelią sukčiavimui ir kitai neteisėtai veiklai, susijusiai su Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimais ir tarnybos įrašų knygelėmis, susijusiais su tais nesusietais vidaus vandenų keliais, ir užtikrinti, kad jų būtų laikomasi;

(13) prievolės su savimi turėti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą išimtis taikančios valstybės narės turėtų turėti galimybę sustabdyti asmenų, plaukiojančių jų nacionaliniais vidaus vandenų keliais, nesusisiekiančiais su kitos valstybės narės, kurioje taikoma išimtis, laivybai tinkančiu tinklu, Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų galiojimą;

(14) valstybei narei, kurios jokie vidaus vandenų keliai nesusisiekia su kitos valstybės narės laivybai tinkančiu tinklu ir kuri nusprendžia vadovaudamasi šia direktyva neišduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų, būtų nustatytas neproporcingas ir bereikalingas įpareigojimas, jei ji turėtų į nacionalinę teisę perkelti ir įgyvendinti visas šios direktyvos nuostatas. Todėl tokią valstybę narę reikėtų atleisti nuo pareigos į nacionalinę teisę perkelti ir įgyvendinti su kvalifikacijos patvirtinimo pažymėjimu susijusias nuostatas tol, kol ji nusprendžia neišduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus. Tačiau, siekiant skatinti darbuotojų judumą Sąjungoje, mažinti su darbuotojų judumu susijusią administracinę naštą ir padidinti profesijos patrauklumą, turėtų būti reikalaujama, kad tokia valstybė narė pripažintų Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus savo teritorijoje;

(15) keliose valstybėse narėse vidaus vandenų laivyba yra nedažna veikla, vykdoma tik vietos ar sezoniniais interesais vandens keliuose, nesusisiekiančiuose su kitomis valstybėmis narėmis. Profesinės kvalifikacijos pažymėjimų pripažinimo principo pagal šią direktyvą turėtų būti laikomasi ir tose valstybėse narėse, tačiau administracinė našta turėtų būti proporcinga. Tokios įgyvendinimo priemonės kaip duomenų bazės ir registrai reikštų didelę administracinę naštą, o realios naudos neduotų, nes informacijos srautas tarp valstybių narių gali būti užtikrintas ir kitais bendradarbiavimo būdais. Todėl pagrįsta atitinkamoms valstybėms narėms leisti į nacionalinę teisę perkelti tik minimalias nuostatas, kurių reikia profesinių kvalifikacijų pažymėjimams, išduotiems pagal šią direktyvą, pripažinti;

(16) tam tikrose valstybėse narėse laivyba vidaus vandenų keliais techniškai nėra galima. Todėl reikalaujant iš tų valstybių narių į nacionalinę teisę perkelti šią direktyvą joms būtų užkrauta neproporcinga administracinė našta;

(17) svarbu, kad vidaus vandenų sektorius galėtų pasiūlyti programų, orientuotų ir į vyresnių nei 50 metų amžiaus žmonių išlaikymą veikloje, ir į jaunimo įgūdžių ir įsidarbinamumo gerinimą;

(18) Komisija turėtų užtikrinti vienodas sąlygas visiems įgulų nariams, reguliariai dirbantiems pagal savo profesiją Sąjungoje, ir turėtų sustabdyti atlyginimų mažėjimo spiralę, taip pat bet kokią diskriminaciją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos arba laivo registracijos vėliavos valstybės;

(19) atsižvelgiant į tai, kad 2003 m. Sąjunga ir CCNR pradėjo bendradarbiauti ir įsteigė CCNR globojamą Europos vidaus vandenų laivybos standartų rengimo komitetą (CESNI) ir siekiant supaprastinti teisines sistemas, pagal kurias Europoje reglamentuojamos profesinės kvalifikacijos, remiantis Laivybos Reinu darbuotojų nuostatais, kuriuose nustatyti reikalavimai visiškai atitinka nustatytuosius šia direktyva, išduoti kvalifikacijos pažymėjimai, tarnybos įrašų knygelės ir laivo žurnalai turėtų galioti visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose. Tokie trečiųjų šalių išduoti kvalifikacijos pažymėjimai, tarnybos įrašų knygelės ir laivo žurnalai Sąjungoje turėtų būti pripažįstami, jeigu taikomas abipusio pripažinimo principas;

(20) svarbu, kad darbdaviai Sąjungoje samdydami denio įgulos narius, turinčius trečiųjų šalių išduotus ir Sąjungoje atsakingų institucijų pripažintus kvalifikacijos pažymėjimus, tarnybos įrašų knygeles ir laivo žurnalus, taikytų atitinkamos valstybės narės, kurioje vykdoma veikla, socialinės apsaugos ir darbo įstatymus;

(21) siekiant toliau šalinti darbo jėgos judumo kliūtis ir dar labiau supaprastinti teisines sistemas, pagal kurias Europoje reglamentuojamos profesinės kvalifikacijos, remiantis reikalavimais, visiškai atitinkančiais nustatytuosius šia direktyva, trečiosios šalies išduoti kvalifikacijos pažymėjimai, tarnybos įrašų knygelės ir laivo žurnalai taip pat gali būti pripažįstami visuose Sąjungos vandens keliuose, tačiau Komisija turi atlikti vertinimą, o ta trečioji šalis turi pripažinti pagal šią direktyvą išduotus dokumentus;

(22) valstybės narės kvalifikacijos pažymėjimus turėtų išduoti tik asmenims, turintiems būtiniausią kompetenciją, esantiems minimalaus įdarbinimo amžiaus, tinkamos sveikatos būklės ir plaukiojusiems tiek laiko, kiek reikalaujama, kad būtų įgyta konkreti kvalifikacija;

(23) svarbu, kad Komisija ir valstybės narės skatintų jaunimą įgyti profesines kvalifikacijas vidaus vandenų laivybos srityje ir nustatytų konkrečias priemones socialinių partnerių veiksmams šioje srityje remti;

(24) siekiant užtikrinti abipusį kvalifikacijų pripažinimą, kvalifikacijos pažymėjimai turėtų būti grindžiami kompetencija, būtina laivams eksploatuoti. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad asmenys, kuriems išduodami kvalifikacijos pažymėjimai, turėtų būtiniausią kompetenciją, patikrintą atlikus tinkamą vertinimą. Tokio vertinimo forma galėtų būti administracinis egzaminas arba toks vertinimas galėtų būti įtrauktas į patvirtintas mokymo programas, vykdomas laikantis bendrų standartų, kad visose valstybėse narėse būtų galima užtikrinti įvairioms kvalifikacijoms nustatytą palyginamą minimalų kompetencijos lygį;

(25) laivavedžiai, kai plaukioja Sąjungos vidaus vandenų keliais, turėtų gebėti taikyti žinias apie taisykles dėl eismo vidaus vandenų keliuose, pavyzdžiui, Europos vidaus vandenų kelių laivybos taisykles (CEVNI) ar kitas atitinkamas eismo taisykles, ir žinias apie taikytinas taisykles dėl plaukiojančiųjų priemonių įgulos komplektavimo, įskaitant taisykles dėl poilsio trukmės, kaip nustatyta Sąjungos ar nacionalinės teisės aktuose arba specialiuose teisės aktuose, dėl kurių susitarta regioniniu lygmeniu, pavyzdžiui, Laivybos Reinu darbuotojų nuostatuose;

(26) kadangi dirbant laivavedžiu, plaukiant pagal radiolokatoriaus parodymus, atliekant suskystintomis gamtinėmis dujomis varomų laivų bunkeriavimą ar plaukiant suskystintomis gamtinėmis dujomis varomais laivais tenka su sauga susijusi atsakomybė, reikalaujama, kad, rengiant praktinius egzaminus, būtų tikrinama, ar įgyta reikalaujamo lygio kompetencija. Tokie praktiniai egzaminai galėtų būti rengiami naudojant patvirtintus treniruoklius, kad vertinti kompetenciją būtų dar lengviau;

(27) siekiant užtikrinti vidaus vandenų laivybos saugą itin svarbūs yra laive esančios radijo ryšio įrangos valdymo gebėjimai. Svarbu, kad valstybės narės skatintų visus denio įgulos narius, kuriems galėtų prireikti valdyti plaukiojančią priemonę, dalyvauti mokymuose ir gauti pažymėjimus dėl tokios radijo ryšio įrangos valdymo. Laivavedžiams ir vairininkams tokie mokymai ir pažymėjimų gavimas turėtų būti privalomi;

(28) tvirtinti mokymo programas būtina tam, kad būtų patikrinta, ar programos atitinka bendrus minimalius turinio ir organizavimo reikalavimus. Užtikrinus programų atitiktį tiems reikalavimams, galima pašalinti nereikalingas kliūtis, trukdančias pradėti dirbti pagal šią profesiją, užkertant kelią reikalavimui, kad reikiamų įgūdžių per profesinio mokymo kursus jau įgiję asmenys laikytų nereikalingus papildomus egzaminus. Esant patvirtintoms mokymo programoms, ankstesnės patirties kituose sektoriuose turintiems darbuotojams taip pat galėtų būti lengviau pradėti dirbti pagal su vidaus laivyba susijusią profesiją, nes jie galėtų pasinaudoti specialiomis mokymo programomis, pagal kurias atsižvelgiama į jų jau įgytą kompetenciją;

(29) siekiant dar labiau palengvinti laivavedžių judumą, su valstybės narės, kurioje yra su specifine rizika susijęs vandens kelių ruožas, sutikimu valstybėms narėms turėtų būti leista vertinti kompetenciją, būtiną norint vykdyti laivybą tame su specifine rizika susijusiame vandens kelių ruože;

(30) plaukiojimo laikas turėtų būti tikrinamas pagal patvirtintus tarnybos įrašų knygelės įrašus. Kad plaukiojimo laiką būtų galima patikrinti, valstybės narės turėtų išduoti tarnybos įrašų knygeles bei laivo žurnalus ir užtikrinti, kad juose būtų įrašyta informacija apie laivų keliones. Kandidato sveikatos būklės tinkamumą turėtų pažymėjimu patvirtinti gydytojas;

(31) kai vykdant pakrovimo ir iškrovimo veiklą reikia aktyviai atlikti laivybos operacijas, pavyzdžiui, dugno gilinimo veiksmus arba manevrus tarp pakrovimo ar iškrovimo punktų, valstybės narės turėtų laikyti, kad tokiai veiklai skirtas laikas yra plaukiojimo laikas, ir atitinkamai jį užregistruoti;

(32) visais atvejais, kai dėl šioje direktyvoje numatytų priemonių reikia tvarkyti asmens duomenis, jie turėtų būti tvarkomi laikantis Sąjungos asmens duomenų apsaugos teisės aktų, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 45/2001 ([1]) ir (ES) 2016/679 ([2]);

(33) kad padėtų veiksmingai vykdyti administravimo veiksmus kvalifikacijos pažymėjimų srityje valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas šiai direktyvai įgyvendinti, ir turėtų parengti kvalifikacijos pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų duomenų registrą. Siekiant padėti valstybėms narėms tarpusavyje ir su Komisija lengviau keistis informacija, kurios reikia šios direktyvos įgyvendinimo, vykdymo užtikrinimo ir vertinimo, taip pat statistikos tikslais, ir siekiant užtikrinti saugią ir nesudėtingą laivybą, valstybės narės tokią informaciją, įskaitant kvalifikacijos pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų duomenis, turėtų pranešti įtraukdamos ją į Komisijos tvarkomą duomenų bazę. Tvarkydama tą duomenų bazę, Komisija turėtų deramai laikytis asmens duomenų apsaugos principų;

(34) institucijos, įskaitant trečiųjų šalių institucijas, išduodančios kvalifikacijos pažymėjimus, tarnybos įrašų knygeles ir laivo žurnalus pagal taisykles, visiškai atitinkančias išdėstytąsias šioje direktyvoje, tvarko asmens duomenis. Institucijos, susijusios su šios direktyvos įgyvendinimu ir vykdymo užtikrinimu, ir prireikus tarptautinės organizacijos, nustačiusios tas identiškas taisykles, taip pat turėtų turėti prieigą prie Komisijos tvarkomos duomenų bazės šios direktyvos vertinimo, statistiniais tikslais, siekiant užtikrinti saugią ir nesudėtingą laivybą ir padėti toms institucijoms keistis informacija. Tačiau suteikiant tokią prieigą turėtų būti užtikrintas tinkamas duomenų, ypač asmens duomenų, apsaugos lygis, o trečiųjų šalių ir tarptautinių organizacijų atveju – taip pat abipusiškumo principo laikymasis;

([1]) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

([2]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

(35) siekiant toliau modernizuoti vidaus vandenų sektorių ir sumažinti administracinę naštą ir dokumentų klastojimo galimybes, Komisija, atsižvelgdama į geresnio reglamentavimo principą, turėtų apsvarstyti galimybę pakeisti popierinius Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus, tarnybos įrašų knygeles ir laivo žurnalus naujomis elektroninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, elektroninėmis profesinėmis kortelėmis ir elektroninėmis laivo sistemomis;

(36) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai atitinkamais atvejais pasipriešinti valstybės narės planuojamiems priimti kompetencijos reikalavimams, kurie susiję su tam tikruose vidaus vandenų kelių ruožuose esančia specifine rizika. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([1]);

(37) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su pavyzdžių, pagal kuriuos būtų išduodami Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimai, praktinių egzaminų pažymėjimai, tarnybos įrašų knygelės ir laivo žurnalai, tvirtinimu, ir susiję su sprendimų dėl pripažinimo pagal 10 straipsnį priėmimu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;

(38) siekiant nustatyti minimalius suderintus kvalifikacijos patvirtinimo pažymėjimu standartus ir padėti valstybėms narėms lengviau keistis informacija, o Komisijai įgyvendinti šią direktyvą ir stebėti bei vertinti, kaip ji įgyvendinama, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus siekiant nustatyti kompetencijos standartus, sveikatos būklės tinkamumo standartus, praktinių egzaminų standartus, treniruoklių patvirtinimo standartus ir standartus, pagal kuriuos būtų apibrėžiamos Komisijos tvarkomos duomenų bazės, kurioje būtų laikomos pagrindinių duomenų, susijusių su Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimais, tarnybos įrašų knygelėmis, laivo žurnalais ir pripažįstamais dokumentais, kopijos, naudojimo ypatumai ir sąlygos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([2]) nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(39) pereinamojo laikotarpio priemonėmis turėtų būti sprendžiama ne tik pažymėjimų, pagal Direktyvą 96/50/EB, Laivybos Reinu darbuotojų nuostatus ar tam tikrus nacionalinės teisės aktus išduotų laivavedžiams, problema, bet ir pažymėjimų, išduodamų kitų kategorijų denio įgulos nariams, kuriems taikoma ši direktyva, problema. Tomis priemonėmis turėtų būti kiek įmanoma apsaugotos anksčiau suteiktos teisės ir siekiama kvalifikuotiems įgulos nariams suteikti pakankamai laiko kreiptis dėl Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimo išdavimo. Todėl tomis priemonėmis turėtų būti nustatytas tinkamas laikotarpis, per kurį tuos pažymėjimus būtų galima naudoti Sąjungos vidaus vandenų keliuose, kuriems jie galiojo iki perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpio pabaigos. Tomis priemonėmis taip pat turėtų būti užtikrinta perėjimo prie naujų taisyklių, taikomų visiems tiems pažymėjimams, sistema, visų pirma, kai tai susiję su vietinės reikšmės kelionėmis;

(40) vidaus vandenų laivybos srities profesines kvalifikacijas reglamentuojančius teisės aktus lengviau suderinti glaudžiai bendradarbiaujant Sąjungai ir CCNR ir rengiant CESNI standartus. CESNI, kurio veikloje gali dalyvauti visų valstybių narių ekspertai, rengia standartus vidaus vandenų laivybos srityje, įskaitant standartus, susijusius su profesinėmis kvalifikacijomis. Europos upių komisijos, atitinkamos tarptautinės organizacijos, socialiniai partneriai ir profesinės asociacijos turėtų visapusiškai dalyvauti kuriant ir rengiant CESNI standartus. Kai tenkinamos šioje direktyvoje nustatytos sąlygos, Komisija, pagal šią direktyvą priimdama įgyvendinimo ir deleguotuosius aktus, turėtų remtis CESNI standartais;

([1]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).
([2]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(41) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. nustatyti bendrą vidaus vandenų laivybos srities minimalių profesinių kvalifikacijų pripažinimo sistemą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(42) siekiant pagerinti lyčių pusiausvyrą vidaus vandenų sektoriuje, svarbu skatinti moterų galimybes įgyti kvalifikacijas ir siekti šios profesijos;

(43) remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika, informacija, kurią valstybės narės, perkeldamos direktyvas į nacionalinę teisę, turi pateikti Komisijai, privalo būti aiški ir tiksli. Tai taip pat galioja ir šiai direktyvai, kurioje numatytas specialus tikslinis požiūris į perkėlimą į nacionalinę teisę;

(44) todėl direktyvos 91/672/EEB ir 96/50/EB turėtų būti panaikintos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos asmenų, dalyvaujančių eksploatuojant plaukiojančiąją priemonę, kuri plaukioja Sąjungos vidaus vandenų keliais, kvalifikacijų patvirtinimo pažymėjimu ir tokių kvalifikacijų pripažinimo valstybėse narėse sąlygos ir tvarka.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma denio įgulos nariams, suskystintų gamtinių dujų specialistams ir keleivinės laivybos specialistams, dirbantiems šių tipų plaukiojančiosiose priemonėse, kurios plaukioja bet kuriuo Sąjungos vidaus vandenų keliu:

a) laivuose, kurių ilgis yra 20 ar daugiau metrų;

b) laivuose, kurių ilgio, pločio ir grimzlės sandauga yra 100 ar daugiau kubinių metrų;

c) vilkikuose ir stūmikuose, kurių paskirtis:

i) vilkti arba stumti a ir b punktuose nurodytus laivus;

ii) vilkti arba stumti plūduriuojančius įrenginius;

iii) judėti kartu su a ir b punktuose nurodytais laivais ar greta plūduriuojančiais įrenginiais;

d) keleiviniuose laivuose;

e) laivuose, kurių atžvilgiu reikia turėti patvirtinimo pažymėjimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/68/EB ([1]);

f) plūduriuojančiuose įrenginiuose.

2. Ši direktyva netaikoma asmenims:

a) plaukiojantiems sporto ar pramoginiais tikslais;

b) dalyvaujantiems eksploatuojant nesavaeigius keltus;

c) dalyvaujantiems eksploatuojant plaukiojančiąsias priemones, kurias naudoja ginkluotosios pajėgos, už viešosios tvarkos palaikymą atsakingos pajėgos, civilinės saugos tarnybos, vandens kelių administracijos, priešgaisrinės tarnybos ir kitos pagalbos tarnybos.

([1]) 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).

3. Nedarant poveikio 39 straipsnio 3 daliai, ši direktyva taip pat netaikoma asmenims, vykdantiems laivybos veiklą valstybėse narėse, kurios neturi vidaus vandenų kelių, susisiekiančių su kitos valstybės narės laivybai tinkančiu tinklu, ir kurie vykdo tik:

a) vietinės reikšmės ribotas keliones, kurių atstumas nuo išvykimo vietos niekada nėra didesnis nei dešimt kilometrų, arba

b) laivybos veiklą vykdo tik sezono metu.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. vidaus vandenų kelias – vandens kelias, kuriuo gali plaukioti 2 straipsnyje nurodytos plaukiojančiosios priemonės, išskyrus jūrą;

2. plaukiojančioji priemonė – laivas arba plūduriuojantis įrenginys;

3. laivas – vidaus vandenų laivas arba jūrų laivas;

4. vilkikas – laivas, specialiai pastatytas vilkimo operacijoms vykdyti;

5. stūmikas – laivas, specialiai pastatytas stumiamajai vilkstinei stumti;

6. keleivinis laivas – laivas, pastatytas ir įrengtas vežti daugiau nei 12 keleivių;

7. Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimas – kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, kuriuo patvirtinama, kad asmuo atitinka šios direktyvos reikalavimus;

8. JRAB konvencija – JRAB konvencija, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/106/EB ([1]) 1 straipsnio 21 punkte;

9. denio įgulos nariai – asmenys, dalyvaujantys bendrai eksploatuojant Sąjungos vidaus vandenų keliais plaukiančią plaukiojančiąją priemonę ir atliekantys įvairias užduotis, kaip antai susijusias su laivyba, laivo eksploatavimo priežiūra, krovinių tvarkymu, sukrovimu ir keleivių vežimu, jūrų hidrotechnika, techninе priežiūra ir remontu, komunikacija, sveikata ir sauga bei aplinkos apsauga, išskyrus asmenis, kuriems pavesta rūpintis tik variklių, kranų ar elektros bei elektronikos įrangos veikimu;

10. radijo operatoriaus pažymėjimas – valstybės narės pagal Radijo ryšio reglamentą, pridedamą prie Tarptautinės telekomunikacijų konvencijos, išduotas nacionalinis pažymėjimas, kuriuo leidžiama naudoti radijo ryšio stotį vidaus vandenų plaukiojančiojoje priemonėje;

11. keleivinės laivybos specialistas – laive dirbantis asmuo, kuris yra kvalifikuotas imtis priemonių keleiviniuose laivuose susidarius avarinei situacijai;

12. suskystintų gamtinių dujų specialistas – asmuo, kvalifikuotas dalyvauti laivo, kurio kurui naudojamos suskystintos gamtinės dujos, bunkeriavimo procedūroje arba būti tokios plaukiojančiosios priemonės laivavedžiu;

13. laivavedys – denio įgulos narys, kvalifikuotas valdyti plaukiojančiąją priemonę, plaukiančią valstybių narių vidaus vandenų keliais, ir prisiimti visą atsakomybę laive, be kita ko, už įgulą, keleivius ir krovinius;

14. specifinė rizika – pavojus saugai, visų pirma kylantis dėl konkrečių laivybos sąlygų, kurioms susidarius laivavedžiams reikia platesnės kompetencijos, negu iš jų tikimasi pagal bendruosius kompetencijos einant vadovaujamojo lygmens pareigas standartus;

15. kompetencija – įrodytas gebėjimas naudotis žiniomis ir įgūdžiais, kurių pagal nustatytus standartus reikalaujama, kad būtų tinkamai vykdomos užduotys, būtinos vidaus vandenų plaukiojančiosioms priemonėms eksploatuoti;

16. vadovaujamasis lygmuo – atsakomybės lygmuo, siejamas su laivavedžio pareigomis, kuriame užtikrinama, kad kiti denio įgulos nariai visas su plaukiojančiosios priemonės eksploatavimu susijusias užduotis atliktų tinkamai;

([1]) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/106/EB dėl minimalaus jūrininkų rengimo (OL L 323, 2008 12 3, p. 33).

17. eksploatavimo lygmuo – atsakomybės lygmuo, siejamas su upeivio, kvalifikuoto upeivio ar vairininko pareigomis, kuriame jis, laikydamasis atitinkamos tvarkos ir vykdydamas vadovaujamojo lygmens pareigas einančio asmens nurodymus, vykdo visas jo atsakomybės sričiai priskiriamas užduotis;

18. didelė vilkstinė – stumiama vilkstinė, kurios stumiamos plaukiojančiosios priemonės bendro ilgio ir bendro pločio sandauga yra 7 000 kvadratinių metrų ar daugiau;

19. tarnybos įrašų knygelė – asmens duomenų registras, kuriame įrašoma informacija apie įgulos nario darbo patirtį, visų pirma plaukiojimo laikas ir atliktos kelionės;

20. laivo žurnalas – oficialus žurnalas, kuriame registruojamos plaukiojančiosios priemonės ir jos įgulos kelionės;

21. pildoma tarnybos įrašų knygelė arba pildomas laivo žurnalas – tarnybos įrašų knygelė arba laivo žurnalas, kuriuose galima registruoti duomenis;

22. plaukiojimo laikas – kompetentingos institucijos patvirtintas laikas, matuojamas dienomis, kurį per plaukiojančiosios priemonės kelionę vidaus vandenų keliais denio įgulos nariai praleido toje priemonėje, įskaitant pakrovimo ir iškrovimo veiklą, kuriai vykdyti reikia aktyviai atlikti laivybos operacijas;

23. plūduriuojantis įrenginys – plūduriuojanti įranga, kuria vežama darbo įranga, pavyzdžiui, kranai, dugno gilinimo įranga, poliakalės arba keltuvai;

24. ilgis – didžiausias korpuso ilgis metrais be laivo vairo ir bušprito;

25. plotis – didžiausias korpuso plotis metrais, matuojamas iki išorinio korpuso apkalos krašto (be laivaračių, švartavimosi sijų ir pan.);

26. grimzlė – vertikalus atstumas metrais nuo žemiausio korpuso taško, neskaičiuojant kilio arba kitų pritvirtintų priedų, iki aukščiausios grimzlės linijos;

27. sezoninė laivyba – laivybos veikla, kuri vykdoma kasmet ne ilgiau kaip šešis mėnesius.

2 SKYRIUS

SĄJUNGOS KVALIFIKACIJOS PAŽYMĖJIMAI

4 straipsnis

Denio įgulos narių prievolė su savimi turėti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad Sąjungos vidaus vandenų keliais plaukiojantys denio įgulos nariai su savimi turėtų pagal 11 straipsnį išduotą denio įgulos nario Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą arba pagal 10 straipsnio 2 arba 3 dalį pripažįstamą pažymėjimą.

2. Denio įgulos narių, išskyrus laivavedžius, Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimas ir tarnybos įrašų knygelė, kaip nurodyta 22 straipsnyje, pateikiami viename dokumente.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, asmenų, išskyrus laivavedžius, dalyvaujančių eksploatuojant plaukiojančiąją priemonę, turimi pažymėjimai, išduoti arba pripažįstami pagal Direktyvą 2008/106/EB, taigi, ir pagal JRAB konvenciją, galioja vidaus vandenų keliais plaukiančiuose jūrų laivuose.

5 straipsnis

Prievolė su savimi turėti su specialiomis operacijomis susijusį Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad keleivinės laivybos specialistai ir suskystintų gamtinių dujų specialistai su savimi turėtų pagal 11 straipsnį išduotą Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą arba pagal 10 straipsnio 2 arba 3 dalį pripažįstamą pažymėjimą.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, asmenų, dalyvaujančių eksploatuojant plaukiojančiąją priemonę, turimi pažymėjimai, išduoti arba pripažįstami pagal Direktyvą 2008/106/EB, taigi, ir pagal JRAB konvenciją, galioja vidaus vandenų keliais plaukiančiuose jūrų laivuose.

6 straipsnis

Laivavedžių prievolė turėti specialius leidimus

Valstybės narės užtikrina, kad laivavedžiai turėtų pagal 12 straipsnį išduotus specialius leidimus, kai:

a) plaukia 8 straipsnyje nurodytais jūrų laivybai tinkančiais vidaus vandenų keliais;

b) plaukia vidaus vandenų keliais, kurie pagal 9 straipsnį laikomi nurodytais vidaus vandenų kelių ruožais, kuriuose kyla specifinė rizika;

c) plaukdami naudoja radiolokatorių;

d) plaukia plaukiojančiosiomis priemonėmis, kuriose kurui naudojamos suskystintos gamtinės dujos;

e) plaukia didelėmis vilkstinėmis.

7 straipsnis

Išimtys, susijusios su nacionaliniais vidaus vandenų keliais, kurie nesusisiekia su kitos valstybės narės laivybai tinkančiu tinklu

1. Valstybė narė gali 4 straipsnio 1 dalyje, 5 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnyje nurodytiems asmenims, plaukiojantiems tik tais nacionaliniais vidaus vandenų keliais, kurie nesusisiekia su kitos valstybės narės laivybai tinkančiu tinklu, įskaitant prie jūrų laivybai tinkančių priskiriamus vidaus vandenų kelius, netaikyti 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 5 straipsnio 1 dalyje, 6 straipsnyje, 22 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir 22 straipsnio 3 ir 6 dalyse nustatytų prievolių.

2. Valstybė narė, taikanti išimtį pagal 1 dalį, gali 1 dalyje nurodytiems asmenims išduoti kvalifikacijos pažymėjimus kitomis nei bendrosios sąlygos, nurodytos šioje direktyvoje, jeigu tokiais pažymėjimais užtikrinamas tinkamas saugos lygis. Tų pažymėjimų pripažinimą kitose valstybėse narėse reglamentuoja, kai taikytina, Direktyva 2005/36/EB arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/45/EB ([1]).

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie pagal 1 dalį suteiktas išimtis. Komisija informaciją apie tas suteiktas išimtis paskelbia viešai.

8 straipsnis

Vidaus vandenų kelių priskyrimas prie jūrų laivybai tinkančių vidaus vandenų kelių

1. Valstybės narės savo teritorijos vidaus vandenų kelių ruožą prie jūrų laivybai tinkančių vidaus vandenų kelių priskiria, jeigu tenkinamas vienas iš šių kriterijų:

a) taikoma Konvencija dėl tarptautinių laivų susidūrimo jūroje prevencijos taisyklių;

b) plūdurai ir ženklai naudojami pagal jūrų sistemą;

c) tuose vidaus vandenų keliuose būtina laivyba pagal sausumos orientyrus arba

d) laivybai tuose vidaus vandenų keliuose būtina jūrų įranga, kuriai naudoti reikia specialių žinių.

2. Valstybės narės Komisijai praneša apie konkretų savo teritorijos vidaus vandenų kelių ruožą, priskiriamą prie jūrų laivybai tinkančių vidaus vandenų kelių. Pranešimas Komisijai teikiamas kartu su pagrindimu, parengtu pagal 1 dalyje nurodytus kriterijus. Komisija nepagrįstai nedelsdama viešai paskelbia jūrų laivybai tinkančių vidaus vandenų kelių, apie kuriuos pranešta, sąrašą.

9 straipsnis

Vidaus vandenų kelių ruožai, kuriuose kyla specifinė rizika

1. Kai būtina saugiai laivybai užtikrinti, valstybės narės gali nustatyti savo pačių teritorijose esančius vidaus vandenų kelių ruožus, kuriuose kyla specifinė rizika, laikydamosi 2–4 dalyse nustatytos procedūros, kai tokia rizika kyla dėl vienos ar daugiau iš toliau išvardytų priežasčių:

a) dažnai kinta srovės pobūdis ir greitis,

b) vidaus vandenų kelio hidromorfologinės ypatybės ir vidaus vandenų kelyje neteikiamos tinkamos laivakelio informacijos paslaugos ar nėra tinkamų žemėlapių,

([1]) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/45/EB dėl valstybių narių išduotų jūrininkų atestatų abipusio pripažinimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/25/EB (OL L 255, 2005 9 30, p. 160).

c) laikomasi specialaus vietos eismo reguliavimo, kuris yra pateisinamas dėl konkrečių vidaus vandenų kelių hidromorfologinių ypatybių; arba

d) konkrečiame vidaus vandenų kelio ruože dažnos avarijos, kylančios dėl kompetencijos, kuri nėra įtraukta į 17 straipsnyje nurodytus standartus, trūkumo.

Nustatydamos pirmoje pastraipoje nurodytus ruožus, valstybės narės konsultuojasi su atitinkama Europos upės komisija, jei, jų nuomone, to reikia siekiant užtikrinti saugą.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurias ketina patvirtinti pagal šio straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnį, bent prieš šešis mėnesius iki numatomos tų priemonių patvirtinimo dienos, ir kartu pateikia motyvus, kuriais priemonė grindžiama.

3. Kai 1 dalyje nurodyti vidaus vandenų kelių ruožai yra palei dviejų ar daugiau valstybių narių sienas, atitinkamos valstybės narės tarpusavyje konsultuojasi ir Komisijai pateikia bendrą pranešimą.

4. Jei valstybė narė ketina patvirtinti priemonę, kuri nėra pateisinama pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, Komisija per šešis mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose išdėsto sprendimą, kuriuo prieštaraujama priemonės patvirtinimui. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Komisija viešai paskelbia valstybių narių patvirtintas priemones ir 2 dalyje nurodytus motyvus.

10 straipsnis

Pripažinimas

1. Bet kuris 4 ir 5 straipsniuose nurodytas Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimas, taip pat 22 straipsnyje nurodytos pagal šią direktyvą kompetentingų institucijų išduotos tarnybos įrašų knygelės ar laivo žurnalai galioja visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose.

2. Bet kuris kvalifikacijos pažymėjimas, tarnybos įrašų knygelė ar laivo žurnalas, išduotas remiantis Laivybos Reinu darbuotojų nuostatais, kuriuose nustatyti reikalavimai visiškai atitinka nustatytuosius šioje direktyvoje, galioja visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose.

Tokie pažymėjimai, tarnybos įrašų knygelės ir laivo žurnalai, išduoti trečiosios šalies, galioja visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose, jei ta trečioji šalis pagal savo jurisdikciją pripažįsta Sąjungos dokumentus, išduotus pagal šią direktyvą.

3. Nedarant poveikio 2 daliai, bet kuris kvalifikacijos pažymėjimas, tarnybos įrašų knygelė ar laivo žurnalas, išduotas pagal trečiosios šalies nacionalines taisykles, kuriomis nustatyti reikalavimai visiškai atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus, galioja visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose, jeigu laikomasi 4 ir 5 dalyse nustatytos tvarkos ir sąlygų.

4. Bet kuri trečioji šalis Komisijai gali pateikti prašymą pripažinti jos institucijų išduotus pažymėjimus, tarnybos įrašų knygeles ar laivo žurnalus. Su prašymu turi būti pateikta visa būtina informacija, kuria remiantis būtų galima nustatyti, ar tokių dokumentų išdavimui taikomi reikalavimai, kurie yra identiški šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams.

5. Gavusi 4 dalyje nurodytą prašymą dėl pripažinimo Komisija atlieka pažymėjimų išdavimo sistemų prašančiojoje trečiojoje šalyje vertinimą kad nustatytų, ar pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ar laivo žurnalų išdavimui taikomi reikalavimai, kurie yra identiški šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams.

Jeigu nustatoma, kad tiek reikalavimai yra identiški, Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl tos trečiosios šalies išduotų pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ar laivo žurnalų pripažinimo Sąjungoje, jei ta trečioji šalis pagal savo jurisdikciją pripažįsta pagal šią direktyvą išduotus Sąjungos dokumentus.

Priimdama šios dalies antroje pastraipoje nurodytą įgyvendinimo aktą Komisija nurodo, kurie iš šio straipsnio 4 dalyje nurodytų dokumentų yra pripažįstami. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 33 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Kai valstybė narė mano, kad trečioji šalis nebesilaiko šio straipsnio reikalavimų, ji nedelsdama apie tai praneša Komisijai, pateikdama pagrįstus nesutikimo motyvus.

7. Kas aštuonerius metus Komisija įvertina, ar 5 dalies antroje pastraipoje nurodytos trečiosios šalies pažymėjimų išdavimo sistema atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus. Nustačiusi, kad šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų nebesilaikoma, taikoma 8 dalis.

8. Jei Komisija nustato, kad šio straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytų dokumentų išdavimui trečiojoje šalyje nebetaikomi šioje direktyvoje nustatytiesiems identiški reikalavimai, ji priima įgyvendinimo aktus, kuriais sustabdomas pagal šiuos reikalavimus išduotų kvalifikacijos pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų galiojimas visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisija šį sustabdymą bet kuriuo metu gali atšaukti, jeigu nustatyti su standartų taikymu susiję trūkumai pašalinami.

9. Komisija viešai paskelbia 2 ir 3 dalyse nurodytų trečiųjų šalių sąrašą ir dokumentus, kurių galiojimas pripažįstamas visuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose.

3 SKYRIUS

PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PATVIRTINIMAS PAŽYMĖJIMU

I SKIRSNIS

Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų ir laivavedžių specialių leidimų išdavimo tvarka

11 straipsnis

Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų išdavimas ir galiojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad denio įgulos nario Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą ir su specialiomis operacijomis susijusį Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą išduoti prašantys asmenys pateiktų tinkamus patvirtinamuosius dokumentus, įrodančius:

a) jų asmens tapatybę;

b) kad jie atitinka I priede nustatytus kvalifikacijai, dėl kurios kreipiasi, taikomus minimalius reikalavimus, susijusius su amžiumi, kompetencija, administracine atitiktimi ir plaukiojimo laiku;

c) kad, kai taikytina, jie pagal 23 straipsnį atitinka sveikatos būklės tinkamumo standartus.

2. Valstybės narės išduoda Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus patikrinusios pareiškėjų pateiktų dokumentų autentiškumą bei galiojimą ir patikrinusios, ar pareiškėjams jau nėra išduotas galiojantis Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimas.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų ir bendrųjų dokumentų, apimančių Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus ir tarnybos įrašų knygeles, pavyzdžiai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

4. Denio įgulos nario Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimas galioja tik iki kito sveikatos patikrinimo, kurio reikalaujama pagal 23 straipsnį, dienos.

5. Nedarant poveikio 4 dalyje nustatytam apribojimui, laivavedžių Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimai galioja ne ilgiau kaip 13 metų.

6. Su specialiomis operacijomis susiję Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimai galioja ne ilgiau kaip penkerius metus.

12 straipsnis

Specialių leidimų išdavimas laivavedžiams ir šių leidimų galiojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad 6 straipsnyje nurodytus specialius leidimus išduoti prašantys asmenys pateiktų tinkamus patvirtinamuosius dokumentus, įrodančius:

a) jų asmens tapatybę;

b) kad jie atitinka I priede nustatytus specialiam leidimui, dėl kurio kreipiasi, gauti taikomus minimalius reikalavimus, susijusius su amžiumi, kompetencija, administracine atitiktimi ir plaukiojimo laiku;

c) kad jie turi laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą arba pagal 10 straipsnio 2 ir 3 dalis pripažįstamą pažymėjimą, arba kad jie atitinka šioje direktyvoje numatytus minimalius reikalavimus laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimams gauti.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, specialius leidimus, skirtus plaukti vidaus vandenų kelių ruožais, kuriuose kyla specifinė rizika, ir reikalaujamus pagal 6 straipsnio b punktą, išduoti prašantys asmenys 20 straipsnio 3 dalyje nurodytoms valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikia tinkamus patvirtinamuosius dokumentus, įrodančius:

a) jų asmens tapatybę;

b) kad jie atitinka kompetencijos, susijusios su tam tikrame vidaus vandenų kelių ruože kylančia specifine rizika, dėl kurios reikia leidimo, reikalavimus, kaip nustatyta 20 straipsnyje;

c) kad jie turi laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą arba kad jie turi pagal 10 straipsnio 2 ir 3 dalis pripažįstamą pažymėjimą, arba kad jie atitinka šioje direktyvoje numatytus minimalius reikalavimus laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimams gauti.

3. Valstybės narės išduoda 1 ir 2 dalyse nurodytus specialius leidimus patikrinusios pareiškėjo pateiktų dokumentų autentiškumą ir galiojimą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad laivavedžių Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus išduodanti kompetentinga institucija, laikydamasi 11 straipsnio 3 dalyje nurodyto pavyzdžio, pažymėjime nurodytų visus pagal 6 straipsnį išduotus specialius leidimus. Toks specialus leidimas nustoja galioti, kai nustoja galioti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimas.

5. Nukrypstant nuo šio straipsnio 4 dalies, 6 straipsnio d punkte nurodytas specialus leidimas, laikantis 11 straipsnio 3 dalyje nurodyto pavyzdžio, išduodamas kaip suskystintų gamtinių dujų specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimas, kurio galiojimas nustatomas pagal 11 straipsnio 6 dalį.

13 straipsnis

Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų ir laivavedžių specialių leidimų atnaujinimas

Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimui baigus galioti, valstybės narės, gavusios prašymą, pažymėjimą ir, jeigu taikoma, su juo susijusius specialius leidimus, atnaujina, jeigu:

a) siekiant gauti denio įgulos nario Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus ir specialius leidimus, išskyrus nurodytuosius 6 straipsnio d punkte, pateikiami tinkami patvirtinamieji dokumentai, nurodyti 11 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose;

b) siekiant gauti su specialiomis operacijomis susijusį Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, pateikiami tinkami patvirtinamieji dokumentai, nurodyti 11 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose.

14 straipsnis

Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų arba laivavedžių specialių leidimų galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Jei yra požymių, kad kvalifikacijos pažymėjimų arba specialių leidimų išdavimo reikalavimų nebesilaikoma, valstybė narė, kuri išdavė pažymėjimą arba specialų leidimą, atlieka visus būtinus įvertinimus ir atitinkamais atvejais panaikina tuos pažymėjimus arba specialius leidimus.

2. Bet kuri valstybė narė gali laikinai sustabdyti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimo galiojimą, jei ji mano, kad toks sustabdymas yra būtinas dėl saugumo ar viešosios tvarkos.

3. Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos užregistruoja visus pažymėjimus, kurių galiojimas buvo sustabdytas ir kurie buvo panaikinti, 25 straipsnio 2 dalyje nurodytoje duomenų bazėje.

II SKIRSNIS

Administracinis bendradarbiavimas

15 straipsnis

Bendradarbiavimas

39 straipsnio 3 dalyje nurodytai valstybei narei nustačius, kad kvalifikacijos pažymėjimas, kurį išdavė kitos valstybės narės kompetentinga institucija, netenkina šioje direktyvoje nustatytų sąlygų, arba kai esama saugumo ar viešosios tvarkos sumetimų, kompetentinga institucija paprašo išduodančios institucijos, kad ji apsvarstytų galimybę sustabdyti to kvalifikacijos pažymėjimo galiojimą pagal 14 straipsnį. Prašančioji institucija informuoja Komisiją apie savo prašymą. Institucija,

kuri išdavė tą kvalifikacijos pažymėjimą, išnagrinėja prašymą ir praneša kitai institucijai apie savo sprendimą. Bet kuri kompetentinga institucija gali uždrausti asmenims vykdyti veiklą jos jurisdikcijos teritorijoje, kol bus gautas pranešimas apie pažymėjimą išdavusios institucijos sprendimą.

39 straipsnio 3 dalyje nurodytos valstybės narės taip pat bendradarbiauja su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, kad užtikrintų, jog pagal šią direktyvą pripažįstamų kvalifikacijos pažymėjimų ir tarnybos įrašų knygelių turėtojų plaukiojimo laikas ir kelionės būtų užregistruoti, jei tarnybos įrašų knygelės turėtojas reikalauja atlikti tokius įrašus, ir patvirtinti laikotarpiui, ne ilgesniam nei 15 mėnesių iki prašymo dėl patvirtinimo dienos. Atitinkamais atvejais 39 straipsnio 3 dalyje nurodytos valstybės narės informuoja Komisiją apie savo teritorijos vidaus vandenų kelius, kuriuose reikia jūrų laivybos kompetencijos.

III SKIRSNIS

Kompetencijos

16 straipsnis

Kompetencijos reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodyti asmenys turėtų būtinas kompetencijas, kad galėtų saugiai eksploatuoti plaukiojančiąją priemonę, kaip nustatyta 17 straipsnyje.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, su 6 straipsnio b punkte nurodyta specifine rizika susijusios kompetencijos vertinimas atliekamas pagal 20 straipsnį.

17 straipsnis

Kompetencijų vertinimas

1. Komisija pagal 31 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva, nustatant kompetencijos ir atitinkamų žinių bei įgūdžių standartus, atitinkančius II priede nustatytus esminius reikalavimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, prašantys išduoti 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodytus dokumentus, atitinkamais atvejais įrodytų, jog jie atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytus kompetencijos standartus išlaikydami egzaminą:

a) už kurį atsakinga administracinė institucija, kaip nustatyta 18 straipsnyje; arba

b) kuris yra įtrauktas į mokymo programą, patvirtintą pagal 19 straipsnį.

3. Asmenys, be kita ko, laikydami praktinį egzaminą, įrodo atitiktį kompetencijos standartams, kad gautų:

a) laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą;

b) specialų leidimą plaukti naudojant radiolokatorių, kaip nurodyta 6 straipsnio c punkte;

c) suskystintų gamtinių dujų specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą;

d) keleivinės laivybos specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą.

Praktiniai egzaminai, laikomi siekiant gauti šios dalies a ir b punktuose nurodytus dokumentus, gali būti rengiami plaukiojančiojoje priemonėje arba naudojant treniruoklį, atitinkantį 21 straipsnį. Praktiniai egzaminai, laikomi siekiant gauti šios dalies c ir d punktuose nurodytą dokumentą, gali būti rengiami plaukiojančiojoje priemonėje arba tinkamame kranto įrenginyje.

4. Komisijai pagal 31 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva, nustatant šio straipsnio 3 dalyje nurodytų praktinių egzaminų standartus ir nurodant konkrečias kompetencijas ir sąlygas, kurias reikia patikrinti per praktinius egzaminus, taip pat minimalius reikalavimus, taikomus plaukiojančiosioms priemonėms, kuriose galima rengti praktinį egzaminą.

18 straipsnis

Egzaminas, už kurį atsako administracinė institucija

1. Valstybės narės užtikrina, kad jos atsako už 17 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų egzaminų rengimą. Valstybės narės užtikrina, kad tuos egzaminus rengtų egzaminuotojai, kvalifikuoti vertinti kompetenciją ir atitinkamas žinias bei įgūdžius, kaip nurodyta 17 straipsnio 1 dalyje.

2. Pareiškėjui, išlaikiusiam 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą praktinį egzaminą, valstybės narės išduoda praktinio egzamino pažymėjimą, jei tas egzaminas vyksta naudojant 21 straipsnį atitinkantį treniruoklį ir jei pareiškėjas paprašo tokio pažymėjimo.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi šio straipsnio 2 dalyje nurodyto praktinio egzamino pažymėjimo pavyzdžiai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

4. Valstybės narės be jokių papildomų reikalavimų ar vertinimų pripažįsta 2 dalyje nurodytus kitų valstybių narių kompetentingų institucijų išduotus praktinių egzaminų pažymėjimus.

5. Kai rengiami egzaminai raštu arba naudojant kompiuterį, 1 dalyje nurodytus egzaminuotojus gali pakeisti kvalifikuoti prižiūrėtojai.

6. Valstybės narės užtikrina, kad šiame skyriuje nurodyti egzaminuotojai ir kvalifikuoti prižiūrėtojai neturėtų interesų konfliktų.

19 straipsnis

Mokymo programų tvirtinimas

1. Valstybės narės gali sudaryti 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodytų asmenų mokymo programas. Valstybės narės užtikrina, kad tokios mokymo programos, kurias baigus gaunamas diplomas arba pažymėjimas, kuriuo įrodoma, kad asmuo atitinka 17 straipsnio 1 dalyje nurodytus kompetencijos standartus, būtų patvirtintos valstybių narių, kurių teritorijoje atitinkama švietimo ar mokymo įstaiga vykdo mokymo programas, kompetentingų institucijų.

Valstybės narės užtikrina, kad mokymo programų kokybės vertinimas ir užtikrinimas būtų vykdomi taikant nacionalinį arba tarptautinį kokybės standartą pagal 27 straipsnio 1 dalį.

2. Valstybės narės šio straipsnio 1 dalyje nurodytas mokymo programas gali tvirtinti, tik jeigu:

a) mokymo tikslai, mokymosi turinys, metodai, priemonės, procedūros, įskaitant treniruoklių naudojimą, kai taikytina, ir kursų medžiaga tinkamai patvirtinti dokumentais, o norintiems mokytis asmenims suteikiama galimybė įgyti kompetenciją, atitinkančią 17 straipsnio 1 dalyje nurodytus standartus;

b) atitinkamos kompetencijos vertinimo programas vykdo kvalifikuoti asmenys, turintys išsamių žinių, susijusių su mokymo programa;

c) egzaminuose, kuriais tikrinama atitiktis 17 straipsnio 1 dalyje nurodytiems kompetencijos standartams, dalyvauja kvalifikuoti nepriklausomi egzaminuotojai, neturintys interesų konfliktų.

3. Valstybės narės pripažįsta visus diplomus ar pažymėjimus, išduotus užbaigus kitų valstybių narių pagal 1 dalį patvirtintas mokymo programas.

4. Valstybės narės atšaukia arba sustabdo mokymo programų patvirtinimo galiojimą, jei tos mokymo programos nebeatitinka 2 dalyje nustatytų kriterijų.

5. Valstybės narės praneša Komisijai patvirtintų mokymo programų, taip pat visų mokymo programų, kurių patvirtinimas atšauktas arba sustabdytas, sąrašą. Komisija šią informaciją skelbia viešai. Sąraše nurodomas mokymo programos pavadinimas, išduotų diplomų ar pažymėjimų pavadinimai, diplomus arba pažymėjimus išduodanti įstaiga, patvirtinimo įsigaliojimo metai, taip pat atitinkama kvalifikacija ir visi specialūs leidimai, kurie gali būti suteikiami gavus diplomą ar pažymėjimą.

20 straipsnis

Su specifine rizika susijusios kompetencijos vertinimas

1. Valstybės narės, nustačiusios savo teritorijose vidaus vandenų kelių ruožus, kuriuose kyla specifinė rizika, kaip nustatyta 9 straipsnio 1 dalyje, nustato papildomą kompetenciją, kurios reikalaujama iš laivavedžių, plaukiančių tais vidaus vandenų kelių ruožais, ir reikiamas priemones, kuriomis įrodoma, kad tokių reikalavimų laikomasi. Nustatydamos tą kompetenciją, valstybės narės konsultuojasi su atitinkama Europos upės komisija, jei, jų nuomone, to reikia siekiant užtikrinti saugą.

Atsižvelgiant į plaukiojimui vidaus vandenų kelių ruože, kuriame kyla specifinė rizika, reikalingą kompetenciją, atitikties tokiems reikalavimams įrodinėjimo priemonės gali būti:

a) tam tikras atitinkamu vidaus vandenų kelių ruožu atliktų kelionių skaičius,

b) egzaminas naudojant treniruoklį,

c) pasirenkamųjų atsakymų egzaminas,

d) egzaminas žodžiu; arba

e) a–d punktuose nurodytų priemonių derinys.

Taikydamos šią dalį valstybės narės taiko objektyvius, skaidrius, nediskriminacinius ir proporcingus kriterijus.

2. 1 dalyje nurodytos valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatyta pareiškėjų kompetencijos, susijusios su specifine rizika, vertinimo tvarka ir kad su priemonėmis būtų galima viešai susipažinti, kad laivavedžiams būtų lengviau įgyti būtiną su specifine rizika susijusią kompetenciją.

3. Valstybė narė gali atlikti pareiškėjų kompetencijos, susijusios su specifine rizika, kylančia kitoje valstybėje narėje esančiuose vidaus vandenų kelių ruožuose, vertinimą, remdamasi pagal 1 dalį tam vidaus vandenų kelių ruožui nustatytais reikalavimais ir su sąlyga, kad valstybė narė, kurioje yra tas vidaus vandenų kelių ruožas, duoda sutikimą. Tokiu atveju ta valstybė narė suteikia vertinimą atliekančiai valstybei narei būtinas priemones, kad ji galėtų jį atlikti. Valstybės narės pagrindžia atsisakymą duoti sutikimą objektyviomis ir proporcingomis priežastimis.

21 straipsnis

Treniruoklių naudojimas

1. Treniruoklius, naudojamus kompetencijai vertinti, valstybės narės turi patvirtinti. Tvirtinama, kai to paprašoma ir įrodoma, kad įrenginys atitinka 2 dalyje nurodytus deleguotaisiais aktais nustatytus treniruoklių standartus. Patvirtinimo dokumente nurodoma, kokį konkretų kompetencijos vertinimą leidžiama atlikti naudojant tą treniruoklį.

2. Komisijai pagal 31 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva, nustatant treniruoklių tvirtinimo standartus ir nurodant minimalius su jais susijusius funkcinius ir techninius reikalavimus ir administracines procedūras, siekiant užtikrinti, kad kompetencijai vertinti naudojami treniruokliai būtų suprojektuoti taip, kad kompetenciją būtų galima patikrinti, kaip nurodyta 17 straipsnio 3 dalyje paminėtuose praktinių egzaminų standartuose.

3. Valstybės narės pripažįsta kitų valstybių narių kompetentingų institucijų pagal 1 dalį patvirtintus treniruoklius nenustatydamos papildomų techninių reikalavimų ir neatlikdamos jų įvertinimo.

4. Valstybės narės panaikina arba sustabdo treniruoklių, kurie nebeatitinka 2 dalyje nurodytų standartų, patvirtinimo galiojimą.

5. Valstybės narės Komisijai pateikia patvirtintų treniruoklių sąrašą. Komisija šią informaciją skelbia viešai.

6. Valstybės narės užtikrina galimybę be diskriminacijos naudotis treniruokliais vertinimo tikslais.

IV SKIRSNIS

Plaukiojimo laikas ir sveikatos būklės tinkamumas

22 straipsnis

Tarnybos įrašų knygelė ir laivo žurnalas

1. Valstybės narės užtikrina, kad 11 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą plaukiojimo laiką ir 20 straipsnio 1 dalyje nurodytas atliktas keliones laivavedžiai įrašytų į šio straipsnio 6 dalyje nurodytą tarnybos įrašų knygelę arba pagal 10 straipsnio 2 arba 3 dalį pripažįstamą tarnybos įrašų knygelę.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kai valstybės narės taiko 7 straipsnio 1 dalį arba 39 straipsnio 2 dalį, šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyta prievolė taikoma tik jei įrašus atlikti reikalauja tarnybos įrašų knygelės turėtojas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įgulos nariui paprašius jų kompetentingos institucijos, prieš tai patikrinusios visų būtinų patvirtinamųjų dokumentų autentiškumą ir pagrįstumą, tarnybos įrašų knygelėje patvirtintų duomenis, susijusius su plaukiojimo laiku ir kelionėmis, atliktomis 15 mėnesių iki to prašymo dienos. Jeigu yra įdiegtos elektroninės priemonės, įskaitant elektronines tarnybos įrašų knygeles ir elektroninius laivo žurnalus, ir taikoma tinkama dokumentų autentiškumo apsaugos tvarka, atitinkamus duomenis galima patvirtinti be papildomų procedūrų.

Užskaitomas plaukiojimo bet kurios valstybės narės vidaus vandenų keliais laikas. Kai vidaus vandenų keliai driekiasi ne tik Sąjungos teritorijoje, užskaitomas ir plaukiojimo atkarpomis, esančiomis už Sąjungos teritorijos ribų, laikas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų plaukiojančiųjų priemonių kelionės būtų įrašomos į šio straipsnio 6 dalyje nurodytą laivo žurnalą arba pagal 10 straipsnio 2 arba 3 dalį pripažįstamą laivo žurnalą.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų pavyzdžiai, atsižvelgdama į šios direktyvos įgyvendinimui reikalingą informaciją, susijusią su asmens tapatybės nustatymu, jo plaukiojimo laiku ir atliktomis kelionėmis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros.

Priimdama tuos įgyvendinimo aktus Komisija atsižvelgia į tai, kad laivo žurnalas naudojamas ir įgyvendinant Tarybos direktyvą 2014/112/ES [1] – tikrinant, ar laikomasi su įgulos komplektavimu susijusių reikalavimų, ir registruojant plaukiojančiosios priemonės keliones.

5. Ne vėliau kaip 2026 m. sausio 17 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai vertinimą dėl nuo klastojimo apsaugotų elektroninių tarnybos įrašų knygelių, laivo žurnalų ir profesinių kortelių, į kurias būtų įtraukiami Sąjungos vidaus laivybos kvalifikacijos pažymėjimai.

6. Valstybės narės užtikrina, kad įgulos nariai turėtų vieną pildomą tarnybos įrašų knygelę, o plaukiojančiosios priemonės – vieną pildomą laivo žurnalą.

23 straipsnis

Sveikatos būklės tinkamumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad denio įgulos nariai, kreipdamiesi dėl Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimo išdavimo, įrodytų, kad jų sveikatos būklė yra tinkama, pateikdami kompetentingai institucijai galiojantį sveikatos pažymėjimą, kurį, patikrinęs asmens sveikatos būklės tinkamumą, išdavė kompetentingos institucijos pripažįstamas gydytojas.

[1] 2014 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 2014/112/ES, kuria įgyvendinamas Europos baržų sąjungos (EBS), Europos laivavedžių organizacijos (ELO) ir Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF) sudarytas Europos susitarimas dėl tam tikrų vežimo vidaus vandens keliais sektoriaus darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 367, 2014 12 23, p. 86).

2. Pareiškėjai kompetentingai institucijai pateikia sveikatos pažymėjimą, kai prašo:

a) pirmą kartą išduoti denio įgulos nario Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą;

b) išduoti laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą;

c) atnaujinti denio įgulos nario Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, jeigu įvykdytos šio straipsnio 3 dalyje nurodytos sąlygos.

Sveikatos pažymėjimai, išduoti siekiantiems gauti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi būti išduoti ne anksčiau nei likus trims mėnesiams iki prašymo išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą pateikimo dienos.

3. Nuo 60 metų amžiaus asmenys, turintys denio įgulos nario Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi bent kas penkerius metus pagal 1 dalį įrodyti, kad jų sveikatos būklė yra tinkama. Nuo 70 metų amžiaus asmenys, turintys Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi kas dvejus metus pagal 1 dalį įrodyti, kad jų sveikatos būklė yra tinkama.

4. Valstybės narės užtikrina, kad darbdaviai, laivavedžiai ir valstybių narių institucijos galėtų reikalauti, kad, kai yra objektyvių požymių, jog denio įgulos narys nebeatitinka 6 dalyje nustatytų sveikatos būklės tinkamumo reikalavimų, jis pagal 1 dalį įrodytų, kad jo sveikatos būklė yra tinkama.

5. Kai neįmanoma visiškai įrodyti, kad prašymą išduoti prašančio asmens sveikatos būklė yra tinkama, valstybės narės gali nustatyti lygiavertę laivybos saugą užtikrinančias rizikos mažinimo priemones arba taikyti apribojimus. Tokiu atveju tos su sveikatos būklės tinkamumu susijusios rizikos mažinimo priemonės ir apribojimai pagal 11 straipsnio 3 dalyje nurodytą pavyzdį nurodomi Sąjungos kvalifikacijos pažymėjime.

6. Komisijai pagal 31 straipsnį ir remiantis III priede nurodytais esminiais sveikatos būklės tinkamumo reikalavimais suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva, nustatant sveikatos būklės standartus ir tiksliai apibūdinant reikalavimus, susijusius su sveikatos būklės tinkamumu, visų pirma su tyrimais, kuriuos praktikuojantys gydytojai turi atlikti, taip pat kriterijus, kuriais gydytojai turi remtis vertindami tinkamumą dirbti, ir pateikiant apribojimų bei rizikos mažinimo priemonių sąrašą.

4 SKYRIUS

ADMINISTRACINĖS NUOSTATOS

24 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Valstybės narės bet kokį šioje direktyvoje numatytą asmens duomenų tvarkymą vykdo laikydamosi Sąjungos asmens duomenų apsaugos teisės aktų, visų pirma Reglamento (ES) 2016/679.

2. Komisija bet kokį šioje direktyvoje numatytą asmens duomenų tvarkymą vykdo laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

3. Valstybės narės užtikrina, kad asmens duomenys būtų tvarkomi tik šiais tikslais:

a) šios direktyvos įgyvendinimo, vykdymo užtikrinimo ir vertinimo tikslais;

b) prieigą prie 25 straipsnyje nurodytos duomenų bazės turinčių valdžios institucijų ir Komisijos keitimosi informacija tikslais;

c) statistinių duomenų rengimo tikslais.

Remiantis tais duomenimis parengta nuasmeninta informacija gali būti naudojama politikai, kuria siekiama skatinti vežimą vidaus vandenų keliais, pagrįsti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad 4 ir 5 straipsniuose nurodytiems asmenims, kurių asmens duomenys, visų pirma apie jų sveikatos būklę, tvarkomi 25 straipsnio 1 dalyje nurodytuose registruose ir 25 straipsnio 2 dalyje nurodytoje duomenų bazėje, apie tai būtų *ex ante* pranešta. Valstybės narės jiems suteikia prieigą prie jų asmens duomenų ir, bet kuriuo metu jiems paprašius, pateikia tų duomenų kopiją.

25 straipsnis

Registrai

1. Siekdamos padėti veiksmingai administruoti kvalifikacijos pažymėjimų išdavimą, atnaujinimą, galiojimo sustabdymą ir panaikinimą valstybės narės tvarko Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų, kurie pagal jų įgaliojimus buvo išduoti remiantis šia direktyva, ir tam tikrais atvejais pagal 10 straipsnio 2 dalį pripažįstamų išduotų, atnaujintų, baigusių galioti, sustabdyto galiojimo ar panaikintų dokumentų, dokumentų, apie kurių pametimą, vagystę ar sunaikinimą pranešta, registrus.

Į Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų registrus įtraukiami Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimuose nurodyti duomenys ir tuos pažymėjimus išduodanti institucija.

Į tarnybos įrašų knygelių registrus įtraukiamas knygelės turėtojo vardas ir pavardė ir jo identifikavimo numeris, tarnybos įrašų knygelės identifikavimo numeris, knygelės išdavimo data ir išduodanti institucija.

Laivo žurnalų registruose nurodomas plaukiojančiosios priemonės pavadinimas, Europos identifikavimo numeris arba Europos laivo identifikavimo numeris (ENI numeris), laivo žurnalo identifikavimo numeris, išdavimo data ir išduodanti institucija.

Siekiant dar labiau palengvinti valstybių narių keitimąsi informacija, Komisijai pagal 31 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, pagal kuriuos tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų registruose pateikta informacija būtų papildoma kita reikalinga informacija, nurodyta pagal 22 straipsnio 4 dalį patvirtintuose tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų pavyzdžiuose.

2. Siekdamos įgyvendinti šią direktyvą, užtikrinti jos vykdymą ir ją vertinti, taip pat užtikrinti saugią ir nesudėtingą laivybą ir padėti šią direktyvą įgyvendinančioms institucijoms lengviau keistis informacija, taip pat statistiniais tikslais valstybės narės patikimai ir nedelsdamos Komisijos tvarkomoje duomenų bazėje registruoja duomenis, susijusius su 1 dalyje nurodytais kvalifikacijos pažymėjimais, tarnybos įrašų knygelėmis ir laivo žurnalais.

Komisijai pagal 31 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad būtų nustatyti standartai, kuriais apibūdinami naudojimosi tokia duomenų baze ypatumai ir sąlygos, visų pirma nurodoma:

a) duomenų kodavimo duomenų bazėje instrukcijos;

b) naudotojų prieigos teisės, prireikus diferencijuotos pagal naudotojų tipą, prieigos rūšį ir duomenų naudojimo paskirtį;

c) maksimali duomenų saugojimo trukmė, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, prireikus diferencijuota pagal dokumento rūšį;

d) nurodymai dėl duomenų bazės veikimo ir jos sąveikos su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais registrais.

3. Visi į 1 dalyje nurodytus registrus arba į 2 dalyje nurodytą duomenų bazę įtraukti asmens duomenys laikomi ne ilgiau negu būtina tais tikslais, kurių siekiant duomenys renkami arba toliau tvarkomi pagal šią direktyvą. Kai tokių duomenų tais tikslais nebereikia, jie sunaikinami.

4. Komisija prieigą prie duomenų bazės gali suteikti trečiosios valstybės institucijai arba tarptautinei organizacijai, kai tai būtina šio straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, jeigu:

a) laikomasi Reglamento (EB) Nr. 45/2001 9 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir

b) trečioji valstybė ar tarptautinė organizacija neriboja valstybių narių arba Komisijos prieigos prie savo atitinkamos duomenų bazės.

Komisija užtikrina, kad trečioji valstybė ar tarptautinė organizacija duomenis kitai trečiajai valstybei ar tarptautinei organizacijai perduotų tik gavusi aiškų raštišką sutikimą ir laikydamasi Komisijos nurodytų sąlygų.

26 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės, kai taikytina, paskiria kompetentingas institucijas, kurios:

a) rengia ir prižiūri 18 straipsnyje nurodytus egzaminus;

b) tvirtina 19 straipsnyje nurodytas mokymo programas;

c) tvirtina 21 straipsnyje nurodytus treniruoklius;

d) išduoda ir atnaujina pažymėjimus, sustabdo jų galiojimą arba juos panaikina ir išduoda 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 ir 38 straipsniuose nurodytus specialius leidimus, taip pat 22 straipsnyje nurodytas tarnybos įrašų knygeles ir laivo žurnalus;

e) patvirtina plaukiojimo laiką 22 straipsnyje nurodytose tarnybos įrašų knygelėse;

f) nustato gydytojus, kurie gali išduoti sveikatos pažymėjimus pagal 23 straipsnį;

g) tvarko 25 straipsnyje nurodytus registrus;

h) nustato 29 straipsnyje nurodyto sukčiavimo atvejus bei kitą neteisėtą veiklą ir su tuo kovoja.

2. Valstybės narės Komisijai praneša apie visas jų teritorijoje veikiančias jų pagal 1 dalį paskirtas kompetentingas institucijas. Komisija šią informaciją skelbia viešai.

27 straipsnis

Stebėsena

1. Valstybės narės užtikrina, kad visa Vyriausybinių institucijų ir joms pavaldžių nevyriausybinių organizacijų veikla, susijusi su mokymu, kompetencijos vertinimu ir Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų išdavimu ir atnaujinimu, būtų nuolat stebima naudojant kokybės standartų sistemą, kad būtų pasiekti šioje direktyvoje nustatyti tikslai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų aiškiai apibrėžti mokymo tikslai ir su jais susiję įgytinos kompetencijos standartai ir būtų nustatytas pagal šią direktyvą vertintinų ir egzaminais tikrintinų žinių ir įgūdžių lygis.

3. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nustatytą politiką, sistemas, kontrolės priemones ir vidaus kokybės užtikrinimo apžvalgas, kuriomis siekiama įgyvendinti apibrėžtus tikslus, užtikrina, kad kokybės standartų taikymo sritys apimtų:

a) Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų išdavimą, atnaujinimą, jų galiojimo sustabdymą ir jų panaikinimą,

b) visus mokymo kursus ir programas,

c) egzaminus ir vertinimą, kuriuos vykdo kiekviena valstybė narė arba kurie vykdomi pagal jos įgaliojimus, ir

d) reikalaujamą mokytojų ir egzaminuotojų kvalifikaciją ir patirtį.

28 straipsnis

Vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2037 m. sausio 17 d., o vėliau – bent kas dešimt metų, nepriklausomi subjektai atliktų kompetencijos įgijimo ir vertinimo veiklos, taip pat Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų, tarnybos įrašų knygelių ir laivo žurnalų administravimo vertinimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tų nepriklausomų subjektų atliktų vertinimų rezultatai būtų tinkamai įforminami dokumentais ir pateikiami atitinkamoms kompetentingoms institucijoms. Prireikus valstybės narės imasi tinkamų priemonių nepriklausomo vertinimo metu nustatytiems trūkumams pašalinti.

29 straipsnis

Sukčiavimo ir kitos neteisėtos veiklos prevencija

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią sukčiavimui ir kitai neteisėtai veiklai, susijusiai su šioje direktyvoje numatytais Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimais, tarnybos įrašų knygelėmis, laivo žurnalais, sveikatos pažymėjimais ir registrais.

2. Valstybės narės su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis keičiasi aktualia informacija dėl pažymėjimų išdavimo eksploatuojant plaukiojančiąją priemonę dalyvaujantiems asmenims, įskaitant pažymėjimų galiojimo sustabdymą ir jų panaikinimą. Tai darydamos jos visapusiškai laikosi Reglamente (ES) 2016/679 nustatytų asmens duomenų apsaugos principų.

30 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų taikymo, kai pažeidžiamos pagal šią direktyvą priimtos nacionalinės nuostatos, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

5 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 17 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 21 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 6 dalyje ir 25 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. sausio 16 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti šiame straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal šį straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

32 straipsnis

CESNI standartai ir deleguotieji aktai

Pagal šią direktyvą priimtuose deleguotuosiuose aktuose (išskyrus tuos, kurie grindžiami 25 straipsniu) daroma nuoroda į CESNI nustatytus standartus, su sąlyga, kad:

a) tie standartai yra nustatyti ir atnaujinti;

b) tie standartai atitinka visus taikytinus prieduose nustatytus reikalavimus;

c) CESNI taikomo sprendimų priėmimo proceso pakeitimai nekenkia Sąjungos interesams.

Jei šios sąlygos nėra tenkinamos, Komisija gali numatyti arba nurodyti kitus standartus.

Kai pagal šią direktyvą priimtais deleguotaisiais aktais daroma nuoroda į standartus, Komisija į tuos deleguotuosius aktus įtraukia visą tų standartų tekstą ir IV priede pateikia arba atnaujina atitinkamą nuorodą ir įrašo taikymo datą.

33 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011. Nuorodos į komitetą, įsteigtą pagal Direktyvos 91/672/EEB, kuri panaikinama šia direktyva, 7 straipsnį, laikomos nuorodomis į komitetą, įsteigtą pagal šią direktyvą.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas.

34 straipsnis

CESNI standartai ir įgyvendinimo aktai

Priimdama įgyvendinimo aktus, nurodytus 11 straipsnio 3 dalyje, 18 straipsnio 3 dalyje ir 22 straipsnio 4 dalyje, Komisija nurodo CESNI nustatytus standartus ir nustato įgyvendinimo datą, su sąlyga, kad:

a) tie standartai yra nustatyti ir atnaujinti;

b) tie standartai atitinka visus taikytinus prieduose nustatytus reikalavimus;

c) CESNI taikomo sprendimų priėmimo proceso pakeitimai nekenkia Sąjungos interesams.

Jei šios sąlygos nėra tenkinamos, Komisija gali numatyti arba nurodyti kitus standartus.

Kai pagal šią direktyvą priimtais įgyvendinimo aktais daroma nuoroda į standartus, Komisija į tuos įgyvendinimo aktus įtraukia visą tų standartų tekstą.

35 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2030 m. sausio 17 d. Komisija įvertina šią direktyvą kartu su šioje direktyvoje nurodytais įgyvendinimo bei deleguotaisiais aktais ir vertinimo rezultatus pateikia Europos Parlamentui bei Tarybai.

2. Ne vėliau kaip 2028 m. sausio 17 d. kiekviena valstybė narė, remdamasi informacijos rinkimo, formos ir turinio gairėmis, kurias Komisija parengia konsultuodamasi su valstybėmis narėmis, Komisijai pateikia informaciją, kurios reikia šios direktyvos įgyvendinimui ir vertinimui stebėti.

36 straipsnis

Laipsniškas direktyvos taikymas

1. 17 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 21 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 6 dalyje ir 25 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus deleguotuosius aktus Komisija priima ne vėliau kaip 2020 m. sausio 17 d.

Ne vėliau kaip per 24 mėnesius nuo 25 straipsnio 2 dalyje nurodytų deleguotųjų aktų priėmimo Komisija įkuria tame straipsnyje numatytą duomenų bazę.

2. 11 straipsnio 3 dalyje, 18 straipsnio 3 dalyje ir 22 straipsnio 4 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus Komisija priima ne vėliau kaip 2020 m. sausio 17 d.

37 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 91/672/EEB ir 96/50/EB panaikinamos nuo 2022 m. sausio 18 d.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

38 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Pagal Direktyvą 96/50/EB išduoti laivavedžių pažymėjimai ir Direktyvos 96/50/EB 1 straipsnio 6 dalyje nurodyti pažymėjimai, taip pat Direktyvos 96/50/EB 1 straipsnio 5 dalyje nurodytos licencijos laivybai Reinu, išduoti anksčiau nei 2022 m. sausio 18 d., Sąjungos vidaus vandenų keliuose, kuriuose jie galiojo iki tos dienos, po tos dienos galioja ne ilgiau nei 10 metų.

Anksčiau nei 2032 m. sausio 18 d. pirmoje pastraipoje nurodytus pažymėjimus išdavusi valstybė narė tokius šioje direktyvoje nustatyto pavyzdžio pažymėjimus turinčių laivavedžių prašymu jiems išduoda Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą arba 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažymėjimą, su sąlyga, kad laivavedžiai pateikia 11 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nurodytus tinkamus patvirtinamuosius dokumentus.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį išduodamos Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus valstybės narės, kiek įmanoma, išsaugo anksčiau suteiktas teises; tai visų pirma pasakytina apie 6 straipsnyje nurodytus specialius leidimus.

3. Įgulos nariai, išskyrus laivavedžius, turintys kvalifikacijos pažymėjimą, valstybės narės išduotą anksčiau nei 2022 m. sausio 18 d., arba turintys vienoje ar keliose valstybėse narėse pripažįstamą kvalifikaciją, tuo pažymėjimu ar kvalifikacija gali naudotis ne ilgiau nei 10 metų nuo tos dienos. Per tą laikotarpį tokie įgulos nariai gali toliau remtis Direktyva 2005/36/EB, kai jų kvalifikaciją turi pripažinti kitų valstybių narių institucijos. Prieš baigiantis tam laikotarpiui jie gali kreiptis į kompetentingą instituciją, išduodančią Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus arba taikant 10 straipsnio 2 dalį išduodamus pažymėjimus, ir paprašyti išduoti tokį pažymėjimą su sąlyga, jeigu įgulos nariai pateikia 11 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nurodytus tinkamus patvirtinamuosius dokumentus.

Tais atvejais, kai šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti įgulos nariai kreipiasi dėl Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimo arba 10 straipsnio 2 dalyje nurodyto pažymėjimo, valstybės narės užtikrina, kad būtų išduotas kvalifikacijos pažymėjimas, kuriam taikomi panašūs ar žemesni kompetencijos reikalavimai nei pakeičiamam pažymėjimui. Pažymėjimas, kuriam taikomi aukštesni reikalavimai nei pakeičiamam pažymėjimui, išduodamas tik tuo atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimo atveju – plaukiojimo laikas – 540 dienų, įskaitant ne mažiau kaip 180 dienų plaukiojimo vidaus vandens keliais laiką;

b) kvalifikuoto upeivio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimo atveju – plaukiojimo laikas – 900 dienų, įskaitant ne mažiau kaip 540 dienų plaukiojimo vidaus vandens keliais laiką;

c) vairininko Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimo atveju – plaukiojimo laikas – 1 080 dienų, įskaitant ne mažiau kaip 720 dienų plaukiojimo vidaus vandens keliais laiką.

Plaukiojimo patirtis įrodoma pateikus tarnybos įrašų knygelę, laivo žurnalą ar kitus įrodymus.

Minimalus plaukiojimo laikas, nurodytas šios dalies antros pastraipos a, b ir c punktuose, gali būti sumažintas daugiausia 360 dienų plaukiojimo laiko, jeigu pareiškėjas turi kompetentingos institucijos pripažintą diplomą, kuriuo patvirtinamas pareiškėjo specializuotas mokymas plaukioti vidaus vandenyse, apimantis praktinį plaukiojimą. Minimalus laikas gali būti sumažintas ne daugiau nei trunka specializuotas mokymas.

4. Tarnybos įrašų knygelės ir laivo žurnalai, išduoti anksčiau nei 2022 m. sausio 18 d., pagal kitas nei šia direktyva nustatytos taisykles, gali būti toliau pildomi ne ilgiau nei 10 metų po 2022 m. sausio 18 d.

5. Nukrypstant nuo 3 dalies, keltų įgulos narių nacionaliniai pažymėjimai, kurie nepatenka į Direktyvos 96/50/EB taikymo sritį, išduoti anksčiau nei 2022 m. sausio 18 d., galioja tuose Sąjungos vidaus vandenų keliuose, kuriuose jie galiojo iki tos dienos, ne ilgiau negu 20 metų po tos dienos.

Prieš baigiantis tam laikotarpiui keltų įgulos nariai gali kreiptis į kompetentingą instituciją, išduodančią Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimus ar 10 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažymėjimą, ir paprašyti išduoti tokį pažymėjimą su sąlyga, jeigu jie pateikia 11 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nurodytus tinkamus patvirtinamuosius dokumentus. Atitinkamai taikomos šio straipsnio 3 dalies antra ir trečia pastraipos.

6. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali iki 2038 m. sausio 17 d. leisti tam tikrais vidaus vandenų keliais plaukiančių jūrų laivų laivavedžiams su savimi turėti laivo kapitono kompetencijos pažymėjimą, išduotą pagal JRAB konvencijos nuostatas, jeigu:

a) ši vidaus vandenų laivybos veikla yra vykdoma vežimo jūra kelionės pradžioje arba pabaigoje; ir

b) valstybė narė yra pripažinusi, kad šioje dalyje nurodyti pažymėjimai atitinkamuose vidaus vandenų keliuose galioja bent penkerius metus 2018 m. sausio 16 d.

39 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2022 m. sausio 17 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybė narė, kurioje visi 4 straipsnio 1 dalyje, 5 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnyje nurodyti asmenys plaukioja tik nacionaliniais vidaus vandenų keliais, nesusisiekiančiais su kitos valstybės narės laivybai tinkančiu tinklu, yra įpareigota užtikrinti, kad įsigaliotų tik tos priemonės, kurios būtinos siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 7, 8 ir 10 straipsnių, kiek tai susiję su kvalifikacijos pažymėjimų ir tarnybos įrašų knygelės pripažinimu, 14 straipsnio 2 ir 3 dalių, kiek tai susiję su galiojimo sustabdymu, 22 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, 22 straipsnio 2 dalies, 26 straipsnio 1 dalies d punkto (kai taikoma), 26 straipsnio 1 dalies e ir h punktų, 26 straipsnio 2 dalies ir 29 straipsnio, kiek tai susiję su sukčiavimo prevencija, 30 straipsnio, kiek tai susiję su sankcijomis, ir 38 straipsnio (išskyrus to straipsnio 2 dalį), kiek tai susiję su pereinamojo laikotarpio nuostatomis. Tokia valstybė narė užtikrina tų nuostatų įsigaliojimą ne vėliau kaip 2022 m. sausio 17 d.

Tokia valstybė narė negali išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų arba tvirtinti mokymo programų arba treniruoklių, kol neperkėlė į nacionalinę teisę ir neįgyvendino likusių šios direktyvos nuostatų ir apie tai neinformavo Komisijos.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybė narė, kurioje pagal 2 straipsnio 3 dalį reikalavimai yra netaikomi visiems asmenims, užtikrina, kad įsigaliotų tik tos nuostatos, kurios būtinos siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 10 straipsnio, kiek tai susiję su kvalifikacijos pažymėjimų ir tarnybos įrašų knygelės pripažinimu, 38 straipsnio, kiek tai susiję su galiojančių pažymėjimų pripažinimu, ir 15 straipsnio. Tokia valstybė narė užtikrina tų nuostatų įsigaliojimą ne vėliau kaip 2022 m. sausio 17 d.

Tokia valstybė narė negali išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų arba tvirtinti mokymo programų arba treniruoklių, kol neperkėlė į nacionalinę teisę ir neįgyvendino likusių šios direktyvos nuostatų ir apie tai neinformavo Komisijos.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybė narė neprivalo šios direktyvos perkelti į nacionalinę teisę, jei jos teritorijoje laivyba vidaus vandenų keliais techniškai nėra galima.

Tokia valstybė narė negali išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimų arba tvirtinti mokymo programų arba treniruoklių, kol neperkėlė į nacionalinę teisę ir neįgyvendino šios direktyvos nuostatų ir apie tai neinformavo Komisijos.

5. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

40 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

41 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

I PRIEDAS

MINIMALŪS REIKALAVIMAI, SUSIJĘ SU AMŽIUMI, ADMINISTRACINE ATITIKTIMI, KOMPETENCIJA IR PLAUKIOJIMO LAIKU

Šiame priede nustatyti minimalūs denio įgulos kvalifikacijos reikalavimai pateikti kvalifikacijos lygmens didėjimo tvarka, išskyrus eilinių denio jūreivių ir jaunesniųjų jūreivių kvalifikacijas, kurios laikomos vienodo lygmens.

1. Pradedančiųjų denio įgulos darbuotojų kvalifikacija

1.1. Minimalūs pažymėjimo išdavimo eiliniam denio jūreiviui reikalavimai

Asmuo, prašantis išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi būti:

— ne jaunesnis kaip 16 metų;

— baigęs pradinio saugos parengimo kursus pagal nacionalinius reikalavimus.

1.2. Minimalūs pažymėjimo išdavimo jaunesniajam jūreiviui reikalavimai

Asmuo, prašantis išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi būti:

— ne jaunesnis kaip 15 metų;

— pasirašęs mokymosi susitarimą, kuriame numatyta 19 straipsnyje nurodyta patvirtinta mokymo programa.

2. Eksploatavimo lygmens pareigas einančių denio įgulos darbuotojų kvalifikacija

2.1. Minimalūs pažymėjimo išdavimo upeiviui reikalavimai

Asmuo, prašantis išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi būti:

a) — ne jaunesnis kaip 17 metų;

— baigęs 19 straipsnyje nurodytą patvirtintą ne mažiau kaip dvejų metų trukmės mokymo programą, kuri apėmė II priede nustatytus kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas standartus;

— mokymosi pagal šią patvirtintą mokymo programą metu plaukiojęs ne mažiau kaip 90 dienų;

arba

b) — ne jaunesnis kaip 18 metų;

— sėkmingai išlaikęs kompetencijos vertinimą, kaip nurodyta 18 straipsnyje, kurį administracinė institucija atliko siekdama patikrinti, ar tas asmuo atitinka II priede nustatytos kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas standartus;

— plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 360 dienų arba plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 180 dienų, jeigu pareiškėjas taip pat gali įrodyti ne trumpesnę kaip 250 dienų darbo patirtį, pareiškėjo įgytą būnant jūrų laivo denio įgulos nariu;

arba

c) — prieš pradėdamas mokytis pagal patvirtintą mokymo programą įgijęs ne mažiau kaip penkerių metų darbo patirties arba įgijęs 500 darbo dienų patirtį jūros laive denio įgulos nariu prieš pradėdamas mokytis pagal patvirtintą mokymo programą, arba prieš pradėdamas mokytis pagal patvirtintą mokymo programą baigęs bet kokių profesinių kursų programą, trukusią bent trejus metus;

— baigęs 19 straipsnyje nurodytą patvirtintą ne mažiau kaip devynių mėnesių trukmės mokymo programą, kuri apėmė II priede nustatytus kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas standartus;

— mokymosi pagal tą patvirtintą mokymo programą metu plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 90 dienų.

2.2. Minimalūs pažymėjimo išdavimo kvalifikuotam upeiviui reikalavimai

Asmuo, prašantis išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi būti:

a) — plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 180 dienų turėdamas kvalifikaciją, suteikiančią teisę dirbti upeiviu;

arba

b) — baigęs 19 straipsnyje nurodytą patvirtintą ne mažiau kaip trejų metų trukmės mokymo programą, kuri apėmė II priede nustatytus kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas standartus;

— mokymosi pagal tą patvirtintą mokymo programą metu plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 270 dienų.

2.3. Minimalūs pažymėjimo išdavimo vairininkui reikalavimai

Asmuo, prašantis išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi būti:

a) — plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 180 dienų turėdamas kvalifikaciją, suteikiančią teisę dirbti kvalifikuotu upeiviu;

— įgijęs radijo operatoriaus pažymėjimą;

arba

b) — baigęs 19 straipsnyje nurodytą patvirtintą ne mažiau kaip trejų metų trukmės mokymo programą, kuri apėmė II priede nustatytus kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas standartus;

— mokymosi pagal tą patvirtintą mokymo programą metu plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 360 dienų;

— įgijęs radijo operatoriaus pažymėjimą;

arba

c) — įgijęs ne trumpesnę kaip 500 dienų jūrų kapitono darbo patirtį;

— sėkmingai išlaikęs 18 straipsnyje nurodytą kompetencijos vertinimą, kurį administracinė institucija atliko siekdama patikrinti, ar tas asmuo atitinka II priede nustatytos kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas standartus;

— įgijęs radijo operatoriaus pažymėjimą.

3. Vadovaujamojo lygmens pareigas einančių denio įgulos darbuotojų kvalifikacija

3.1. Minimalūs pažymėjimo išdavimo laivavedžiui reikalavimai

Asmuo, prašantis išduoti Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi būti:

a) — ne jaunesnis kaip 18 metų;

— baigęs 19 straipsnyje nurodytą patvirtintą ne mažiau kaip trejų metų trukmės mokymo programą, kuri apėmė II priede nustatytus kompetencijos einant vadovaujamojo lygmens pareigas standartus;

— mokymosi pagal šią patvirtintą mokymo programą metu arba ją baigęs, plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 360 dienų;

— įgijęs radijo operatoriaus pažymėjimą;

arba

b) — ne jaunesnis kaip 18 metų;

— įgijęs vairininko Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą arba vairininko pažymėjimą, pripažintą pagal 10 straipsnio 2 arba 3 dalį;

— plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 180 dienų;

— sėkmingai išlaikęs 18 straipsnyje nurodytą kompetencijos vertinimą, kurį administracinė institucija atliko siekdama patikrinti, ar tas asmuo atitinka II priede nustatytos kompetencijos einant vadovaujamojo lygmens pareigas standartus;

— įgijęs radijo operatoriaus pažymėjimą;

arba

c) — ne jaunesnis kaip 18 metų;

— plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 540 dienų arba plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 180 dienų, jeigu pareiškėjas taip pat gali įrodyti ne trumpesnę kaip 500 dienų darbo patirtį, įgytą būnant jūrų laivo denio įgulos nariu;

— sėkmingai išlaikęs 18 straipsnyje nurodytą kompetencijos vertinimą, kurį administracinė institucija atliko siekdama patikrinti, ar tas asmuo atitinka II priede nustatytos kompetencijos einant vadovaujamojo lygmens pareigas standartus;

— įgijęs radijo operatoriaus pažymėjimą;

arba

d) — prieš pradėdamas mokytis pagal patvirtintą mokymo programą įgijęs ne mažiau kaip penkerių metų darbo patirties, arba įgijęs 500 darbo dienų patirtį jūros laive denio įgulos nariu prieš pradėdamas mokytis pagal patvirtintą mokymo programą, arba prieš pradėdamas mokytis pagal patvirtintą mokymo programą baigęs bet kokių profesinių kursų programą, trukusią bent trejus metus;

— mokęsis pagal 19 straipsnyje nurodytą patvirtintą ne mažiau kaip pusantrų metų trukmės mokymo programą, kuri apėmė II priede nustatytus kompetencijos einant vadovaujamojo lygmens pareigas standartus;

— mokymosi pagal tą patvirtintą mokymo programą metu plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 180 dienų ir ne mažiau kaip 180 dienų po to, kai baigė tą programą;

— įgijęs radijo operatoriaus pažymėjimą.

3.2. Minimalūs specialių leidimų, susijusių su laivavedžio Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimais, išdavimo reikalavimai

3.2.1. Jūrų laivybai tinkantys vandens keliai

Kiekvienas pareiškėjas privalo:

— atitikti II priede nustatytus su plaukimu jūrų laivybai tinkančiais vandens keliais susijusios kompetencijos standartus.

3.2.2. Radiolokatorius

Kiekvienas pareiškėjas privalo:

— atitikti II priede nustatytus su plaukimu naudojant radiolokatorių susijusios kompetencijos standartus.

3.2.3. Suskystintos gamtinės dujos

Kiekvienas pareiškėjas privalo:

— turėti 4.2 skirsnyje nurodytą suskystintų gamtinių dujų (SGD) specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą.

3.2.4. Didelės vilkstinės

Kiekvienas prašymą teikiantis asmuo turi būti plaukiojęs iš viso ne mažiau kaip 720 dienų, įskaitant ne mažiau kaip 540 dienų turėdamas kvalifikaciją, suteikiančią teisę dirbti laivavedžiu, ir ne mažiau kaip 180 dienų valdydamas didelę vilkstinę.

4. Specialioms operacijoms reikalinga kvalifikacija

4.1. Minimalūs pažymėjimo išdavimo keleivinės laivybos specialistui reikalavimai

Asmuo, prašantis pirmą kartą išduoti keleivinės laivybos specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi:

— būti ne jaunesnis kaip 18 metų;

— atitikti II priede nustatytus keleivinės laivybos specialistams reikalingos kompetencijos standartus.

Asmuo, prašantis atnaujinti keleivinės laivybos specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi:

— išlaikyti naują administracinį egzaminą arba baigti naują patvirtintą mokymo programą, kaip nustatyta 17 straipsnio 2 dalyje.

4.2. Minimalūs pažymėjimo išdavimo SGD specialistui reikalavimai

Kiekvienas asmuo, prašantis pirmą kartą išduoti SGD specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi:

— būti ne jaunesnis kaip 18 metų;

— atitikti II priede nustatytus SGD specialistams reikalingos kompetencijos standartus.

Kiekvienas asmuo, prašantis atnaujinti SGD specialisto Sąjungos kvalifikacijos pažymėjimą, turi:

a) laivu, kurio kurui naudojamos suskystintos gamtinės dujos (SGD), būti plaukiojęs iš viso:

— ne mažiau kaip 180 dienų per praėjusius penkerius metus; arba

— ne mažiau kaip 90 dienų per praėjusius vienus metus;

arba

b) atitikti II priede nustatytus SGD specialistams reikalingos kompetencijos standartus.

II PRIEDAS

ESMINIAI KOMPETENCIJOS REIKALAVIMAI

1. Esminiai kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas reikalavimai

1.1. Laivyba

Upeivis padeda plaukiojančiosios priemonės vadovybei manevruoti ir valdyti plaukiojančiąją priemonę vidaus vandenų keliuose. Upeivis turi gebėti tai daryti visų rūšių vandens keliuose ir visų rūšių uostuose. Visų pirma upeivis turi gebėti:

— padėti parengti plaukiojančiąją priemonę plaukti, kad visomis aplinkybėmis būtų užtikrinta saugi kelionė;

— padėti atlikti švartavimosi ir inkaro nuleidimo operacijas;

— padėti navigaciniu požiūriu saugiai ir ekonomiškai valdyti ir manevruoti plaukiojančiąją priemonę.

1.2. Plaukiojančiosios priemonės eksploatavimas

Upeivis turi gebėti:

— padėti plaukiojančiosios priemonės vadovybei prižiūrėti, kaip eksploatuojamas laivas, ir rūpintis laive esančiais asmenimis;

— naudotis plaukiojančiosios priemonės įranga.

1.3. Krovinių tvarkymas, sukrovimas ir keleivių vežimas

Upeivis turi gebėti:

— padėti plaukiojančiosios priemonės vadovybei rengti, sukrauti ir stebėti krovinius per pakrovimo ir iškrovimo operacijas;

— padėti laivo vadovybei teikti paslaugas keleiviams;

— tiesiogiai padėti neįgaliesiems bei riboto judumo asmenims pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1177/2010 ([1]) IV priede nurodytus mokymo reikalavimus ir instrukcijas.

1.4. Jūrų hidrotechnika ir elektros, elektroninė bei valdymo įranga

Upeivis turi gebėti:

— padėti plaukiojančiosios priemonės vadovybei naudoti jūrų hidrotechniką ir elektros, elektronine bei valdymo įranga, kad būtų užtikrinta bendra techninė sauga;

— atlikti jūrų hidrotechnikos ir elektros, elektroninės bei valdymo įrangos techninę priežiūrą, kad būtų užtikrinta bendra techninė sauga.

1.5. Techninė priežiūra ir remontas

Upeivis turi gebėti:

— padėti plaukiojančiosios priemonės vadovybei atlikti plaukiojančiosios priemonės, jos prietaisų ir įrangos techninę priežiūrą ir remontą.

([1]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 334, 2010 12 17, p. 1).

1.6. Komunikacija

Upeivis turi gebėti:

— perduoti bendrąją ir profesinę informaciją; tai apima ir gebėjimą vartoti standartizuotas komunikacijos frazes, kai kyla komunikacijos problemų;

— bendrauti.

1.7. Sveikata, sauga ir aplinkos apsauga

Upeivis turi gebėti:

— laikytis darbo saugos taisyklių ir suprasti sveikatos ir saugos taisyklių, taip pat aplinkos svarbą;

— suprasti su sauga laive susijusio mokymo svarbą ir nedelsdamas veikti susidarius avarinei situacijai;

— imtis atsargumo priemonių, kad užkirstų kelią gaisrui, ir tinkamai naudoti gaisro gesinimo įrangą;

— atlikti užduotis atsižvelgdamas į aplinkos apsaugos svarbą.

2. Esminiai kompetencijos einant vadovaujamojo lygmens pareigas reikalavimai

2.0. Priežiūra

Laivavedys turi gebėti:

— duoti nurodymus kitiems denio įgulos nariams ir kontroliuoti jų vykdomas užduotis, kaip nurodyta šio priedo 1 skirsnyje; tai reiškia atitinkamą gebėjimą vykdyti tas užduotis.

2.1. Laivyba

Laivavedys turi gebėti:

— planuoti kelionę ir vykdyti laivybą vidaus vandenų keliais; tai apima gebėjimą pasirinkti logiškiausią, ekonomiškiausią ir ekologiškiausią plaukimo maršrutą, kad būtų pasiektos pakrovimo ir iškrovimo vietos, atsižvelgiant į taikomas eismo taisykles ir sutartas vidaus vandenų laivyboje taikomas taisykles;

— taikyti taikytinų taisyklių, susijusių su plaukiojančiosios priemonės įgulos komplektavimu, be kita ko, su poilsio trukme ir denio įgulos narių sudėtimi, žinias;

— plaukti ir manevruoti, bet kokiomis sąlygomis užtikrindamas saugų plaukiojančiosios priemonės eksploatavimą vidaus vandenų keliais, įskaitant atvejus, kai yra didelis eismo intensyvumas arba kitos plaukiojančiosios priemonės veža pavojingus krovinius ir reikalingas bendras Europos sutarties dėl tarptautinio pavojingų krovinių vežimo vidaus vandenų keliais (ADN) išmanymas;

— reaguoti į vidaus vandenų keliuose susidarančią su laivyba susijusią avarinę padėtį.

2.2. Plaukiojančiosios priemonės eksploatavimas

Laivavedys turi gebėti:

— eksploatuodamas įvairių rūšių plaukiojančiąsias priemones taikyti vidaus vandenų kelių laivų statybos žinias ir konstravimo metodus ir turėti bendrų žinių apie vidaus vandenų kelių laivams keliamus techninius reikalavimus, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/1629 ([1]);

— valdyti ir stebėti privalomą įrangą, kaip nurodyta galiojančiame plaukiojančiosios priemonės sertifikate.

2.3. Krovinių tvarkymas, sukrovimas ir keleivių vežimas

Laivavedys turi gebėti:

— planuoti ir užtikrinti saugų krovinių pakrovimą, sukrovimą, apsaugojimą, iškrovimą ir priežiūrą kelionės metu;

([1]) 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1629, kuria nustatomi vidaus vandenų laivams taikomi techniniai reikalavimai, iš dalies keičiama Direktyva 2009/100/EB ir panaikinama Direktyva 2006/87/EB (OL L 252, 2016 9 16, p. 118).

— planuoti ir užtikrinti plaukiojančiosios priemonės stabilumą;

— planuoti ir užtikrinti saugų keleivių vežimą ir rūpinimąsi jais kelionės metu, įskaitant tiesioginės pagalbos teikimą neįgaliesiems bei riboto judumo asmenims pagal Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 IV priede nurodytus mokymo reikalavimus ir instrukcijas.

2.4. Jūrų hidrotechnika ir elektros, elektroninė bei valdymo įranga

Laivavedys turi gebėti:

— planuoti jūrų hidrotechnikos ir elektros, elektroninės bei valdymo įrangos naudojimą;

— stebėti pagrindinius variklius ir pagalbines mašinas ir įrangą;

— planuoti su plaukiojančiosios priemonės siurblio ir siurblio valdymo sistemomis susijusį darbą ir dėl jų duoti nurodymus;

— pasirūpinti saugiu plaukiojančiosios priemonės elektromechaninių prietaisų naudojimu, taikymu, technine priežiūra ir remontu;

— tikrinti, kad techninė techninių įrenginių priežiūra ir remontas būtų atliekami saugiai.

2.5. Techninė priežiūra ir remontas

Laivavedys turi gebėti:

— pasirūpinti saugia plaukiojančiosios priemonės ir jos įrangos technine priežiūra ir remontu.

2.6. Komunikacija

Laivavedys turi gebėti:

— valdyti žmogiškuosius išteklius, būti socialiniu požiūriu atsakingas ir rūpintis darbo srauto ir mokymo organizavimu plaukiojančiojoje priemonėje;

— visą laiką užtikrinti gerą komunikaciją; tai apima gebėjimą vartoti standartizuotas komunikacijos frazes, kai kyla komunikacijos problemų;

— laive skatinti subalansuotą ir draugišką darbo aplinką.

2.7. Sveikata ir sauga, keleivių teisės ir aplinkos apsauga

Laivavedys turi gebėti:

— stebėti galiojančius teisinius reikalavimus ir imtis priemonių gyvybės apsaugai užtikrinti;

— užtikrinti laive esančių asmenų saugą ir saugumą, įskaitant tiesioginės pagalbos teikimą neįgaliesiems bei riboto judumo asmenims pagal Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 IV priede nurodytus mokymo reikalavimus ir instrukcijas;

— rengti veiksmų planus avarijos metu ir avarijos likvidavimo priemonių planus ir valdyti avarines situacijas;

— užtikrinti atitiktį aplinkos apsaugos reikalavimams.

3. Išduodant specialius leidimus keliami esminiai kompetencijos reikalavimai

3.1. Plaukimas jūrų laivybai tinkančiais vidaus vandenų keliais

Laivavedys turi gebėti:

— naudotis naujausiais jūrlapiais ir žemėlapiais, pranešimais laivavedžiams ir jūreiviams, kitais su jūrų laivybai tinkančiais vidaus vandenų keliais susijusiais leidiniais;

— atsižvelgti į gylio nulį, jūrkaitos sroves, laikotarpius ir ciklus, jūrkaitos srovių ir potvynių laiką bei kitimą upės žiotyse;

— laivybos saugai užtikrinti jūrų laivybai tinkančiuose vidaus vandenų keliuose naudotis SIGNI (pranc. *Signalisation de voies de Navigation Intérieure*) ir IALA (angl. *International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities*) informacija.

3.2. Radiolokacinė laivyba

Laivavedys turi gebėti:

— prieš atrišdamas laivą imtis tinkamų veiksmų, susijusių su laivyba naudojant radiolokatorių;

— suprasti informaciją radiolokacinio vaizdo ekrane ir analizuoti radiolokatoriaus teikiamą informaciją;

— mažinti įvairios kilmės trukdžius;

— plaukti naudojant radiolokatorių, atsižvelgdamas į sutartas vidaus vandenų laivyboje taikomas taisykles ir laikydamasis taisyklių, kuriomis nustatomi radiolokacinės laivybos reikalavimai (pvz., su įgulos komplektavimu susiję reikalavimai, techniniai laivo reikalavimai);

— veikti tam tikromis aplinkybėmis, pavyzdžiui, esant intensyviam eismui, sugedus prietaisams, susidarius pavojingai padėčiai.

4. Esminiai su specialiomis operacijomis susijusios kompetencijos reikalavimai

4.1. Keleivinės laivybos specialistas

Kiekvienas prašymą teikiantis asmuo turi gebėti:

— keleiviniuose laivuose rūpintis naudojimusi gelbėjimosi įranga;

— taikyti saugos instrukcijas ir imtis būtinų priemonių apskritai keleiviams apsaugoti, visų pirma, susidarius avarinei situacijai (pvz., kai vyksta evakuacija, laivas apgadinamas, susiduria, užplaukia ant seklumos, laive kyla gaisras, įvyksta sprogimas ar susidaro kitokia padėtis, dėl kurios gali kilti panika), įskaitant tiesioginės pagalbos teikimą neįgaliesiems bei riboto judumo asmenims pagal Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 IV priede nurodytus mokymo reikalavimus ir instrukcijas;

— bendrauti elementaria anglų kalba;

— atitikti atitinkamus Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 reikalavimus.

4.2. Suskystintų gamtinių dujų (SGD) specialistas

Kiekvienas prašymą teikiantis asmuo turi gebėti:

— užtikrinti atitiktį teisės aktams ir standartams, taikomiems plaukiojančiajai priemonei, kurios kurui naudojamos suskystintos gamtinės dujos, taip pat kitoms atitinkamoms sveikatos ir saugos taisyklėms;

— žinoti, į ką konkrečiai atkreipti dėmesį naudojant suskystintas gamtines dujas, atpažinti riziką ir ją valdyti;

— saugiai naudoti su suskystintomis gamtinėmis dujomis susijusias sistemas;

— užtikrinti reguliarų suskystintų gamtinių dujų sistemos tikrinimą;

— žinoti, kaip saugiai ir kontroliuojamai atlikti suskystintų gamtinių dujų bunkeriavimo operacijas;

— suskystintų gamtinių dujų sistemą parengti plaukiojančiosios priemonės techninei priežiūrai;

— veikti susidarius su suskystintomis gamtinėmis dujomis susijusiai avarinei situacijai.

III PRIEDAS

ESMINIAI SVEIKATOS BŪKLĖS TINKAMUMO REIKALAVIMAI

Tinkama sveikatos būklė, kuri apima tinkamą fizinę ir psichologinę būklę, reiškia, kad asmuo neserga jokia liga ir neturi negalios, dėl kurių plaukiojančiojoje priemonėje dirbantis asmuo negali:

— atlikti užduočių, reikalingų eksploatuojant plaukiojančiąją priemonę;

— bet kuriuo metu vykdyti paskirtas užduotis; arba

— teisingai suvokti savo aplinkos.

Sveikatos patikrinimas visų pirma apima regėjimo ir klausos aštrumo, judėjimo funkcijų, neuropsichiatrinės būklės ir širdies ir kraujagyslių sistemos patikrinimą.

IV PRIEDAS

TAIKYTINI REIKALAVIMAI

A lentelė

Dalykas, straipsnis	Atitikties reikalavimai	Taikymo pradžia
Praktiniai egzaminai, 17 straipsnio 4 dalis	[CESNI …]	[___]
Treniruoklių patvirtinimas, 21 straipsnio 2 dalis		
Naudojimosi registrais ypatumai ir sąlygos, 25 straipsnio 2 dalis		

B lentelė

Punktas	Esminiai kompetencijos reikalavimai	Atitikties reikalavimai	Taikymo pradžia
1.	Esminiai kompetencijos einant eksploatavimo lygmens pareigas reikalavimai	[CESNI ….]	[___]
2.	Esminiai kompetencijos einant vadovaujamojo lygmens pareigas reikalavimai	—	—
3.	Išduodant specialiuosius leidimus keliami esminiai kompetencijos reikalavimai		
3.1	Plaukimas jūrų laivybai tinkančiais vandens keliais		
3.2	Radiolokacinė laivyba		
4.	Esminiai su specialiosiomis operacijomis susijusios kompetencijos reikalavimai		
4.1	Keleivinės laivybos specialistas		
4.2	Suskystintų gamtinių dujų (SGD) specialistas		

C lentelė

Esminiai sveikatos būklės tinkamumo reikalavimai	Atitikties reikalavimai	Taikymo pradžia
Sveikatos būklės tinkamumo patikrinimas	[CESNI ….]	[___]

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2017/2398

2017 m. gruodžio 12 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 2004/37/EB dėl darbuotojų apsaugos nuo rizikos, susijusios su kancerogenų arba mutagenų poveikiu darbe

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 153 straipsnio 2 dalies b punktą kartu su 153 straipsnio 1 dalies a punktu,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/37/EB ([3]) siekiama darbuotojus apsaugoti nuo pavojaus jų sveikatai ir saugai, gręsiančio dėl kancerogenų arba mutagenų poveikio darbo vietoje. Toje direktyvoje numatytas nuoseklus apsaugos nuo rizikos, susijusios su kancerogenais ir mutagenais, lygis taikant bendrųjų principų sistemą, kad valstybės narės galėtų užtikrinti nuoseklų būtiniausių reikalavimų taikymą. Privalomos profesinio poveikio ribinės vertės, nustatytos remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, ekonomines galimybes, išsamų socialinio ir ekonominio poveikio įvertinimą ir galimybes naudotis poveikio matavimo protokolais ir metodais darbo vietoje, yra svarbūs ta direktyva nustatytų bendrųjų darbuotojų apsaugos priemonių komponentai. Toje direktyvoje numatytais būtiniausiais reikalavimais siekiama apsaugoti darbuotojus Sąjungos lygmeniu. Griežtesnes privalomas profesinio poveikio ribines vertes gali nustatyti valstybės narės;

(2) profesinio poveikio ribinės vertės yra pagal Direktyvą 2004/37/EB nustatyto rizikos valdymo dalis. Tų ribinių verčių laikymasis nedaro poveikio kitoms toje direktyvoje nustatytoms darbdavių pareigoms, visų pirma kancerogenų ir mutagenų naudojimo darbo vietoje mažinimui, kancerogenų ir mutagenų poveikio darbuotojams prevencijai ar mažinimui ir priemonėms, kurios tuo tikslu turėtų būti įgyvendinamos. Tos priemonės, kiek tai techniškai įmanoma, turėtų apimti kancerogeno arba mutageno pakeitimą darbuotojo sveikatai nepavojinga arba mažiau pavojinga chemine medžiaga, mišiniu ar procesu, uždaros sistemos naudojimą ar kitas priemones, kuriomis siekiama sumažinti poveikio darbuotojams lygį. Tokiomis aplinkybėmis, kai esama neaiškumų, būtina atsižvelgti į atsargumo principą;

(3) daugelio kancerogenų ir mutagenų atveju moksliškai neįmanoma nustatyti lygio, kurio neviršijus poveikis nebūtų kenksmingas. Nors pagal šią direktyvą nustačius kancerogenų ir mutagenų ribines vertes darbo vietoje visiškai nepanaikinama rizika darbuotojų sveikatai ir saugai, kurią kelia jų poveikis darbo vietoje (likutinė rizika), visgi tai padeda žymiai sumažinti su tokiu poveikiu susijusią riziką, taikant laipsnišką ir tikslų nustatymu grindžiamą požiūrį remiantis Direktyva 2004/37/EB. Kitų kancerogenų ir mutagenų atveju moksliškai įmanoma nustatyti lygį, kurio neviršijus poveikis neturėtų būti kenksmingas;

([1]) OL C 487, 2016 12 28, p. 113.
([2]) 2017 m. spalio 25 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gruodžio 7 d. Tarybos sprendimas.
([3]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/37/EB dėl darbuotojų apsaugos nuo rizikos, susijusios su kancerogenų arba mutagenų poveikiu darbe (šeštoji atskira Direktyva, kaip numatyta Tarybos direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 158, 2004 4 30, p. 50).

(4) maksimalūs kai kurių kancerogenų arba mutagenų poveikio darbuotojams lygiai yra nustatyti vertėmis, kurios pagal Direktyvą 2004/37/EB neturi būti viršijamos. Tos ribinės vertės turėtų būti peržiūrimos ir turėtų būti nustatytos papildomų kancerogenų ir mutagenų ribinės vertės;

(5) remdamasi valstybių narių pagal Tarybos direktyvos 89/391/EEB ([1]) 17a straipsnį kas penkerius metus teikiamomis įgyvendinimo ataskaitomis, Komisija turi įvertinti darbuotojų saugos ir sveikatos teisinės sistemos, įskaitant Direktyvą 2004/37/EB, įgyvendinimą ir prireikus informuoti atitinkamas institucijas ir Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamąjį komitetą apie iniciatyvas pagerinti tos sistemos veikimą, įskaitant prireikus atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų;

(6) šioje direktyvoje nustatytas ribines vertes prireikus reikėtų peržiūrėti atsižvelgiant į turimą informaciją, įskaitant naujus mokslinius ir techninius duomenis ir įrodymais pagrįstą geriausia praktika, metodus ir protokolus poveikio lygiui darbo vietoje matuoti. Ta informacija, jei įmanoma, turėtų apimti duomenis apie likutinę riziką darbuotojų sveikatai ir Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinio komiteto bei Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamojo komiteto nuomones. Su likutine rizika susijusi informacija, viešai skelbiama Sąjungos lygmeniu, yra vertinga būsimam darbui siekiant apriboti kancerogenų ir mutagenų keliamą profesinio poveikio riziką, be kita ko, peržiūrint šioje direktyvoje nustatytas ribines vertes. Tokios informacijos skaidrumas turėtų būti toliau skatinamas;

(7) kadangi trūksta nuoseklių duomenų apie medžiagų poveikį, būtina apsaugoti poveikį patiriančius darbuotojus arba darbuotojus, kuriems kyla poveikio rizika, užtikrinant atitinkamus sveikatos patikrinimus. Todėl turėtų būti įmanoma tinkamus darbuotojų, kurių atveju Direktyvos 2004/37/EB 3 straipsnio 2 dalyje nurodyto įvertinimo rezultatai rodo riziką sveikatai ar saugai, sveikatos patikrinimus vykdyti toliau poveikiui pasibaigus, nurodžius gydytojui arba už sveikatos priežiūrą atsakingai institucijai. Tokie patikrinimai turėtų būti vykdomi vadovaujantis valstybių narių nacionaline teise arba praktika. Todėl Direktyvos 2004/37/EB 14 straipsnis turėtų būti iš dalies pakeistas siekiant užtikrinti tokius sveikatos patikrinimus visiems atitinkamiems darbuotojams;

(8) tinkamas ir nuoseklus valstybių narių atliekamas duomenų iš darbdavių rinkimas yra būtinas siekiant užtikrinti saugą ir tinkamą rūpinimąsi darbuotojais. Valstybės narės turi teikti Komisijai informaciją jos rengiamų Direktyvos 2004/37/EB įgyvendinimo ataskaitų tikslais. Komisija jau remia geriausią praktiką, susijusią su duomenų rinkimu valstybėse narėse, ir prireikus turėtų pasiūlyti tolesnius duomenų rinkimo patobulinimus, kurių reikia pagal Direktyvą 2004/37/EB;

(9) pagal Direktyvą 2004/37/EB reikalaujama, kad darbdaviai naudotų esamas tinkamas procedūras kancerogenų ir mutagenų poveikio lygiui darbo vietoje matuoti, atsižvelgdami į tai, kad Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinis komitetas savo rekomendacijose pažymi galimybę stebėti poveikį atsižvelgiant į bet kokias rekomenduojamas profesinio poveikio ribines vertes ir biologines ribines vertes. Svarbu siekti didesnio kancerogenų ir mutagenų koncentracijos ore matavimo metodikų lygiavertiškumo siekiant, kiek tai susiję su Direktyvoje 2004/37/EB nustatytomis ribinėmis vertėmis, kad būtų sustiprintos joje numatytos pareigos ir darbuotojams būtų užtikrinta panaši ir aukšto lygio sveikatos apsauga bei vienodos sąlygos visoje Sąjungoje;

(10) šioje direktyvoje numatyti Direktyvos 2004/37/EB III priedo pakeitimai yra pirmieji žingsniai ilgesnio laikotarpio jos atnaujinimo procese. Kitas žingsnis vykdant tą procesą yra tai, kad Komisija pateikė pasiūlymą dėl ribinių verčių nustatymo ir pastabų „oda“ teikimo dar septynių kancerogenų atžvilgiu. Be to, 2017 m. sausio 10 d. komunikate „Saugesnės ir sveikesnės darbo vietos visiems. ES darbuotojų saugos ir sveikatos teisės aktų ir politikos modernizavimas“ Komisija nurodė, kad reikia atlikti tolesnius Direktyvos 2004/37/EB pakeitimus. Komisija turėtų nuolat tęsti darbą, susijusį su Direktyvos 2004/37/EB III priedo atnaujinimais, vadovaudamasi jos 16 straipsniu ir nusistovėjusia praktika. Atlikus tą darbą prireikus turėtų būti parengti pasiūlymai dėl Direktyvoje 2004/37/EB ir šioje direktyvoje nustatytų ribinių verčių būsimų peržiūrų, taip pat pasiūlymai dėl papildomų ribinių verčių;

([1]) 1989 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo (OL L 183, 1989 6 29, p. 1).

(11) kad būtų galima užtikrinti geriausią galimą apsaugos lygį, būtina atsižvelgti ir į kitus visų kancerogenų ir mutagenų patekimo būdus, įskaitant galimybę įsiskverbti per odą;

(12) Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinis komitetas padeda Komisijai visų pirma nustatant, vertinant ir išsamiai analizuojant naujausius turimus mokslinius duomenis ir siūlant profesinio poveikio ribines vertes, kuriomis siekiama darbuotojus apsaugoti nuo cheminių medžiagų keliamos rizikos, ir kurios pagal Tarybos direktyvą 98/24/EB ([1]) ir Direktyvą 2004/37/EB turi būti nustatytos Sąjungos lygmeniu. Dėl cheminių veiksnių o-toluidino ir 2-nitropropano Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinio komiteto rekomendacijų 2016 m. nebuvo, todėl remtasi kitais pakankamai patikimais viešais mokslinės informacijos šaltiniais;

(13) Direktyvos 2004/37/EB III priede nustatytos vinilchlorido monomero ir lapuočių medienos dulkių ribinės vertės turėtų būti peržiūrėtos atsižvelgiant į naujesnius mokslinius ir techninius duomenis. Turėtų būti papildomai įvertintas skirtumas tarp lapuočių ir spygliuočių medienos dulkių tame priede nustatytos ribinės vertės atžvilgiu, kaip rekomendavo Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinis komitetas ir Tarptautinė vėžio mokslinių tyrimų agentūra;

(14) labai dažnas mišrus daugiau nei vienos medienos rūšies poveikis, o tai komplikuoja skirtingų medienos rūšių poveikio vertinimą. Darbuotojai Sąjungoje dažnai patiria spygliuočių ir lapuočių medienos dulkių poveikį; jis gali sukelti respiracinius simptomus ir ligas, o sunkiausi jo padariniai sveikatai – nosies ertmės ir nosies sinusų vėžys. Todėl tikslinga nustatyti, kad jei lapuočių medienos dulkės yra susimaišiusios su kitomis medienos dulkėmis, priede nustatyta lapuočių medienos dulkių ribinė vertė turėtų būti taikoma visoms medienos dulkėms, esančioms tame mišinyje;

(15) tam tikri chromo (VI) junginiai atitinka klasifikavimo kaip (1A arba 1B kategorijos) kancerogenai kriterijus laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1272/2008 ([2]), todėl tai yra kancerogenai Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti chromo (VI) junginių, kurie yra kancerogenai pagal Direktyvą 2004/37/EB, ribinę vertę. Todėl tikslinga nustatyti tų chromo (VI) junginių ribinę vertę;

(16) kalbant apie chromą (VI), 0,005 mg/m^3 ribinė vertė gali būti netinkama, o kai kuriuose sektoriuose ją gali būti sunku pasiekti trumpuoju laikotarpiu. Todėl turėtų būti nustatytas pereinamasis laikotarpis, kuriuo turėtų būti taikoma 0,010 mg/m^3 ribinė vertė. Konkrečioje situacijoje, kai darbinė veikla yra susijusi su darbu atliekant suvirinimo arba pjovimo plazma procesus ar panašius procesus, kai kyla dūmai, tuo pereinamuoju laikotarpiu turėtų būti taikoma 0,025 mg/m^3 ribinė vertė, o po jo turėtų būti taikoma bendrai taikytina 0,005 mg/m^3 ribinė vertė;

(17) tam tikri ugniai atsparūs keraminiai pluoštai atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenai kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenai pagal Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti ugniai atsparių keraminių pluoštų, kurie yra kancerogenai pagal Direktyvą 2004/37/EB, ribinę vertę. Todėl tikslinga nustatyti ribinę tų ugniai atsparių keraminių pluoštų vertę;

(18) turima pakankamai įrodymų, kad įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkės yra kancerogeninės. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, reikėtų nustatyti įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkių ribinę vertę. Darbo procese susidarančios įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkės neklasifikuojamos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008. Todėl į Direktyvos 2004/37/EB I priedą tikslinga įtraukti darbą, kurį atliekant esama įkvepiamojo silicio dioksido dulkių, susidarančių darbo procese, poveikio ir nustatyti įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkių (alveolinės frakcijos) ribinę vertę, kuri turėtų būti peržiūrima, visų pirma atsižvelgiant į poveikį patiriančių darbuotojų skaičių;

([1]) 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos direktyva 98/24/EB dėl darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos nuo rizikos, susijusios su cheminiais veiksniais darbe (keturioliktoji atskira Direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 131, 1998 5 5, p. 11).

([2]) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

(19) gairės ir gerosios praktikos pavyzdžiai, rengiami Komisijos, valstybių narių arba socialinių partnerių ar kitų iniciatyvų, kaip antai vykdant socialinį dialogą pasirašytas „Susitarimas dėl darbuotojų sveikatos apsaugos teisingai tvarkant ir naudojant kristalinį kvarcą ir jo turinčius produktus“ (*NEPSi*), yra vertingos ir būtinos priemonės, kuriomis papildomos reguliavimo priemonės, visų pirma siekiant veiksmingai įgyvendinti ribines vertes, todėl į jas turėtų būti rimtai atsižvelgta. Jie apima priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią poveikiui arba jį kuo labiau sumažinti, kaip antai įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido atveju taikyti dulkių sulaikymą naudojant vandenį, kad jos nepatektų į orą;

(20) oksiranas atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas pagal Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti to kancerogeno ribinę vertę. Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinis komitetas nustatė, kad didelis oksirano kiekis gali patekti per odą. Todėl tikslinga nustatyti oksirano ribinę vertę ir nustatyti, jog būtina pastaba, kad didelis kiekis gali patekti per odą;

(21) 1,2-epoksipropanas atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti poveikio lygį, kurio neviršijus to kancerogeno poveikis neturėtų būti kenksmingas. Todėl tikslinga nustatyti ribinę 1,2-epoksipropano vertę;

(22) akrilamidas atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti to kancerogeno ribinę vertę. Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinis komitetas nustatė, kad didelis akrilamido kiekis gali patekti per odą. Todėl tikslinga nustatyti akrilamido ribinę vertę ir nustatyti, jog būtina pastaba, kad didelis kiekis gali patekti per odą;

(23) 2-nitropropanas atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas pagal Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti to kancerogeno ribinę vertę. Todėl tikslinga nustatyti ribinę 2-nitropropano vertę;

(24) o-toluidinas atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas pagal Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti to kancerogeno ribinę vertę. Todėl tikslinga nustatyti o-toluidino ribinę vertę ir nustatyti, jog būtina pastaba, kad didelis kiekis gali patekti per odą;

(25) 1,3-butadienas atitinka klasifikavimo kaip (1A kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas pagal Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti to kancerogeno ribinę vertę. Todėl tikslinga nustatyti ribinę 1,3-butadieno vertę;

(26) hidrazinas atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas pagal Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti hidrazino ribinę vertę. Cheminių medžiagų profesinio poveikio normų mokslinis komitetas nustatė, kad didelis hidrazino kiekis gali patekti per odą. Todėl tikslinga nustatyti ribinę hidrazino vertę ir nustatyti, jog būtina pastaba, kad didelis kiekis gali patekti per odą;

(27) brometilenas atitinka klasifikavimo kaip (1B kategorijos) kancerogenas kriterijus laikantis Reglamento (EB) Nr. 1272/2008, todėl tai yra kancerogenas pagal Direktyvos 2004/37/EB prasme. Remiantis turima informacija, įskaitant mokslinius ir techninius duomenis, galima nustatyti to kancerogeno ribinę vertę. Todėl tikslinga nustatyti ribinę brometileno vertę;

(28) šia direktyva gerinama darbuotojų sveikatos apsauga ir sauga jų darbo vietoje. Valstybės narės turėtų perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę. Jos turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų pakankamą skaičių parengtų darbuotojų ir kitų išteklių, būtinų siekiant atlikti jų užduotis, susijusias su tinkamu ir veiksmingu šios direktyvos įgyvendinimu laikantis nacionalinės teisės arba praktikos. Darbdaviams būtų lengviau taikyti šią direktyvą, jei jie turėtų gaires, prireikus dėl geresnių būdų siekti atitikties šiai direktyvai nustatymo;

(29) Komisija konsultavosi su Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamuoju komitetu. Taip pat ji surengė dviejų etapų konsultacijas su administracija bei darbuotojais Sąjungos lygmeniu vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 154 straipsniu;

(30) Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamasis komitetas savo nuomonėse yra minėjęs keletui cheminių medžiagų, kaip antai, įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkėms, akrilamidui ir 1,3-butadienui, skirtą privalomų profesinio poveikio ribinių verčių peržiūros laikotarpį. Komisija, nustatydama, kurių medžiagų mokslinis vertinimas turėtų būti atliekamas pirmiausia, turi atsižvelgti į tas nuomones;

(31) savo nuomonėje dėl ugniai atsparių keraminių pluoštų Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamasis komitetas sutiko, kad nustatyti privalomą profesinio poveikio ribinę vertę būtina, tačiau jam nepavyko pasiekti bendros pozicijos dėl ribinės vertės. Todėl Komisija turėtų paraginti Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamąjį komitetą pateikti atnaujintą nuomonę dėl ugniai atsparių keraminių pluoštų, kad būtų pasiekta bendra pozicija dėl tos medžiagos ribinės vertės, nedarant poveikio Darbuotojų saugos ir sveikatos patariamojo komiteto darbo metodams ir socialinių partnerių savarankiškumui;

(32) darbo vietoje vyrai ir moterys dažnai patiria cheminių medžiagų derinių poveikį, o tai gali padidinti pavojų sveikatai, daryti neigiamą poveikį, *inter alia*, jų reprodukcinei sistemai, įskaitant vaisingumo sumažėjimą arba nevaisingumą, ir daryti neigiamą poveikį vaisiaus vystymuisi ir laktacijai. Toksiškų reprodukcijai medžiagų atžvilgiu taikomos Sąjungos priemonės, kuriomis nustatomi būtiniausi darbuotojų sveikatos apsaugos ir saugos reikalavimai, visų pirma numatytieji Direktyvoje 98/24/EB ir Tarybos direktyvoje 92/85/EEB ([1]). Toksiškų reprodukcijai medžiagų, kurios taip pat yra kancerogenai ar mutagenai, atžvilgiu taikomos Direktyvos 2004/37/EB nuostatos. Komisija turėtų įvertinti poreikį išplėsti Direktyvoje 2004/37/EB numatytų darbuotojų sveikatos apsaugos ir saugos priemonių taikymą apimant visas toksiškas reprodukcijai medžiagas;

(33) šia direktyva užtikrinamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, įtvirtintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma teisė į gyvybę ir teisė į tinkamas ir teisingas darbo sąlygas, nustatytos atitinkamai jos 2 ir 31 straipsniuose;

(34) šioje direktyvoje nustatytos ribinės vertės bus nuolat peržiūrimos atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 ([2]) įgyvendinimą, visų pirma siekiant atsižvelgti į ribinių verčių, nustatytų pagal Direktyvą 2004/37/EB, ir išvestinių ribinių poveikio nesukeliančių verčių, nustatytų pavojingoms cheminėms medžiagoms pagal tą reglamentą, sąsają siekiant veiksmingai apsaugoti darbuotojus;

(35) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. gerinti darbo sąlygas ir apsaugoti darbuotojų sveikatą nuo konkrečių pavojų, kylančių dėl kancerogenų ir mutagenų poveikio, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(36) kadangi ši direktyva susijusi su darbuotojų sveikatos apsauga ir sauga jų darbo vietoje, ji turėtų būti perkelta į nacionalinę teisę per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos;

(37) todėl Direktyva 2004/37/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

([1]) 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/85/EEB dėl priemonių, skirtų skatinti, kad būtų užtikrinta geresnė nėščių ir neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų sauga ir sveikata, nustatymo (dešimtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 348, 1992 11 28, p. 1).

([2]) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2004/37/EB iš dalies keičiama taip:

1) 6 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Valstybės narės savo Komisijai pateiktose ataskaitose pagal Direktyvos 89/391/EEB 17a straipsnį atsižvelgia į šio straipsnio pirmos pastraipos a–g punktuose pateiktą informaciją.“;

2) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės, laikydamosi nacionalinės teisės arba praktikos, nustato darbuotojų, kurių atveju 3 straipsnio 2 dalyje nurodyto vertinimo rezultatai rodo riziką sveikatai ar saugai, atitinkamų sveikatos patikrinimų tvarką. Gydytojas arba institucija, atsakingi už darbuotojų sveikatos patikrinimus, gali nurodyti, kad sveikatos patikrinimai turi būti toliau vykdomi poveikiui pasibaigus tiek laiko, kiek jie mano esą būtina siekiant apsaugoti atitinkamo darbuotojo sveikatą.“;

b) 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Kompetentingai institucijai pranešama apie visus vėžio atvejus, sukeltus, kaip nustatyta laikantis nacionalinės teisės arba praktikos, dėl su kancerogenais arba mutagenais susijusio profesinio poveikio.

Valstybės narės savo ataskaitose, pateiktose Komisijai pagal Direktyvos 89/391/EEB 17a straipsnį, atsižvelgia į šioje dalyje pateiktą informaciją.“;

3) įterpiamas šis straipsnis:

„18a straipsnis

Vertinimas

Komisija, atlikdama kitą šios direktyvos įgyvendinimo vertinimą Direktyvos 89/391/EEB 17a straipsnyje nurodyto vertinimo kontekste taip pat įvertina poreikį keisti įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkių ribinę vertę. Prireikus Komisija siūlo būtinus pakeitimus ir koregavimus, susijusius su ta medžiaga.

Ne vėliau kaip 2019 m. pirmą ketvirtį Komisija, atsižvelgdama į naujausius pokyčius mokslo žinių srityje, įvertina galimybę iš dalies pakeisti šios direktyvos taikymo sritį siekiant įtraukti toksiškas reprodukcijai medžiagas. Tuo remdamasi Komisija prireikus ir pasikonsultavusi su administracija bei darbuotojais pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

4) I priedas papildomas šiuo punktu:

„6. Darbas, susijęs su darbo procese susidarančių įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkių poveikiu.“;

5) III priedas pakeičiamas šios direktyvos priede išdėstytu tekstu.

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2020 m. sausio 17 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

PRIEDAS

„III PRIEDAS

Ribinės vertės ir kitos tiesiogiai susijusios nuostatos (16 straipsnis)

A. PROFESINIO POVEIKIO RIBINĖS VERTĖS

Cheminės medžiagos pavadinimas	EC Nr. (1)	CAS Nr. (2)	Ribinės vertės (3)			Pastaba	Pereinamojo laikotarpio priemonės
			mg/m^3 (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
Lapuočių medienos dulkės	—	—	2 (7)	—	—	—	Ribinė vertė 3 mg/m^3, iki 2023 m. sausio 17 d.
Chromo (VI) junginiai, kurie yra kancerogenai 2 straipsnio a punkto i papunkčio prasme (išreikšta chromu)	—	—	0,005	—	—	—	Ribinė vertė 0,010 mg/m^3, iki 2025 m. sausio 17 d. Ribinė vertė: 0,025 mg/m^3 suvirinimo arba pjaustymo plazma procesų ar panašių darbo procesų, kurių metu susidaro dūmai, atžvilgiu iki 2025 m. sausio 17 d.
Ugniai atsparūs keraminiai pluoštai, kurie yra kancerogenai pagal 2 straipsnio a punkto i papunktį	—	—	—	—	0,3	—	
Įkvepiamojo kristalinio silicio dioksido dulkės	—	—	0,1 (8)	—	—	—	
Benzenas	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	oda (9)	
Vinilchlorido monomeras	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	
Oksiranas	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	oda (9)	
1,2-epoksipropanas	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	
Akrilamidas	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	oda (9)	
2-nitropropanas	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	
o-toluidinas	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	oda (9)	

Cheminės medžiagos pavadinimas	EC Nr. (1)	CAS Nr. (2)	Ribinės vertės (3)			Pastaba	Pereinamojo laikotarpio priemonės
			mg/m^3 (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-butadienas	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hidrazinas	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	oda (9)	
Brometilenas	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

(1) EC Nr.: Einecs, ELINCS arba NLP, yra oficialus cheminės medžiagos numeris Europos Sąjungoje, nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 VI priedo 1 dalies 1.1.1.2 skirsnyje.
(2) CAS Nr.: Cheminių medžiagų santrumpų tarnybos registro numeris.
(3) Išmatuotos arba apskaičiuotos aštuonių valandų atskaitos laikotarpiui.
(4) mg/m^3 = miligramais viename kubiniame metre oro esant 20 °C temperatūrai ir 101,3 kPa atmosferos slėgiui (760 mm Hg).
(5) ppm = milijoninės dalys, padalytos iš oro tūrio (ml/m^3).
(6) f/ml = pluoštų milimetre.
(7) Įkvepiamoji frakcija: jei lapuočių medienos dulkės yra susimaišiusios su kitomis medienos dulkėmis, ribinė vertė taikoma visoms medienos dulkėms tame mišinyje.
(8) Alveolinė frakcija.
(9) Bendras kiekis organizme gali žymiai padidėti dėl poveikio per odą.

B. KITOS TIESIOGIAI SUSIJUSIOS NUOSTATOS

p.m.“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2017/2399

2017 m. gruodžio 12 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos, susijusios su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) 2015 m. lapkričio 9 d. Finansinio stabilumo taryba (FST) paskelbė Bendro nuostolių padengimo pajėgumo (angl. *Total Loss-Absorbing Capacity*, TLAC) sąlygų dokumentą (toliau – TLAC standartą), kurį G 20 patvirtino 2015 m. lapkričio mėn. TLAC standartu siekiama užtikrinti, kad pasaulinės sisteminės svarbos bankai (G-SIB), Sąjungos sistemoje vadinami pasaulinės sisteminės svarbos įstaigomis (G-SII), turėtų nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, reikalingą padėti užtikrinti, kad pertvarkymo metu ir iš karto po pertvarkymo ypatingos svarbos funkcijas būtų galima toliau vykdyti be mokesčių mokėtojų lėšų (viešųjų lėšų) ar nekeliant pavojaus finansiniam stabilumui. Savo 2015 m. lapkričio 24 d. komunikate „Bankų sąjungos sukūrimas“ Komisija pati įsipareigojo iki 2016 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų sudaryta galimybė TLAC standartą Sąjungos teisėje įgyvendinti iki tarptautiniu mastu suderinto termino – 2019 m.;

(2) įgyvendinant TLAC standartą Sąjungos teisėje reikia atsižvelgti į galiojantį konkrečioms įstaigoms atskirai nustatytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą (angl. *minimum requirement for own funds and eligible liabilities*, MREL), taikomą visoms Sąjungos įstaigoms, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES ([4]). Kadangi TLAC ir MREL siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad Sąjungos įstaigos turėtų pakankamą nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, šie du reikalavimai turėtų būti bendros sistemos vienas kitą papildantys elementai. Praktiškai Komisija pasiūlė, kad TLAC standarto suderintas minimalus lygis (toliau – TLAC minimalus reikalavimas), taikomas G-SII, ir įsipareigojimų tinkamumo kriterijai, naudojami siekiant laikytis to standarto, Sąjungos teisėje turėtų būti nustatyti iš dalies pakeičiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ([5]), o konkrečioms G-SII taikomas papildomas reikalavimas ir konkrečioms ne G-SII taikomas reikalavimas, taip pat atitinkami tinkamumo kriterijai turėtų būti nustatyti priimant tikslinius Direktyvos 2014/59/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014 ([6]) pakeitimus.

([1]) OL C 132, 2017 4 26, p. 1.
([2]) OL C 173, 2017 5 31, p. 41.
([3]) 2017 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2017 m. gruodžio 7 d. Tarybos sprendimas.
([4]) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).
([5]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).
([6]) 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

Ši direktyva, susijusi su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju, papildo pirmiau nurodytus teisės aktus su siūlomais daliniais pakeitimais ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ([1]);

(3) atsižvelgiant į tuos pasiūlymus ir siekiant užtikrinti teisinį tikrumą rinkoms ir subjektams, kuriems taikomi MREL ir TLAC, svarbu laiku užtikrinti aiškumą dėl įsipareigojimų tinkamumo kriterijų, naudojamų siekiant laikytis MREL ir Sąjungos teisės, kuria įgyvendinamas TLAC, ir nustatyti atitinkamas tęstinumo nuostatas dėl įsipareigojimų, išleistų anksčiau nei įsigalioja patikslinti tinkamumo kriterijai, tinkamumo;

(4) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įstaigos turėtų pakankamą nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą, kad užtikrintų sklandų ir greitą nuostolių padengimą ir rekapitalizavimą, turintį minimalų poveikį finansiniam stabilumui, siekiant išvengti poveikio mokesčių mokėtojams. Tai turėtų būti pasiekta nuolat užtikrinant, kad įstaigos laikytųsi TLAC minimalaus reikalavimo, kuris Sąjungos teisėje turi būti įgyvendintas iš dalies pakeistu Reglamentu (ES) Nr. 575/2013, ir nuosavų lėšų bei tinkamų įsipareigojimų reikalavimo, kaip numatyta Direktyvoje 2014/59/ES;

(5) pagal TLAC standartą reikalaujama, kad G-SII laikytųsi TLAC minimalaus reikalavimo (su tam tikromis išimtimis) naudodamos subordinuotuosius įsipareigojimus, kurių prioritetas nemokumo atveju yra mažesnis nei į TLAC neįtrauktų įsipareigojimų (subordinavimo reikalavimas). Pagal TLAC standartą subordinavimas turi būti užtikrintas sutarties teisiniais padariniais (žinomas kaip sutartimi nustatytas subordinavimas), atitinkamos jurisdikcijos įstatymais (žinomas kaip teisės aktais nustatytas subordinavimas) arba atitinkama įstaigos struktūra (žinomas kaip struktūrinis subordinavimas). Kai reikalaujama pagal Direktyvą 2014/59/ES, į jos taikymo sritį patenkančios įstaigos turėtų laikytis konkrečiai įstaigai taikomo reikalavimo naudodamos subordinuotuosius įsipareigojimus, kad sumažintų riziką, susijusią su teisiniais kreditorių skundais tuo pagrindu, kad kreditorių nuostoliai pertvarkymo atveju viršija nuostolius, kuriuos jie patirtų iškėlus įprastinę bankroto bylą (principas, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė);

(6) kai kurios valstybės narės pakeitė arba šiuo metu keičia nacionaline nemokumo teise nustatyto neužtikrintos pirmaeilės skolos eiliškumo taisykles nemokumo atveju, kad jų įstaigos galėtų veiksmingiau laikytis subordinavimo reikalavimo ir taip būtų palengvintas pertvarkymas;

(7) iki šiol priimtos nacionalinės taisyklės labai skiriasi. Nesant suderintų Sąjungos taisyklių, atsiranda netikrumas tiek įstaigoms emitentėms, tiek investuotojams, o tarpvalstybinėms įstaigoms dėl to gali būti sunkiau taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę. Dėl suderintų Sąjungos taisyklių nebuvimo taip pat gali atsirasti konkurencijos iškraipymų vidaus rinkoje, atsižvelgiant į tai, kad įstaigų išlaidos siekiant laikytis subordinavimo reikalavimo ir investuotojų išlaidos, patiriamos perkant įstaigų išleistas skolos priemones, Sąjungoje galėtų labai skirtis;

(8) Europos Parlamentas savo 2016 m. kovo 10 d. rezoliucijoje dėl bankų sąjungos ([2]) paragino Komisiją pateikti pasiūlymų, kaip toliau mažinti teisinę reikalavimų riziką pagal principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė, o 2016 m. birželio 17 d. išvadose Taryba paprašė Komisijos pateikti pasiūlymą dėl bendro požiūrio į bankų kreditorių hierarchiją, kad pertvarkymo atveju padidėtų teisinis tikrumas;

(9) todėl būtina pašalinti reikšmingas vidaus rinkos veikimo kliūtis ir išvengti konkurencijos iškraipymų, kurių atsiranda nesant suderintų Sąjungos taisyklių dėl bankų kreditorių hierarchijos, ir užkirsti kelią tokių kliūčių ir iškraipymų atsiradimui ateityje. Todėl tinkamas šios direktyvos teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnis;

(10) siekiant iki minimumo sumažinti subordinavimo reikalavimo laikymosi išlaidas ir bet kokį neigiamą poveikį finansavimo išlaidoms, šia direktyva turėtų būti leidžiama valstybėms narėms išlaikyti, kai taikoma, esamą įprastos neužtikrintos pirmaeilės skolos klasę, kuriai priskiriamas priemones įstaigos gali išleisti pigiau, palyginti su kitais subordinuotaisiais įsipareigojimais. Siekiant padidinti sėkmingo įstaigų pertvarkymo galimybes, šia direktyva vis

([1]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

([2]) Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

dėlto reikėtų reikalauti, kad valstybės narės sukurtų naują klasę, kurią sudarytų nepirmenybinė pirmaeilė skola, kuri nemokumo atveju turėtų eiti prieš nuosavų lėšų priemones ir subordinuotuosius įsipareigojimus, kurie nelaikomi nuosavų lėšų priemonėmis, tačiau po kitų pirmaeilių įsipareigojimų. Įstaigoms ir toliau turėtų būti leidžiama išleisti pirmaeilės ir nepirmenybinės pirmaeilės klasių skolos priemones. Iš tų dviejų klasių, nedarant poveikio kitoms TLAC standarte numatytoms pasirinkimo galimybėms laikytis subordinavimo reikalavimo ir išimtims, subordinavimo reikalavimui įvykdyti turėtų būti tinkama tik nepirmenybinė pirmaeilė klasė. Tuo siekiama suteikti galimybę įstaigoms finansavimo ar kitais veiklos tikslais naudoti pigesnes įprastas pirmaeilės skolos priemones, o finansavimui gauti laikantis subordinavimo reikalavimo išleisti naujajai nepirmenybinei pirmaeilei skolos klasei priklausančias skolos priemones. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama sukurti kelias kitų įprastų neužtikrintų įsipareigojimų klases su sąlyga, kad jos užtikrintų, nedarant poveikio kitoms TLAC standarte numatytoms galimybėms ir išimtims, jog tik nepirmenybinė pirmaeilė skolos priemonių klasė gali atitikti subordinavimo reikalavimą;

(11) siekiant užtikrinti, kad naujoji nepirmenybinė pirmaeilė skolos priemonių klasė atitiktų TLAC standarte apibrėžtus ir Direktyvoje 2014/59/ES nustatytus tinkamumo kriterijus, ir taip padidinti teisinį tikrumą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tų skolos priemonių pradinis sutartinis terminas būtų bent vieni metai, jose nebūtų įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir jos pačios nebūtų išvestinės finansinės priemonės ir kad atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose, susijusiuose su jų emisija ir, kai taikoma, prospekte būtų aiškiai nurodomas jų mažesnis prioritetas pagal įprastinę bankroto bylą. Skolos priemonės su kintamąja palūkanų norma, nustatyta taikant plačiai naudojamą pagrindinę normą, pvz., EURIBOR arba LIBOR, ir skolos priemonės, neišreikštos emitento nacionaline valiuta, jeigu pagrindinė skolos suma, grąžinama dalis ir palūkanos denominuoti ta pačia valiuta, tik dėl tų požymių neturėtų būti laikomos skolos priemonėmis, kuriose yra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis jokiems nacionalinės teisės reikalavimams registruoti skolos priemones emitento įsipareigojimams skirtame bendrovių registre siekiant įvykdyti nepirmenybinės pirmaeilės skolos priemonių klasės sąlygas, kaip nustatyta šioje direktyvoje;

(12) kad padidintų teisinį tikrumą investuotojams, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pagal jų nacionalinius nemokumo įstatymus įprastų neužtikrintų skolos priemonių ir kitų įprastų neužtikrintų įsipareigojimų, kurie nėra skolos priemonės, prioritetas būtų didesnis nei naujosios nepirmenybinės pirmaeilės skolos priemonių klasės prioritetas. Valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad naujosios nepirmenybinės pirmaeilės skolos priemonių klasės prioritetas būtų didesnis nei nuosavų lėšų priemonių prioritetas ir bet kokių subordinuotųjų įsipareigojimų, kurie nelaikomi nuosavomis lėšomis, prioritetas;

(13) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti suderintas neužtikrintų skolos priemonių eiliškumo nemokumo atveju taisykles taikant Sąjungoje galiojančią gaivinimo ir pertvarkymo sistemą, visų pirma siekiant padidinti gelbėjimo privačiomis lėšomis tvarkos veiksmingumą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti. Visų pirma šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis kitoms TLAC standarte numatytoms galimybėms laikytis subordinavimo reikalavimo ir išimtims;

(14) šioje direktyvoje numatytus Direktyvos 2014/59/ES dalinius pakeitimus tikslinga taikyti neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų šios direktyvos taikymo dieną arba vėliau. Tačiau, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir kuo labiau sumažinti pereinamojo laikotarpio išlaidas, būtina nustatyti atitinkamas apsaugos priemones, susijusias su reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų anksčiau nei ta diena, eiliškumu nemokumo atveju. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visų neįvykdytų neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, kurias įstaigos išleido anksčiau nei ta diena, eiliškumas nemokumo atveju būtų reglamentuojamas valstybių narių teisės aktais, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d. Jeigu tam tikruose nacionalinės teisės aktuose, kurie buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., jau atsižvelgiama į tikslą leisti įstaigoms išleisti subordinuotuosius įsipareigojimus, daliai ar visiems neįvykdytiems neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų anksčiau nei šios direktyvos taikymo diena, turėtų būti galima nustatyti tą patį eiliškumą nemokumo atveju kaip ir nepirmenybinėms pirmaeilėms skolos priemonėms, išleistoms laikantis šios direktyvos sąlygų. Be to, po 2016 m. gruodžio 31 d. ir anksčiau nei šios direktyvos įsigaliojimo dieną valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė pritaikyti savo nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų po tokių teisės aktų taikymo datos, eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju, kad būtų laikomasi šioje direktyvoje nustatytų sąlygų. Tuo atveju valstybių narių teisės aktais, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., turėtų būti toliau reglamentuojami tik neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl skolos priemonių, išleistų prieš tų naujų nacionalinės teisės aktų taikymą;

(15) šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms nustatyti, kad ši direktyva turėtų ir toliau būti taikoma tais atvejais, kai emitentams nebetaikoma Sąjungos nustatyta skolų susigrąžinimo ir pertvarkymo sistema visų pirma dėl to, kad jie trečiajai šaliai perleido savo kreditavimo ar investavimo veiklą;

(16) šia direktyva suderinamas neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, eiliškumas įprastinių bankroto bylų atveju, ir ji apima indėlių grąžinimo eiliškumą nemokumo atveju tik tiek, kiek neviršijamos galiojančios taikomos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos. Todėl šia direktyva nedaromas poveikis jokiems esamiems ar būsimiems valstybių narių nacionalinės teisės aktams, reglamentuojantiems įprastines bankroto bylas, kurie apima indėlių grąžinimo eiliškumą nemokumo atveju tiek, kiek toks eiliškumas nėra suderintas pagal Direktyvą 2014/59/ES, nepriklausomai nuo datos, kada tokie indėliai buvo įnešti. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 29 d. Komisija turėtų peržiūrėti Direktyvos 2014/59/ES taikymą, kiek tai susiję su indėlių grąžinimo eiliškumu nemokumo atveju, ir visų pirma įvertinti, ar reikia tolesnių jos pakeitimų;

(17) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą rinkoms ir atskiroms įstaigoms ir sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, ši direktyva turėtų įsigalioti kitą dieną po jos paskelbimo,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2014/59/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2014/59/ES iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 1 dalies 48 punktas pakeičiamas taip:

„48) skolos priemonės:

i) 63 straipsnio 1 dalies g ir j punktų taikymo tikslais – obligacijos ir kitų formų perduodama skola, priemonės, kuriomis sukuriama arba pripažįstama skola, ir priemonės, suteikiančios teises įsigyti skolos priemonių, ir

ii) 108 straipsnio taikymo tikslais – obligacijos ir kitų formų perduodama skola ir priemonės, kuriomis sukuriama arba pripažįstama skola;“;

2) 108 straipsnis pakeičiamas taip:

„*108 straipsnis*

Eiliškumas nemokumo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinės teisės aktuose, reglamentuojančiuose įprastines bankroto bylas:

a) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei įprastų užtikrinimo priemonės neturinčių kreditorių reikalavimų prioritetas:

i) tai fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių daliai, kuri viršija draudimo sumą, numatytą Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje;

ii) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams, kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei nebūtų įnešti Sąjungoje įsisteigusių įstaigų filialuose, esančiuose už Sąjungos ribų;

b) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei a punkte nustatytas prioritetas:

i) apdraustiesiems indėliams;

ii) indėlių garantijų sistemoms, perimančioms apdraustųjų indėlininkų teises ir pareigas bankroto atveju.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytų subjektų atveju įprastiems neužtikrintiems reikalavimams pagal jų įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šias sąlygas:

a) skolos priemonių pradinis sutartinis terminas yra bent vieni metai;

b) skolos priemonėse nėra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir jos pačios nėra išvestinės finansinės priemonės;

c) atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose ir, kai taikoma, prospekte, susijusiuose su emisija, aiškiai nurodomas mažesnis prioritetas pagal šią dalį.

3. Valstybės narės užtikrina, kad neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose išdėstytas sąlygas, pagal jų įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę būtų suteikiamas didesnis prioritetas nei reikalavimams, atsirandantiems dėl 48 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų priemonių.

4. Nedarant poveikio 5 ir 7 dalims, valstybės narės užtikrina, kad jų įprastines bankroto bylas reglamentuojantys nacionalinės teisės aktai, kurie jau buvo priimti 2016 m. gruodžio 31 d., būtų taikomi neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, kurias šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodyti subjektai išleido anksčiau nei priemonių pagal nacionalinę teisę, kuriomis perkeliama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2399 (*), įsigaliojimo data, eiliškumui įprastinių bankroto bylų atveju nustatyti.

5. Jeigu po 2016 m. gruodžio 31 d., bet anksčiau nei 2017 m. gruodžio 28 d. valstybė narė priėmė nacionalinės teisės aktą, reglamentuojantį neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl skolos priemonių, išleistų po tokio nacionalinės teisės akto taikymo datos, eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju, šio straipsnio 4 dalis netaikoma reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų po to nacionalinės teisės akto taikymo pradžios dienos, jei įvykdytos visos šios sąlygos:

a) pagal tą nacionalinės teisės aktą 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytų subjektų atveju įprastiems neužtikrintiems reikalavimams įprastinių bankroto bylų atveju suteikiamas didesnis prioritetas nei neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šias sąlygas:

   i) skolos priemonių pradinis sutartinis terminas yra bent vieni metai;

   ii) skolos priemonėse nėra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių ir jos pačios nėra išvestinės finansinės priemonės ir

   iii) atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose ir, kai taikoma, prospekte, susijusiuose su emisija, aiškiai nurodomas mažesnis prioritetas pagal tą nacionalinės teisės aktą;

b) pagal tą nacionalinės teisės aktą neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurios atitinka šios pastraipos a punkte išdėstytas sąlygas, įprastinių bankroto bylų atveju suteikiamas didesnis prioritetas nei reikalavimams, atsirandantiems dėl 48 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų priemonių.

Priemonių pagal nacionalinę teisę, kuriomis perkeliama Direktyva (ES) 2017/2399, įsigaliojimo dieną neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl pirmos pastraipos b punkte nurodytų skolos priemonių, turi tokį patį prioritetą, kaip nurodytasis šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose ir 3 dalyje.

6. 2 dalies b punkto ir 5 dalies pirmos pastraipos a punkto ii papunkčio taikymo tikslais skolos priemonės su kintamąja palūkanų norma, nustatyta taikant plačiai naudojamą pagrindinę normą, ir skolos priemonės, neišreikštos emitento nacionaline valiuta, jeigu pagrindinė skolos suma, grąžinama dalis ir palūkanos denominuoti ta pačia valiuta, tik dėl tų požymių nėra laikomos skolos priemonėmis, kuriose yra įterptųjų išvestinių finansinių priemonių.

7. Valstybės narės, kurios anksčiau nei 2016 m. gruodžio 31 d. priėmė įprastines bankroto bylas reglamentuojantį nacionalinės teisės aktą, pagal kurį įprasti neužtikrinti reikalavimai, atsirandantys dėl skolos priemonių, kurias išleido 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose nurodyti subjektai, padalijami jiems suteikiant du ar daugiau skirtingus prioritetus arba pagal kurį pakeičiamas įprastų neužtikrintų reikalavimų, atsirandančių dėl tokių skolos priemonių, prioritetas, palyginti su visais kitais tą patį prioritetą turinčiais įprastais neužtikrintais reikalavimais, gali nustatyti, kad skolos priemonėms, kurių prioritetas yra mažiausias tarp tų įprastų neužtikrintų reikalavimų, būtų suteikiamas tas pats prioritetas kaip reikalavimams, kurie atitinka šio straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose ir 3 dalyje nustatytas sąlygas.

(*) 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2399, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos, susijusios su neužtikrintų skolos priemonių eiliškumu nemokumo atveju (OL L 345, 2017 12 27, p. 96).“

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, ne vėliau kaip nuo 2018 m. gruodžio 29 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas priemones valstybės narės pradeda taikyti nuo jų įsigaliojimo nacionalinėje teisėje dienos.

2. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. 2 dalis netaikoma tais atvejais, kai valstybių narių nacionalinės priemonės, galiojusios anksčiau nei įsigaliojo ši direktyva, atitinka šią direktyvą. Tokiais atvejais valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai ir Europos bankininkystės institucijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių priemonių tekstus.

3 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 29 d. Komisija peržiūri, kaip taikoma Direktyvos 2014/59/ES 108 straipsnio 1 dalis. Komisija visų pirma įvertina, ar reikia tolesnių pakeitimų, susijusių su indėlių grąžinimo eiliškumu nemokumo atveju. Komisija peržiūros ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2017 m. gruodžio 12 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT